

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ - ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ
ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΣ
Καθ' ἡμέραν - Σαββάτου - Κυριακῆς
ΟΡΘΡΟΣ
Καθημερινά - Κυριακή - Τεσσαρακοστή
ΤΥΠΙΚΩΝ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
Χρυσοστόμου - Βασιλείου - Προηγιασμένα
ΤΑ ΛΟΙΠΑ
Ακάθιστος Ὕμνος 1-4 - Ακάθιστος Ὕμνος 5 - Στάσεις
Μικρὴ Παράκληση - Μεγάλῃ Παράκληση
Μικρὴ Παράκληση με ἱερέα

[top](#)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ο Ἱερεύς: Ευλογητός ο Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ο Αναγνώστης: **Αμήν.**

- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ψαλμός 103

- Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρᾶ.
- Εξομολόγησιν καὶ μαγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδατι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τῇ ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
- ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτά τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

- Τού εξαγαγείν άρτον εκ τής γής· καί οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.
- Τού ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω· καί άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τα ξύλα τού πεδίου, αι κέδροι τού Λιβάνου, άς εφύτευσας.
- Εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, τού ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών.
- Όρη τά υψηλά ταίς ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωοίς.
- Εποίησε σελήνην εις καιρούς· ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού.
- Έθου σκότος, καί εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τά θηρία τού δρυμού.
- Σκύμνοι ωρυόμενοι τού αρπάσαι, καί ζητήσαι παρά τώ Θεώ βρώσιν αυτοίς.
- Ανέτειλεν ο ήλιος, καί συνήχθησαν, καί εις τάς μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.
- Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
- Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.
- Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.
- Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαίζειν αυτή.
- Πάντα πρός σέ προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.
- Ανοίξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.
- Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.
- Ήτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.
- Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.
- Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.
- Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.
- Εκλείποιεν αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.
Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (ΕΚ Υ').
Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών,____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά

- ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
 - Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Ο Χορός:** Σοί Κύριε.
 - Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
- Ο Χορός:** Αμήν.

Ψαλμός 140

- Κύριε εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγῆναι με πρὸς σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Θού, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σύν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δέ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ακούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά ημῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἢς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσούντων ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμός 141

- Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σύ ἐγνῶς τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἐκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων.

- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι εταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἦχος —
- Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
10 Στιχ.
- Ἐμέ υπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
9 Στιχ.
- Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
8 Στιχ.
- Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
7 Στιχ.
- Εἴαν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἱλασμός ἐστιν.
6 Στιχ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
5 Στιχ.
- Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
4 Στιχ.
- Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτός λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
Ψαλμός 116
- Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
3 Στιχ.
- Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Στιχ.
- **1 Στιχ.**

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καὶ νύν...

Θεοτοκίον

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρόν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάρκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσαῖς, Υἱέ Θεοῦ, ζώῃν ὁ διδούς, Διό ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας Προκείμενον !

Τῷ Σαββάτῳ εσπέρας Ἦχος πλ. β'
 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Στίχ: Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.
Στίχ: Καὶ γὰρ ἐστερεωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Τῇ Κυριακῇ εσπέρας Ἦχος πλ. δ'
 Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.
Στίχ. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Τῇ Δευτέρᾳ εσπέρας Ἦχος δ'
 Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγῆναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Εν τω επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου.

Τη Τρίτη εσπέρας Ἦχος α'

Το έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει.

Τη Τετάρτη εσπέρας Ἦχος πλ. α'

Ο Θεός, εν τω ονόματι σου σώσον με, και εν τη δυνάμει σου κρινείς με.

Στίχ. Ο Θεός εισάκουσον της προσευχής μου.

Τη Πέμπτη εσπέρας Ἦχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

Στίχ. Ἦρα τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.

Τη Παρασκευή εσπέρας Ἦχος βαρύς

Ο Θεός αντιλήπτωρ μου ει, το έλεος σου προφθάσει με.

Στίχ. Εξελού με εκ των εχθρών μου, ο Θεός.

Τή Κυριακή τής Τυρινής, Β' καί Δ' Κυριακή τών Νηστειών

Ἦχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Στίχ. Η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Στίχ. Ιδέτωσαν πτωχοί καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Τή Α', Γ' καί Ε' Κυριακή τών Νηστειών

Ἦχος πλ. δ'

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις τό Ονομά σου, Κύριε.

Στίχ. Από τών περάτων τής γής πρός σέ εκέκραξα, εν τώ ακηδιάσαι τήν καρδίαν μου, εν πέτρα ύψωσάς με.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι εν τή σκέπη τών πτερύγων σου.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Ούτως ψαλώ τώ ονόματί σου εις τούς αιώνας, τού αποδούναί με τάς ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας.

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.. Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη **(κώνη, πόλη)** ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.

- Ἐτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αοιδίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών , των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτῳ, κοπιώντων , ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.
- Ὅτι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν , τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν. Καταξίωσον, Κύριε, εν τῇ εσπέρα ταύτῃ, αναμαρτήτους φυλαχθῆναι ημάς. Ευλογητός εἶ, Κύριε, ο Θεός τῶν Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνόμα σου εις τούς αἰῶνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ. Ευλογητός εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εἶ, Άγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αἰῶνα, τά έργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αἶνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τῷ Κυρίῳ.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχῶν και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιῶν και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ημών και ειρήνην τῷ κόσμῳ, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωῆς ημών εν ειρήνῃ και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωῆς ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Ὅτι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Ειρήνη πάσι. **Και τῷ πνεύματί σου.**

Τάς κεφαλάς ημών τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **Σοι, Κύριε.**

Κύριε, ο Θεός ημών, ο κλίνας ουρανούς και καταβάς επί σωτηρία του γένους των ανθρώπων, έπιδε επί τους δούλους σου και επί την κληρονομίαν σου. Σοι γαρ τῷ φοβερῷ και φιλανθρώπῳ κριτῇ, οι σοι δούλοι υπέκλιναν τας κεφαλάς, τους δε αυτών υπέταξαν αυχένες; ου την εξ ανθρώπων αναμένοντες βοήθειαν, αλλά το σον περιμένοντες έλεος, και την σην απεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ούς διαφύλαξον εν παντί καιρῷ, και κατά την παρούσαν εσπέραν και την προσιούσαν νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργίας διαβολικής, και διαλογισμῶν ματαίων και ενθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη το κράτος της βασιλείας σου ευλογημένον και δεδοξασμένον, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. *Αμήν.*

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πλούσιοι επτώχευσαν καί επείνασαν, οι δέ εκζητούντες τόν Κύριον, ουχ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.

Απόστιχα εν τῇ Κυριακῇ

4

- Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

3

- Καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ἥτις ου σαλευθήσεται.

2

- Τῷ οίκῳ σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ἡμερῶν.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Απόστιχα εν τοῖς ἄλλαις ἡμέραις

3

Πρός σέ ἦρα τοὺς οφθαλμούς μου, τόν κατοικοῦντα εν τῷ ουρανῷ. Ἰδού, ὡς οφθαλμοὶ δούλων εις χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς οφθαλμοὶ παιδίσκης εις χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οι οφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, ἕως οὐ οικτειρήσαι ἡμᾶς.

2

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ελέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τό ὄνειδος τοῖς ευθηνούσι, καί ἡ ἐξουδένωσις τοῖς υπερηφάνοις.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Νυν απολύεις τόν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου, εν ειρήνῃ, ὅτι εἶδον οι οφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἠτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φως εις ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο Αναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ελέησον ἡμᾶς (**εκ γ'**).

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ἡμᾶς.
- Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

- Άγιε, επίσκεψαι καί ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
- ἕνεκεν τοῦ ονόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη, σύ ἐν γυναιξί, καί εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Απόστολοι, καί ἅγιοι Πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμούς προστάτας, πρὸς τόν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Καί νύν...

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Εἶτα χύμα

Κύριε, ἐλέησον (μ')

Δόξα... Καί νύν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

ο ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε; νυν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τόν κόσμον εἰρηνεύσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν **(ἢ τὴν μονήν)** ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰὲ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Υἱίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν. Ρύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σοφία! Εὐλόγησον.

Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Στερεώσαι, Κύριος ο Θεός, τήν αγίαν αμώμητον πίστιν τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών, σύν τή αγία αυτού Εκκλησία καί τή πόλει (ή τή μονή, ή χώρα, ή τή νήσω) ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (Υ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμών επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάζεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγαθονον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχε, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον.
- Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιásthωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χειράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αιnéσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
- Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
- Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
- Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.
- Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
- Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.
- Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω άγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών

τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον

Ο Θεός των πατέρων ημών, ο ποιών αεί μεθ' ημών κατά την σην επιείκειαν, μη αποστήσης το έλεός σου αφ' ημών, αλλά ταις αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη κυβέρνησαν την ζωήν ημών. Των εν όλω τω κοσμή μαρτύρων σου, ως πορφύραν και βύσσον τα αίματα, η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι, Χριστέ ο Θεός, τω λαώ σου τους οικτιρμούς σου κατάπεμπον, ειρήνην τη πολιτεία σου δώρησαι, και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

Δόξα...

Μετά των Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ, τάς ψυχάς των δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Και νυν...

Τη πρεσβεία Κύριε, πάντων των Αγίων, και της Θεοτόκου, την σην ειρήνηνδος ημίν, και ελέησον ημάς, ως μόνος οικτίρμων.

Κύριε έλέησον μ'

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανών και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός εις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολемуμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδεύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν , και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων . Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Άγιε Άγγελε, ο εφεστώς της άθλιας μου ψυχής και ταλαίπωρου μου ζωής, μη εγκαταλίπης με τον αμαρτωλόν, μηδέ αποστής απ εμού δια την ακρασίαν μου, μη δώης χώραν τω πονηρώ δαίμονι κατακυριεύσαί μου τη καταδυναστεία του θνητού του τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδηγήσαν με εις οδόν σωτηρίας. Ναι, Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπαστής της αθλίας μου

ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και εί τι ήμαρτον την σήμερον ημέραν, σκέπασόν με εν τη παρούση νυκτί και διαφύλαξόν με από πάσης επήρειας του αντικειμένου, ίνα μη εν τίνι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίζαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδείξαι με δούλον της αυτού αγαθότητας. Αμήν.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών και όρθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) και πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητας.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως και ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, και αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων και διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων και αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα και υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Και υπέρ πάντων τών προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, και απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν και υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

ο Ιερεύς Δι' ευχών...

ο Χορός Αμήν.

[top](#)

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
 - Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
 - Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
 - Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τάς ασθενείας ημών,
 - ένεκεν τού ονόματός σου.
- Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοῖς ουρανοῖς, αγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν ουρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ημών τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ἐλέησον ἱβ'

Δόξα... Καί νυν...

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

- Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.
- Οἰκτείρησόν με, καί εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
- Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καί ζητεῖτε ψεύδος;
- Καί γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τόν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.
- Οργίζεσθε, καί μή ἀμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε,
- Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καί ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.
- Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
- Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας ευφροσύνην εἰς τήν καρδίαν μου, Ἀπό καρπού σίτου, οἴνου καί ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
- Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τό αὐτό κοιμηθήσομαι, καί υπνώσω,
- Ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῶ κισᾶς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

- Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴσαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καί ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καί σύ, Κύριε, ἕως πότε;
- Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
- Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δέ τῷ ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοί;
- Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τήν κλίνην μου, ἐνδάκρυσί μου τήν στρωμνὴν μου βρέξω.
- Ἐταράχθη ἀπό θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
- Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τήν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου, ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τήν προσευχήν μου προσεδέξατο.
- Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καί καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

- Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, οδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καί νυκτός;

- Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.
- Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρὸς αὐτόν.
- Οι θλίβοντές με αγαλλιάζονται, εάν σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.
- Αγαλλιάζεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Υἱίστου.

Καὶ πάλιν

- Ἐπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.
- Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός, **Μετανοίας (Υ')**, Κύριε, ἐλέησον (Υ'), Δόξα... Καὶ νύν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

- Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ο Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μή καταισχυνηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
- Μηδέ καταγελασάτωσάν με οἱ εχθροὶ μου, καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν.
- Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομούντες διακενῆς, Τὰς οδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Οδηγήσόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ο Θεός ο σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἐλέός σου μνήσθητί μου σὺ, ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
- Χρηστός καὶ εὐθύς ο Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Οδηγήσῃ πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶεῖς οδοῦς αὐτοῦ.
- Πάσαι αἱ οδοὶ Κυρίου ἐλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τὴν ἀμαρτίαν μου, πολλὴ γάρ ἐστι.
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ο φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίσατο.
- Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν,
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.
- Οἱ οφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτός ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ,
- Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
- Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου,
- Ἴδε τοὺς εχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρύσαι με, μή καταισχυνηθῶ ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλώντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ο Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

- Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα, μή καταισχυνηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρύσαι με, καὶ ἐξελοῦ με.
- Κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

- Γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν, καί εις οίκον καταφυγής τού σώσαί με.
- Ότι κραταίωμά μου, καί καταφυγή μου ει σύ, καί ένεκεν τού ονόματός σου οδηγήσεις με, καί διαθρέψεις με.
- Εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ής έκρυσάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε,
- Εις χείράς σου Παραθήσομαι τό πνεύμά μου, ελυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός τής αληθείας.
- Εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενής.
- Εγώ δέ επί τώ Κυρίω ήλπισα, αγαλλιάσομαι καί ευφρανθήσομαι επί τώ ελέει σου.
- Ότι επείδες επί τήν ταπείνωσίν μου, έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου.
- Καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας έν ευρυχώρω τους πόδας μου.
- Ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι, εταράχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου, καί η γαστήρ μου,
- Ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου, καί τά έτη μου εν στεναγμοίς.
- Ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, καί τά όστά μου εταράχθησαν,
- Παρά πάντας τούς εχθρούς μου εγενήθην όνειδος, καί τοίς γείτοσί μου σφόδρα, καί φόβος τοίς γνωστοίς μου.
- Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσει νεκρός από καρδιάς.
- Εγενήθην ωσει σκεύος απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν,
- Εν τώ επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, τού λαβείν τήν ψυχήν μου εβουλεύσαντο.
- Εγώ δέ επί σοί, Κύριε, ήλπισα, είπα, Σύ ει ο Θεός μου εν ταίς χερσί σου οι κλήροί μου.
- Ρύσαί με εκ χειρός εχθρών μου, καί εκ τών καταδιωκόντων με.
- Επίφανον τό πρόσωπόν σου επί τόν δούλόν σου, σώσόν με εν τώ ελέει σου Κύριε, μή καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε.
- Αισχυνθείσαν ασεβείς, καί καταχθείσαν εις άδου.
- Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τά δόλια, τά λαλούντα κατά τού δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία καί εξουδενώσει,
- Ως πολύ τό πλήθος τής χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυσας τοίς φοβουμένοις σε.
- Εξειργάσω τοίς ελπίζουσιν επί σέ εναντίον τών υιών τών ανθρώπων,
- Κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω τού προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων,
- Σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών.
- Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε τό έλεος αυτού εν πόλει περιοχής.
- Εγώ δέ είπα εν τή εκστάσει μου, Απέρριμμα από προσώπου τών οφθαλμών σου.
- Διά τούτο εισήκουσας τής φωνής τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ.
- Αγαπήσατε τόν Κύριον πάντες οι όσοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοίς περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν,
- Ανδρίζεσθε, καί κραταιούσθω η καρδιά υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

- Ο κατοικών εν βοηθεία τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται.
- Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί, καί καταφυγή μου, ο Θεός μου, καί ελπιώ επ' αυτόν.
- Ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών, καί από λόγου ταραχώδους.
- Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, καί υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπιείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού.
- Όυ φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας.

- Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος καί δαιμονίου μεσημβρινού.
- Πεσεΐται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, καί μυριάς εκ δεξιών σου, πρὸς σέ δέ ουκ ἐγγιεί.
- Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, καί ανταπόδοσιν αμαρτωλῶν ὀψει.
- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τόν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Ὅυ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καί μᾶστιξ ουκ ἐγγιεί εν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοίς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεΐται περί σου, τοῦ διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Εἰπὶ χειρῶν αρουσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τόν πόδα σου.
- Εἰπὶ ἀσπίδα καί βασιλίσκον ἐπιβήσει, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα,
- Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καί ρύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγνώ τό ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρὸς με, καί εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι εν θλίψει, ἐξελεύμαι αὐτόν, καί δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καί δείξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου

Δόξα... Καί νύν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε, ἐλέησον (Υ') Δόξα... Καί νύν...

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καί ἀνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτός τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εν ταύτῃ δέ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καί μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ἀρχεται δέ ο πρῶτος Χορὸς οὕτω, εἰς

Ἦχον πλ. β'

Μεθ' ἡμῶν ο Θεός, γνῶτε ἔθνη καί ἠττάσθε.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Ἰσχυρότερος ἠττάσθε.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Σάν γάρ πάλιν ἰσχύσητε, καί πάλιν ἠττηθήσεσθε.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Καί ἢν ἂν βουλὴν βουλευσῆσθε, διασκεδάσει Κύριος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός,

Καί λόγον, ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μή ἐμμεῖνη εν υμῖν,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Τόν δέ φόβον υμῶν οὐ μή φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μή ταραχθῶμεν.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Κύριον δέ τόν Θεόν ἡμῶν, αὐτόν ἀγιάσωμεν, καί αὐτός ἔσται ἡμῖν φόβος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ο Θεός.

Καί εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καί σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καί τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαός ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικούντες ἐν χώρα, καί σκιά θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ἡμᾶς.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καί ἐδόθη ἡμῖν,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεός ἰσχυρός, Εξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα...
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί νύν...
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καί ἠττάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί ευθύς ὁ Αναγνώστης τὰ παρόντα Τροπάρια (χύμα).

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σῶσόν με,

Δόξα...

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σῶσόν με.

Καί νύν...

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε, τὴν ἐσπέραν, αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτι

ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με.

Είτα ψάλλουσιν ομού οι δύο Χοροί, εις

Ἦχον πλ. β'

- Η ασώματος φύσις, τά Χερουβείμ, ασιγήτοις σε ύμνοις, δοξολογεί.
- Εξαπτέρυγα ζώα, τά Σεραφείμ, ταίς απαύστοις φωναίς σε, υπερυψοί.
- Τών Αγγέλων τε πάσα η στρατιά, τρισαγίοις σε άσμασιν, ευφημεί.
- Πρό γάρ πάντων υπάρχεις, ο ών Πατήρ, καί συνάναρχον έχεις, τόν σόν Υιόν.
- Καί ισότιμον φέρων, Πνεύμα ζωής, τής Τριάδος δεικνύεις, τό αμερές.
- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεού, οι τού Λόγου αυτόπται, καί υπουργοί,
- Προφητών καί Μαρτύρων, πάντες χοροί, ως αθάνατον έχοντες, τήν ζωήν.
- Υπέρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενώς, ότι πάντες υπάρχομεν, εν δεινοίς.
- Ίνα πλάνης ρυσθέντες, τού πονηρού, τών Αγγέλων βοήσωμεν, τήν ωδήν,

ο Αναγνώστης, χύμα

Άγιε, Άγιε, Άγιε, Τρισάγιε Κύριε, ελέησον καί σώσον ημάς, Αμήν.

Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων, Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο, Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα, Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς, Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος, Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών, Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών, Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος, Αμήν.

Ἦχον πλ. β'

- Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (εκ γ').
- Πάσαι αι ουράνιαι Δυνάμεις τών αγίων Αγγέλων καί Αρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).
- Άγιε Ιωάννη, Προφήτα καί Πρόδρομε, καί Βαπτιστά τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).
- Άγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, καί καί πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών.
- Όσιοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, καί Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).
- Η αήττητος, καί ακατάλυτος, καί θεία δύναμις τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, μή εγκαταλίπης ημάς τούς αμαρτωλούς (δίς).

οι Χοροί, εναλλάξ

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρίς).

ο β' Χορός

Καί ελέησον ημάς (άπαξ).

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς, Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα...
Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

Εάν μέν τυχη Εορτή, λέγομεν τά τής εορτής Τροπάρια.

Ει δέ μή, ημέραν παρ' ημέραν, τά Τροπάρια ταύτα.

Ήχος β'

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε
είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τής ψυχής μου, γενού, ο Θεός, ότι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλών, ρύσαι
με εξ αυτών, καί σώσόν με, αγαθέ, ως φιλόανθρωπος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ότι ουκ έχομεν παρρησίαν, διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σου γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός, πρός ευμένειαν
Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλών ικεσίας η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, καί σώζειν
δυνάμενος, ο καί παθείν υπέρ ημών, σαρκί καταδεξάμενος.

Έτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ημέραν παρ' ημέραν

Ήχος πλ. δ'

Τών αοράτων εχθρών μου, τό άϋπνον επίστασαι, Κύριε, καί τής αθλίας σαρκός μου, τό
άτονον έγνων, ο πλάσας με' διό εις χείράς σου, παραθήσομαι τό πνεύμά μου, Σκέπασόν
με πτέρυξι τής σής αγαθότητος, μή υπνώσω εις θάνατον, καί τούς ίνα νοερούς
οφθαλμούς μου φώτισον, εν τή τρυφή τών θείων λόγων σου, καί διέγειρόν με εν καιρώ
ευθέτω, πρός σήν δοξολογίαν, ως
μόνος αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Στίχ. Επίβλεψον επ' εμέ καί ελέησόν με, κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου.

Ως φοβερά η κρίσις σου, Κύριε, τών Αγγέλων παρισταμένων, τών ανθρώπων
εισαγομένων, τών βίβλων ανευωγμένων, τών έργων ερευνημένων, τών λογισμών
εξεταζομένων, Ποία κρίσις έσται εν εμοί, τώ συλληφθέντι εν αμαρτίαις; τίς μου τήν
φλόγα κατασβέσει; τίς μου τό σκότος καταλάμψει; ει μή, σύ, Κύριε, ελεήσεις με, ως
φιλόανθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυσά μοι δός, ο Θεός, ως ποτε τή γυναικί τή αμαρτωλώ, καί αξίωσόν με βρέχειν
τούς πόδας σου, τούς εμέ εκ της οδού, τής πλάνης ελευθερώσαντας, καί μύρον
εύωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν εν μετανοία μοι κτισθέντα, ίνα ακούσω καγώ
τής ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τήν ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, τήν προστασίαν σου
κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, καί
τροπώσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, καί τήν
παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσόν με ταίς
πρεσβείαις σου, καί ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, πρός σήν δοξολογίαν, δυνάμει
τού εκ σου σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Τό Κύριε, ελέησον (μ') Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν... Εν ονόματι Κυρίου,
ευλόγησον, Πάτερ.

ο Ιερεύς Δι' ευχών τών άγιών Πατέρων ημών...

Είτα τήν επομένην

Ευχήν τού Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς και από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινήν, τάς τών χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δέ ημάς και τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, και λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής και δειλίας, τής εκ τού διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, και τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν τής εν τή φοβερά και δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας ημών, και νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα και εν τή καθ' ύπνον ησυχία εμφανιδυνώμεθα τή θεωρία τών κριμάτων σου, Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, και επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δέ ημάς εν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, και προκόποντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία και αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου εύλογητός εί, συν τώ παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε, προσκυνήσωμεν... (εκ γ') Μετανοίας (γ'), Είτα τους Ψαλμούς

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαι σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου και πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου και ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάζεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγαθουνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιών και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε

ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

- Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καί ἡ κραυγή μου πρὸς σέ ἐλθέτω.
- Μὴ αποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ἡ ἡμέρα, θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τό οὐς σου,
- Ἐν ἡ ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου,
- Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνός αἱ ἡμέραι μου, καί τά ὅστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
- Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καί ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τόν ἄρτον μου,
- Ἀπό φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τό ὅστούν μου τῇ σαρκί μου,
- Ὡμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
- Ἠγρύπνησα, καί ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
- Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καί οἱ ἐπαινούντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.
- Ὅτι σποδόν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καί τό πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.
- Ἀπό προσώπου τῆς ὀργῆς σου καί τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
- Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
- Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα μένεις, καί τό μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καί γενεάν.
- Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρός τοῦ οἰκτειρήσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρός.
- Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καί τόν χούν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
- Καί φοβηθήσονται τά ἔθνη τό ὄνομά σου, Κύριε, καί πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.
- Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καί οφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
- Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχήν τῶν ταπεινῶν, καί οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
- Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἐτέραν, καί λαός ο κτιζόμενος αινέσει τόν Κύριον.
- Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.
- Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱούς τῶν τεθανατωμένων.
- Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τό ὄνομα Κυρίου, καί τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
- Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαούς ἐπὶ τό αὐτό, καί βασιλεῖς τοῦ δουλεῦν ἐν τῷ Κυρίῳ,
- Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.
- Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τά ἔτη σου.
- Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.
- Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δέ διαμένεις, καί πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.
- Καί ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καί ἀλλαγῇσονται, σὺ δέ ὁ αὐτός εἶ, καί τά ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
- Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καί τό σπέρμα αὐτῶν εἰς τόν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Καί τὴν Ευχήν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός τών Πατέρων ημών, τού Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, καί τού σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν σύν παντί τῷ κόσμῳ αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τῷ λόγῳ τού προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν ἄβυσσον, καί σφραγισάμενος αὐτήν τῷ φοβερῷ καί ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει καί τρέμει ἀπό προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καί ἀνυπόστατος ἡ ὀργή τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καί ἀνεξιχνίαστον τό ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου, Σὺ γάρ εἰ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καί πολυέλεος, καί μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων, Σὺ, Κύριε, κατὰ τό πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καί ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καί τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν, Σὺ οὖν, Κύριε, ο Θεός τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοί τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμάρτον ὑπὲρ ἀριθμόν ψάμμου θαλάσσης, Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καί οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, καί ἰδεῖν τό ὕψος τοῦ ουρανοῦ, ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τό μή ἀνανεύσαι τήν κεφαλὴν μου, καί οὐκ ἔστι μοι ἀνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μή ποιήσας τό θέλημά σου, καί μή φυλάξας τά προσταγμάτά σου, Καί νύν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρά σου χρηστότητος, Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καί τάς ἀνομίας μου ἐγώ γινώσκω, ἀλλ' αἰτούμαι δεόμενος, Ἄνες μοι, Κύριε, ἀνες μοι, καί μή συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδέ εἰς τόν αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τά κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, διότι σύ εἰ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καί ἐν ἐμοί δείξεις πάσαν τήν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τό πολὺ ἔλεός σου, καί αἰνέσω σε διά παντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου, Ὅτι σέ ὑμνεῖ πάσα ἡ δύναμις τῶν ουρανῶν, καί σού ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ὅτι σού ἐστιν...

Καί ψάλλομεν, πραεῖα τῇ φωνῇ, τά Κατανυκτικά ταῦτα τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'

Ελέησον ἡμάς, Κύριε, ἐλέησον ἡμάς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλεήσον ἡμάς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμάς, ἐπὶ σοί γάρ πεποιθήμεν, μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νύν, ὡς εὐσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ἡμάς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σύ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, καί ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καί τό ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχῆσωμεν, ρυσθείημεν διά σου τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον μ'

Δόξα... Καί νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

ο Ἱερεύς, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Καί τήν Ευχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι, σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Είτα τούς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

- Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.
- Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, καί καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.
- Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλέός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνην εν ανθρώποις ευδοκία, Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα, Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου, Πρόσδεξι τήν δέησιν ημών, ο καθημένος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς, Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν, Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν

αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, Κύριε, καταφυγή εγενήθης ἡμῖν ἐν γενεά καί γενεά, Εἰπά, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιῆν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου, Ὅτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου οὐσόμεθα φῶς, Παράτεινον τό ἐλέός σου τοῖς γινώσκουσίν σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς, Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν, Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλέός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ, Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου, Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου, Κύριε, τό ἐλέός σου εἰς τόν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδῃς, Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κατὰ τὴν πρώτην εβδομάδα τῶν Νηστειῶν ψάλλομεν τό δι' ἐκάστην ἡμέραν ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός καί σκεπαστής μου», προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον τὸν Στίχον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλεησόν με.

Μετά τὴν ς' ὠδὴν ψάλλομεν ἀργῶς καί μετὰ μέλους τό Κοντάκιον, «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου,... ».

Μετά τὴν θ' ὠδὴν, τὸν Εἱρμόν «Ἀσπόρου συλλήψεως... ».

Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.

ο Ἀναγνώστης

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα... Καί νῦν... Πάτερ ἡμῶν...
ο Ἱερεὺς, Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Καί ψάλλομεν τό ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ

Ἦχος πλ. β'

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ

έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού,
Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ
έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Είτα ο πρώτος Χορός

Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού.

ο δεύτερος Χορός

Αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

Καί πάλιν οι δύο Χοροί ομού, αργότερον

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ
έχομεν, Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης

Δόξα...

Κύριε, ει μή τούς Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, καί τήν αγαθότητά σου
συμπαθούσαν ημίν, πώς ετολμώμεν, Σώτερ, υμνήσαί σε, όν ευλογούσιν απαύστως
Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρόσ σέ κατέφυγον, Αγνή,
σωτηρίας δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, καί πρέσβευε τώ Υιώ σου
καί Θεώ ημών,
δοθήναι μοι τήν άφεσιν, ών έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Καί ψάλλει ο α' Χορός, τό

Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τής ζωής μου, μή εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη
προστασία, μή καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, καί ελέησόν με.

Καί ο β' Χορός

Τήν πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μήτηρ τού Θεού, φύλαξον με υπό τήν σκέπην
σου.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και
δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους
δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά
της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα
ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, Τας ψυχάς
ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρων
και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου
Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις
την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι
ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν
αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' εαυτούς καί ένα στίχον τῆς Ευχῆς τοῦ Οσίου Εφραίμ.

Κύριε, καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς καί αγάπης, χάρισαί μοι τῷ σώ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ οράν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά δέ ταύτας, ἐτέρας μικράς ἱβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην, τό ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ, καί ἐλέησόν με, καί πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καί τόν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Ευχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ οράν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μεθ' ἣν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν...

ο α' ψάλτης
Κύριε, ἐλέησον (ιβ') Εἴτα τάς ἐπομένας Ευχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Ευεργέτιδος)

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεόν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυῆσει ἐνώσασα καί τὴν ἀπωσθείσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καί τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σε προστρεχόντων, καί πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξη με τὸν αμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τόν αἰσχροῖς λογισμοῖς καί λόγοις καί πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καί τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ραθυμίας γνῶμης, δούλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοί τῷ αμαρτωλῷ καί ἀσώτῳ, καί δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καί τὸν σὸν Υἱόν, καί ἡμῶν Δεσπότην καί Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καμοῖ τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδὼν μοι τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καί τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με, Καί πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καί συμπαθὴς καί φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καί βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτευχίζουσα καί πρὸς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καί τὰς σκοτεινάς ὁψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα, ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυομένη κολάσεως, καί τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καί Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα, Ἦς καί τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καί ἀντιλήψεως, χάριτι καί φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καί

αεί και εις τους αιώνας των αιώνων , Αμήν.

ο β' ψάλτης
ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
(Αντιόχου Μοναχού τού Πανδέκτου)

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας, Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν, Και δώρησαι ημίν, ο Θεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον, Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας, Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά την πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών [από τής Δευτέρας (Καθαράς)]
ευθύς ο Ιερέυς αναγινώσκει, από τής Ωραίας Πύλης, τό τής ημέρας Ευαγγέλιον [τής Παννυχίδος].

ο Ιερέυς
Καί υπέρ τού καταξιωθήναι ημάς τής ακροάσεως... κ.λ.π.
ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ο Ιερέυς Ειρήνη πάσι.
ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.
ο Ιερέυς Τας κεφαλάς ημών τώ Κυρίω κλίνωμεν.
ο Χορός Σοί, Κύριε.

Καί ημών κεκλιμένων, λέγει ευθύς, ο Ιερέυς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβείαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αιεπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμών επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τών

αγίων, ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, καί πάντων σου τών Αγίων,

- Ευπρόσδεκτον ποιήσον τήν δέησιν ημών,
- Δώρησαι ημίν τήν άφεισιν τών παραπτωμάτων ημών,
- Σκέπασον ημάς εν τή σκέπη τών πτερύγων σου
- Αποδίωξον αφ' ημών πάντα εχθρόν καί πολέμιον,

- Ειρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν,
 - Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.
- ο Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ο Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.

Ευλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ αμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοί

Ο Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε.

ο Ἀναγνώστης

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε ευλόγησον.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἰς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτό, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες.

- Ευξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
- Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλῶτων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καὶ ὑπὲρ ευφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.
- Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν, τό Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ:

Τὴ μέν Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ ἐσπέρας.

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν αμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατὰ Θεοῦ τοῦ καμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τὴ δὲ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τὴ Πέμπτῃ ψάλλεται, τό
Ἦχος α'

Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ, η Παρθένος βλέπουσα, όδυρομένη έβόα σοι Τέκνον γλυκύτατον, πώς άδίκως θνήσκεις; πώς τώ ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γήν κρεμάσας τοίς ύδασι; Μή λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, τήν Μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Ο Ιερεύς ποιών τό σημείον τού τιμίου Σταυρού μεθ' υποκλίσεως, επιλέγει.

Δί' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον ημάς.
ο Αναγνώστης, Αμήν.

Ούτος ο τύπος καί η τάξις τού Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατά πάσαν τήν αγίαν καί μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι τής Μεγάλης Τρίτης εσπέρας, εξαιρουμένων τών Ευαγγελίων, άτινα μόνον διά τήν α' εβδομάδα εισίν ωρισμένα, τή δέ Μ. Δευτέρα καί τή Μ. Τρίτη εσπέρας, αντί τού Κανόνος τής Θεοτόκου, ψάλλονται τά Τριώδια τού Αποδείπνου, καί εις τό τέλος τό, «Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ...».

Οι εν τοίς ιεροίς Μοναστηρίοις καί Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν από τού Προεστώτος, απέρχονται εν τοίς κελλίοις αυτών ένθα λέγουσι καί τήν Ευχήν ταύτην.

Τοίς μισούσι καί αδικούσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε, τοίς αγαθοποιούσιν αγαθοποιήσον, τοίς αδελφοίς καί οικείοις ημών, χάρισαι τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, καί ίασιν δώρησαι, τούς εν θαλάσση κυβέρνησον, τοίς εν όδοιπορίαις συνόδευσον, τώ Βασιλεί συμμάχησον, τοίς διακονούσι, καί ελεούσιν ημάς, αμαρτιών άφεσιν δώρησαι, τοίς εντειλαμένοις ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, συγχώρησον καί ελέησον κατά τό μέγα σου έλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τών προκεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών καί ανάπαυσον αυτούς, ένθα επισκοπεί τό φώς τού προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, τών αδελφών ημών τών αιχμαλώτων, καί λύτρωσαι αυτούς από πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, τών καρποφορούντων καί καλλιεργούντων εν ταίς αγίαις σου Εκκλησίαις, καί δός αυτοίς τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, καί ημών τών ταπεινών καί αμαρτωλών καί αναξίων δούλων σου καί φώτισον ημών τόν νούν τώ φωτί τής γνώσεώς σου καί οδήγησον ήμάς εν τή τρίβω τών εντολών σου, πρεσβείαις τής παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, καί αειπαρθένου Μαρίας, καί πάντων σου τών Αγίων, ότι ευλογητός εί, εις πάντας τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Η ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς **(εκ γ')**
Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.

- Κύριε, ιλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ἡμῶν,
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ανομίας ἡμῖν.
- Ἄγιε, επίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ασθενείας ἡμῶν,
- ἕνεκεν τοῦ ονόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ἐλέησον **ιβ'**

Δόξα... Καὶ νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῇ βασιλείᾳ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ανομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ανομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ αμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ανομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν αμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν αμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ανομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τῷ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Είτα λέγομεν τόν ἄμωμον

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ' (118)

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

- Μακάριοι οι ἄμωμοι εν οδῷ, οι πορευόμενοι εν νόμῳ Κυρίου.
- Μακάριοι οι εξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, εν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
- Οὐ γάρ οι εργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, εν ταῖς οδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
- Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
- Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ οδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
- Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, εν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
- Εξομολογήσομαί σοι εν ἐυθύτητι καρδίας, εν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω. μὴ με εγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα,
- Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν οδὸν αὐτοῦ; εν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου,
- Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε. μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
- Εν τῇ καρδίᾳ ἐκρυσά τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
- **Ε**υλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός μου.
- Εν τῇ οδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
- Εν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῶ, καὶ κατανοήσω τὰς οδοὺς σου.
- Εν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
- Ἀνταπόδοις τῷ δούλῳ σου. ζήσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
- Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
- Πάροικος ἐγὼ εἰμι εν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
- Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου εν παντὶ καιρῷ.
- Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου,
- Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
- Καὶ γάρ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
- Καὶ γάρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.
- Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
- Τὰς οδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Ὅδόν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῶ ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
- **Ε**νύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου,
- Ὅδόν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
- Ὅδόν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνῃς.
- Ὅδόν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
- Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν οδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός.
- Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
- Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα,
- **Κ**λίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
- Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα. ἐν τῇ οδῷ σου ζήσόν

με.

- Στήσον τώ δούλω σου τό λόγιόν σου εις τόν φόβον σου.
- Πέριελε τον ονειδισμόν μου, όν υπώπτευσα. ότι τά κρίματά σου χρηστά,
- Ιδού επεθύμησα τάς εντολάς σου. εν τή δικαιοσύνη σου ζήσόν με.
- Καί έλθοι επ' εμέ τό έλεός σου, Κύριε, τό σωτήριόν σου, κατά τόν λόγον σου.
- Καί αποκριθήσομαι τοίς ονειδίζουσί με λόγον, ότι ήλπισα επί τοίς λόγοις σου.
- Καί μή περιέλης εκ τού στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα, ότι επί τοίς κρίμασί σου επήλπισα.
- Καί φυλάξω τόν νόμον σου διαπαντός εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.
- Καί επορευόμην εν πλατυσμή, ότι τάς εντολάς σου εξεζήτησα.
- Καί ελάλουν εν τοίς μαρτυρίοις σου εναντίον βασιλέων, καί ουκ ησχυνόμην,
- Καί εμελέτων εν ταίς εντολαίς σου, άς ηγάπησα σφόδρα.
- Καί ήρα τάς χείράς μου πρός τάς εντολάς σου, άς ηγάπησα, καί ηδολέσχουν εν τοίς δικαιώμασί σου.
- Μνήσθητι τών λόγων σου τώ δούλω σου, ών επήλπισάς με.
- Αύτη με παρεκάλεσεν εν τή ταπεινώσει μου, ότι τό λόγιόν σου έζησέ με,
- Υπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα, από τού νόμου σου ουκ εξέκλινα.
- Εμνήσθην τών κριμάτων σου απ' αιώνος, Κύριε, καί παρεκλήθην.
- **Α**θυμία κατέσχε με από αμαρτωλών τών εγκαταλιμπανόντων τόν νόμον σου.
- Ψαλτά ήσάν μοι τά δικαιωμάτά σου, εν τόπω παροικίας μου.
- Εμνήσθην εν νυκτί τού ονόματός σου, Κύριε, καί εφύλαξα τόν νόμον σου.
- Αύτη εγενήθη μοι, ότι τά δικαιώματά σου εξεζήτησα.
- Μερίς μου εί, Κύριε. είπα τού φυλάξασθαι τόν νόμον σου.
- Εδεήθην τού προσώπου σου εν όλη καρδιά μου, ελέησόν με κατά τό λόγιόν σου.
- Διελογισάμην τάς οδούς σου, καί επέστρεφον τούς πόδας μου εις τά μαρτύριά σου,
- Ητοιμάσθην, καί ουκ εταράχθην, τού φυλάξασθαι τάς εντολάς σου,
- Σχοινία αμαρτωλών περιεπλάκησάν μοι, καί τά τού νόμου σου ουκ επελαθόμην.
- Μεσονύκτιον εξεγειρόμην τού εξομολογείσθαι σοι επί τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- **Μ**έτοχος εγώ ειμι πάντων τών φοβουμένων σε, καί τών φυλασσόντων τάς εντολάς σου.
- Τού ελέους σου, Κύριε, πλήρης η γή, τά δικαιώματά σου δίδαξόν με.
- Χρηστότητα εποίησας μετά τού δούλου σου, Κύριε, κατά τόν λόγον σου.
- Χρηστότητα καί παιδείαν καί γνώσιν δίδαξόν με, ότι ταίς εντολαίς σου επίστευσα.
- Πρό τού με ταπεινωθήναι, εγώ επλημμέλησα, διά τούτο τό λόγιόν σου εφύλαξα.
- Χρηστός εί σύ, Κύριε, καί εν τή χρηστότητί σου δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.
- Επληθύνθη επ' εμέ αδικία υπερηφάνων, εγώ δέ εν όλη καρδιά μου εξερευνήσω τάς εντολάς σου.
- Ετυρώθη ως γάλα η καρδιά αυτών, εγώ δέ τόν νόμον σου εμελέτησα.
- Αγαθόν μοι, ότι εταπεινώσάς με, όπως άν μάθω τά δικαιώματά σου.
- Αγαθός μοι ο νόμος τού στόματός σου, υπέρ χιλιάδας χρυσίου καί αργυρίου,

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός,
Μετανοίας (γ'), Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Δόξα... Καί νύν...

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

- Αι χεῖρές σου ἐποίησάν με, καί ἐπλασάν με. συνέτισόν με, καί μαθήσομαι τάς ἐντολάς σου.
- Οἱ φοβούμενοί σε ὀψονταί με, καί ευφρανθήσομαι, ὅτι εἰς τούς λόγους σου ἐπήλπισα.
- Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τά κρίματά σου, καί ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.
- Γενηθήτω δὴ τό ἐλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τό λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
- Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καί ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν,
- Αἰσχυνθήτωσαν υπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. ἐγὼ δέ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
- Εἰσπρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καί οἱ γινώσκοντες τά μαρτύριά σου.
- Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.
- Ἐκλείπει εἰς τό σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τούς λόγους σου ἐπήλπισα.
- Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τό λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;
- Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκός ἐν πάχνῃ, τά δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν;
- Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.
- Πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
- Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δέ οὐκ ἐγκατέλιπον τάς ἐντολάς σου.
- Κατὰ τό ἐλεός σου ζήσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
- Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.
- Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου, ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καί διαμένει.
- Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τά σύμπαντα δούλα σά.
- Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
- Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιομάτων σου, ὅτι ἐν αυτοῖς ἐζήσάς με.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' εβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὁ τελευταῖος Στίχος ψάλλεται τρίς εἰς Ἦχον πλ. α'.

ΜΕΣΗ

- Σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τά δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
- Ἐμέ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τά μαρτύριά σου συνήκα.
- Πάσης συντελείας εἶδον πέρας. πλατεία ἡ ἐντολή σφόδρα.
- Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε! ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
- Ὑπὲρ τούς ἐχθρούς μου ἐσόφισας με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.
- Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνήκα, ὅτι τά μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
- Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνήκα, ὅτι τάς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- Ἐκ πάσης οδοῦ πονηρὰς ἐκώλυσα τούς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τούς λόγους σου.
- Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
- Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τά λόγια σου! ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου,
- Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνήκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας,
- Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καί φῶς ταῖς τρίβοις μου,
- Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τά κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου,
- Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου,
- Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καί τά κρίματά σου δίδαξόν με.
- Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός. καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην,

- Εθεντο αμαρτωλοί παγίδα μοι, καί εκ τών εντολών σου ουκ επλανήθην,
- Εκκληρονόμησα τά μαρτύριά σου εις τόν αιώνα, ότι αγαλλίαμα τής καρδιάς μου εισιν.
- Έκλινα τήν καρδίαν μου τού ποιήσαι τά δικαιώματά σου εις τόν αιώνα δι' αντάμειψιν.
- Παρανόμους εμίσησα, τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
- Βοηθός μου καί αντιλήπτωρ μου εί σύ, εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Εκκλίνετε απ' εμού πονηρευόμενοι, καί εξερευνήσω τάς εντολάς τού Θεού μου.
- Αντιλαβού μου κατά τό λόγιόν σου, καί ζήσόν με, καί μή καταισχύνης με από τής προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καί σωθήσομαι, καί μελετήσω εν τοίς δικαιώμασί σου διαπαντός, Εξουδένωσας πάντας τούς αποστατούντας από τών δικαιωμάτων σου, ότι άδικον τό ενθύμημα αυτών.
- Παραβαίνοντας ελογισάμην πάντας τούς αμαρτωλούς τής γής, διά τούτο ηγάπησα τά μαρτύριά σου.
- Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας μου, από γάρ τών κριμάτων σου εφοβήθην.
- Εποίησα κρίμα καί δικαιοσύνην, μή παραδώς με τοίς αδικούσί με,
- Έκδεξαι τόν δούλόν σου εις αγαθόν, μή συκοφαντησάτωσάν με υπερήφανοι.
- Οι οφθαλμοί μου εξέλιπον εις τό σωτήριόν σου, καί εις τό λόγιον τής δικαιοσύνης σου.
- Ποίησον μετά τού δούλου σου κατά τό έλεός σου, καί τά δικαιώματά σου δίδαξόν με,
- Δούλός σου ειμι εγώ, συνέτισόν με, καί γνώσομαι τά μαρτύριά σου.
- Καιρός τού ποιήσαι τώ Κυρίω, διεσκέδασαν τόν νόμον σου.
- Διά τούτο ηγάπησα τάς εντολάς σου υπέρ χρυσίον καί τοπάζιον.
- Διά τούτο πρόσ πάσας τάς εντολάς σου κατωρθούμην, πάσαν οδόν άδικον εμίσησα.
- Θαυμαστά τά μαρτύριά σου, διά τούτο εξηρεύνησεν αυτά η ψυχή μου,
- Η δήλωσις τών λόγων σου φωτιεί, καί συνετιεί νηπίους.
- Τό στόμα μου ήνοιξα, καί είλकुσα πνεύμα, ότι τάς εντολάς σου επεπόθουν.

Δόξα..., Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι ο Θεός.
Μετανοίας (γ'). Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Δόξα... Καί νύν...

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

- Επίβλεπον επ' εμέ, καί ελέησόν με κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου,
- Τά διαβηματά μου κατεύθυνον κατά τό λόγιον σου, καί μή κατακυριευσάτω μου πάσα ανομία,
- Λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρώπων, καί φυλάξω τάς εντολάς σου,
- Τό πρόσωπόν σου επίφανον επί τόν δούλόν σου, καί δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,
- Διεξόδους υδάτων κατέδυσαν οι οφθαλμοί μου, επεί ουκ εφύλαξα τόν νόμον σου.
- Δίκαιος εί, Κύριε, καί ευθείαι αι κρίσεις σου.
- Ενετείλω δικαιοσύνην, τά μαρτύριά σου, καί αλήθειαν σφόδρα,
- Εξέτηξέ με ο ζήλός σου, ότι επελάθοντο τών λόγων σου οι εχθροί μου.
- Πεπυρωμένον τό λόγιόν σου σφόδρα, καί ο δούλός σου ηγάπησεν αυτό.
- **Ν**εώτερος εγώ ειμι, καί εξουδενωμένος, τά δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.
- Η δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εις τόν αιώνα, καί ο νόμος σου αλήθεια,
- Θλίψεις καί ανάγκαι εύροσάν με, αί εντολαί σου μελέτη μου.
- Δικαιοσύνη τά μαρτύριά σου εις τόν αιώνα, συνέτισόν με, καί ζήσομαι.

- Εκέκραξα εν όλη καρδιά μου. επάκουσόν μου, Κύριε, τά δικαιώματά σου εκζητήσω.
- Εκέκραξά σοι, σώσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύριά σου.
- Προέφθασα εν αωρία, καί εκέκραξα, εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Προέφθασαν οι οφθαλμοί μου πρός όρθρον, τού μελετάν τά λόγια σου.
- Τής φωνής μου άκουσον, Κύριε, κατά τό έλεός σου, κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.
- Προσήγγισαν οι καταδιώκόντές με ανομία, από δέ τού νόμου σου εμακρύνθησαν.
- Εγγύς εί σύ, Κύριε, καί πάσαι αι οδοί σου αλήθεια.
- Καταρχάς έγνων εκ τών μαρτυρίων σου, ότι εις τόν αιώνα εθεμελίωσας αυτά,
- Ίδε τήν ταπείνωσίν μου καί εξελού με, ότι τού νόμου σου ουκ επελαθόμην.
- Κρίνον τήν κρίσιν μου καί λύτρωσάι με, διά τόν λόγον σου ζήσόν με.
- Μακράν από αμαρτωλών σωτηρία, ότι τά δικαιώματά σου ουκ εξεζήτησαν.
- Οι οικτιρμοί σου πολλοί, Κύριε. κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.
- Πολλοί οι εκδιώκόντές με καί θλίβοντές με, εκ τών μαρτυρίων σου ουκ εξέκλινα.
- Είδον ασυνετούντας καί εξετηκόμην, ότι τάλόγιάσου ουκ εφυλάξαντο.
- Ίδε, ότι τάς εντολάς σου ηγάπησα, Κύριε, εν τώ ελέει σου ζήσόν με.
- Αρχή τών λόγων σου αλήθεια. καί εις τόν αιώνα πάντα τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- Αρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καί από τών λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου.
- Αγαλλιάσομαι εγώ επί τά λόγια σου, ως ο ευρίσκων σκύλα πολλά.
- Αδικίαν εμίσησα καί εβδολεξαόμην. τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
- Επτάκις τής ημέρας ήνεσά σε, επί τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- Ειρήνη πολλή τοίς αγαπώσι τόν νόμον σου, καί ουκ έστιν αυτοίς σκάνδαλον.
- Προσεδόκων τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί τάς εντολάς σου ηγάπησα.
- Εφύλαξεν η ψυχή μου τά μαρτύριά σου, καί ηγάπησεν αυτά σφόδρα.
- Εφύλαξα τάς εντολάς σου καί τά μαρτύριά σου, ότι πάσαι αί όδοί μου ενώπιόν σου, Κύριε.
- Εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου συνέτισόν με.
- Εισέλθοι τό αξίωμά μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου ρύσάι με.
- Εξερεύζονται τά χείλη μου ύμνον, όταν διδάξης με τά δικαιώματά σου.
- Φθέγγεται η γλώσσά μου τά λόγια σου, ότι πάσαι αι έντολαί σου δικαιοσύνη.
- Γενέσθω η χείρ σου τού σώσάι με, ότι τάς εντολάς σου ηρετισάμην,
- Επεπόθησα τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί ο νόμος σου μελέτη μού εστι,
- Ζήσεται η ψυχή μου, καί αιnéσει σε, καί τά κρίματά σου βοηθήσει μοι,
- Επλανήθην ως πρόβατον απολωλός, ζήτησον τόν δούλόν σου, ότι τάς εντολάς σου ουκ επελαθόμην.

Τώ Σαββάτω τής Β', Γ' καί Δ' εβδομάδος τών Νηστειών ο τελευταίος Στίχος ψάλλεται τρίς εις Ήχον πλ. α'.

Δόξα... Καί νύν... Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και

ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανοὺς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ ἔσται τέλος. Και εις το Πνεῦμα το Ἅγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητῶν. Εις Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν και Αποστολικὴν Εκκλησίαν. Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν του μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Καὶ νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νύν... Πάτερ ἡμῶν...

Ο Ἱερεύς, Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος πλ. δ'

Ἰδοὺ ο Νυμφίος ἐρχεται ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ο δούλος, ὃν ευρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δέ πάλιν, ὃν ευρήσει ραθυμούντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μή τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μή τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλέῳ φαιδρύνουσα, οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα, Ἰδοὺ ο Νυμφίος σου, Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μή νυστάξης, καὶ μείνης, ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλὰ ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα υπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλέῳ πῖονι καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό ἀπόρθητον τείχος, τό τῆς σωτηρίας οχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν, τάς τῶν ἐναντίων βουλάς διασκέδασον, τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαράν μετάβαλε, τὴν πόλιν σου περιτείχισον, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον, τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σύ εἰ, Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ἀντί τῶν Τροπαρίων τούτων, μόνον κατὰ τὰς Προεορτίους καὶ τὰς Μεθεορτοὺς ἡμέρας, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν εορτῶν, λέγομεν χύμα τό Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, ἢ τό τῆς Εορτῆς τοιοῦτον.

Εἶτα τό, Κύριε, ἐλέησον (μ'), καὶ τὴν Ευχὴν ταύτην

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ και πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν και τοὺς αμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις και ἱθύνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγιάσον, τὰ σώματα ἁγνίσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον και ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν και οδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα... Καὶ νυν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Κύριε καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας, μή μοι δώς.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής, καί αγάπης χάρισάι μοι τώ σῶ δούλῳ.

Ναί Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἰ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ναί Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἰ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΔΑΡΙΟΥ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές Ιησού Χριστέ, καί ἅγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τόν ἀνάξιον δούλόν σου, ὅτι ευλογητός εἰ εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Αμήν.

Εἰ δ' οὐκ ἐστὶν «Ἀλληλούϊα», (ἥτοι ἡμέρα νηστείας), καταλιμπάνεται τό «Κύριε καί Δέσποτα τής ζωής μου», καί αἱ Μετάνοιαι, καί λέγομεν μόνον τό «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ», καί τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Ιστέον δέ, ὅτι ἡ Εὐχή αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς 22ας τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν Δυνάμεων καί πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καί τὰ ταπεινά εφορῶν, καρδίας τε καί νεφροῦς ὁ ἐτάζων, καί τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος, τό ἀνάρχον καί αἰδῖον φῶς, παρ' ὃ οὐκ ἐστὶ παραλλαγή, ἢ τροπὴς ἀποσκίασμα, Αὐτός, ἀθάνατε Βασιλεύ, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τόν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαρρούντες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα, καί ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ καί λόγῳ καί διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καί καθάρισον ἡμὰς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος, ναοὺς ἡμῶν ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Καί δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ καί νηφούσῃ διανοίᾳ, πάσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμῶν διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καί ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υιοῦ, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἡ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς Κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καί ὑπνούντες, ἀλλ' ἐγρηγορούντες καί διεγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθώμεν καί ἐτοιμοὶ εἰς τὴν χαράν, καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισέλθωμεν, ἔνθα ὁ τῶν εορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος καί ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τό κάλλος τό ἄρρητον, Σὺ γάρ εἰ τό ἀληθινόν φῶς, τό φωτίζον καί ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καί σέ ὑμνεῖ πάσα ἡ Κτίσις εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Αμήν.

Είτα υψοί ο Ιερέύς τās χείρας, λέγων ταύτην τήν Ευχήν

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Σέ ευλογούμεν ύψιστε, Θεέ, καί Κύριε τού ελέους, τόν ποιούντα αεί μεθ' ημών μεγάλα τε καί ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε καί εξαίσια, ών ουκ έστιν αριθμός, τόν παρασχόντα ημίν τόν ύπνον εις ανάπαυσιν τής ασθενείας ημών, καί άνεσιν τών κόπων τής πολυμόχθου σαρκός, Ευχαριστούμέν σοι, ότι ου συναπώλεσας ημάς ταίς ανομίαις ημών, αλλ' εφιλανθρωπεύσω συνήθως, καί πρός απόγνωσιν κειμένους ημάς ήγειρας, εις τό δοξολογήσαι τό κράτος, σου, Διό δυσωπούμεν τήν ανείκαστόν σου αγαθότητα, νούν ημών φώτισον ημών τούς τής διανοίας οφθαλμούς, καί τον εκ τού βαρέος ύπνου τής ραθυμίας ανάστησον, Άνοιξον ημών, τό στόμα, καί πλήρωσον αυτό τής σής αιnéσεως, όπως άν δυνηθώμεν απερισπάστως άδειν τε καί ψάλλειν, καί εξομολογείσθαι σοι τώ εν πασι καί υπό πάντων δοξαζομένω Θεώ,, τώ ανάρχω Πατρί, σύν τώ μονογενεί σου Υιώ, καί τώ Παναγίω καί αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Είτα, ο Αναγνώστης, Δεύτε προσκυνήσωμεν... (εκ γ'), Μετανοίας (γ'), καί τούς ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120)

- Ήρα τούς όφθαλμούς μου εις τά όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.
- Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, τού ποιήσαντος τόν ουρανόν καί τήν γήν.
- Μή δώης εις σάλον τόν πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε,
- Ιδού, ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τόν Ισραήλ.
- Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέποι σοι επί χείρα δεξιάν σου.
- Ημέρας ο Ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η Σελήνη τήν νύκτα,
- Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει τήν ψυχήν σου ο Κύριος.
- Κύριος φυλάξει τήν είσοδόν σου, καί τήν έξοδόν σου, από τού νύν καί έως τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133)

- Κύριον πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι δού δή ευλογείτε τον εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών,
- Εν ταίς νυξίν επάρατε τās χείρας υμών εις τά άγια, καί ευλογείτε τόν Κύριον.
- Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν Ουρανόν καί τήν γήν.

Δόξα... Καί νύν... Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερέύς, Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. δ'

Μνήσθητι, Κύριε, ως αγαθός τών δούλων σου, καί όσα εν βίω ήμαρτον, συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ειμή συ ο δυνάμενος, καί τοίς μεταστάσι δούναι τήν ανάπαυσιν.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνε Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τās ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ ποιητή καί πλάστη καί Θεώ ημών.

Δόξα...

Μετά τών Αγίων ανάπαυσον Χριστέ, τās ψυχάς τών δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος,

ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε πάσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, εν σοί γάρ ο ακώρητος Χριστός ο Θεός ημών, χωρηθήναι ηυδόκησε, Μακάριοι εσμέν καί ημείς, προστασίαν σε έχοντες, ημέρας γάρ καί νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών, καί τά σκήπτρα τής βασιλείας τας σαίς ικεσίαις κρατύνονται, διό ανυμνούντες βοώμέν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Αντί των Τροπαρίων τούτων, καί μόνον κατά τάς προεορτίους καί τάς μεθεόρτους ημέρας, ως καί κατά τάς Αποδόσεις των Δεσποτικών καί Θεομητορικών Εορτών αντικαθίστανται διά τού Κοντακίου τής Εορτής, ή τού Προεορτίου τοιούτου, χύμα λεγομένου.

Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ο Ιερεύς, τήν επομένην Ευχήν

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, των επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου κεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών, καί πάντων των εν ευσεβεία καί πίστει τελειωθέντων, καί συγχώρησον αυτοίς πάν πλημμέλημα, εκούσιόν τε καί ακούσιον, εν λόγω, ή έργω, ή κατά, διάνοιαν πλημμεληθέν υπ' αυτών, Καί κατασκηνώσον αυτούς εν τόποις φωτεινοίς, εν τόποις χλοεροίς, εν τόποις αναψύξεως, ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη, καί στεναγμός, όπου η επισκοπή τού προσώπου σου ευφραίνει πάντας τούς απ' αιώνος Αγίους σου, Χάρισαι αυτοίς καί ημίν τήν Βασιλείαν σου καί τήν μέθεξιν των αφράστων καί αιωνίων σου αγαθών, καί τής σής απεράντου καί μακαρίας ζωής τήν απόλαυσιν, Σύ γάρ εί η ζωή, η ανάστασις, καί η ανάπαυσις των κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, καί, τώ Παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν καί αεί, καί εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπη σου.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθάμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής των ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ως εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ των εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σου των περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους των χριστιανών.

Κύριε ἐλέησον μ'

Δόξα... Καὶ νυν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ενδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Εξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενὴ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ, διασκεδάσαι πάσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καὶ νύν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα/Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τό Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

- Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δεῖνος) καί πάσης τῆς εν Χριστῷ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοῖς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τῆς γῆς.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναपाυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

ο Ιερεύς Δι ευχών...

ο Χορός. Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Η ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοῖς ουρανοῖς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανῷ, καί επί τῆς γῆς. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημεῖς άφίεμεν τοῖς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ' (64)

- Σοί πρέπει ύμνος, ο Θεός, εν Σιών, καί σοί αποδοθήσεται ευχή εν Ιερουσαλήμ.
- Εισάκουσον προσευχής μου, πρός σέ πάσα σάρξ ήξει,
- Λόγοι ανόμων υπερεδυνάμωσαν ημάς, καί ταίς ασεβείαις ημών σύ ιλάση.
- Μακάριος, όν εξελέξω, καί προσελάβου, κατασκηνώσει εν ταίς αυλαίς σου.
- Πλησθησόμεθα εν τοίς αγαθοίς τού οίκου σου, Άγιος ο ναός σου, θαυμαστός εν δικαιοσύνη.
- Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής, καί τών εν θαλάσση μακράν.
- Ετοιμάζων όρη εν τή ισχύϊ αυτού, περιεζωσμένος εν δυναστεία, ο συνταράσσων τό κύτος τής θαλάσσης, ήχους κυμάτων αυτής τίς υποστήσεται;
- Ταραχθήσονται τά έθνη, καί φοβηθήσονται οι κατοικούντες τά πέρατα από τών σημείων σου, εξόδους πρωϊας, καί εσπέρας τέρψεις,
- Επεσκέψω τήν γήν, καί εμέθυσας αθτήν, επλήθυνας τού πλουτίσαι αθτήν,
- Ο ποταμός τού Θεού επληρώθη υδάτων, ητοίμασας τήν τροφήν αθτών, ότι ούτως η ετοιμασία.

- Τάς αύλακας αθτής μέθυσον, πλήθυνον τά γεννήματα αυτής, εν ταίς σταγόσιν αυτής ευφρανθήσεται ανατέλλουσα.
- Ευλογήσεις τόν στέφανον τού ενιαυτού τής χρηστότητός σου, καί τά πεδία σου πλησθήσονται πιότητος,
- Πιανθήσονται τά ωραία τής ερήμου, καί αγαλλίασιν οι βουνοί περιζώσσονται,
- Ενεδύσαντο οι κριοί τών προβάτων, καί αι κοιλάδες πληθυνούσι σίτον, κεκράζονται, καί γάρ υμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ' (65)

- Αλαλάξατε τώ Κυρίω πάσα η γή, ψάλατε δή τώ ονόματι αυτού, δότε δόξαν εν αινέσει αυτού,
- Είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου, εν τώ πλήθει τής δυνάμεώς σου ψευσσονται σε οι εχθροί σου.
- Πάσα η γή προσκυνησάτωσάν σοι, καί ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δή τώ ονόματί σου, Ύψιστε.
- Δεύτε καί ίδετε τά έργα τού Θεού, ως φοβερός εν βουλαίς υπέρ τούς υιούς τών ανθρώπων,
- Ο μεταστρέφων τήν θάλασσαν εις ξηράν εν ποταμώ διελεύσονται ποδί, εκεί ευφρανθησόμεθα επ' αυτώ.
- Τώ δεσπόζοντι εν τή δυναστεία αυτού τού αιώνος, οι οφθαλμοί αυτού επί τά έθνη επιβλέπουσιν, οι παραπικραινοντες μή υπούσθωσαν εν εαυτοίς,
- Ευλογείτε, έθνη, τόν Θεόν ημών, καί ακουτίσασθε τήν φωνήν τής αινέσεως αυτού.
- Τού θεμένου τήν ψυχήν μου εις ζωήν, καί μή δόντος εις σάλον τούς πόδας μου.
- Ότι εδοκίμασας ημάς ο Θεός, επύρωσας ημάς, ως πυρούται τό αργύριον.
- Εισήγαγες ημάς εις τήν παγίδα, έθου θλίψεις επί τόν νώτον ημών, επεβίβασας ανθρώπους επί τάς κεφαλάς ημών.
- Διήλθομεν διά πυρός καί ύδατος, καί εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν.
- Εισελεύσομαι εις τόν οίκόν σου εν ολοκαυτώμασιν, αποδώσω σοι τάς ευχάς, άς διέστειλε τά χείλη μου, καί ελνάλησε τό στόμα μου εν τή θλίψει μου.
- Ολοκαυτώματα μεμυελωμένα ανοίσω σοι, μετά θυμιάματος καί κριών, ανοίσω σοι βόας μετά χιμάρων.
- Δεύτε, ακούσατε, καί διηγήσομαι υμίν, πάντες οι φοβούμενοι τόν Θεόν, όσα εποίησε τή ψυχή μου.
- Πρός αυτόν τώ στόματί μου εκέκραξα, καί ύψωσα υπό τήν γλώσσάν μου.
- Αδικίαν ει εθεώρουν εν καρδιά μου, μή εισακουσάτω μου, Κύριος.
- Διά τούτο εισήκουσέ μου ο Θεός, προσέσχε τή φωνή τής δεήσεώς μου.
- Ευλογητός ο Θεός, ός ουκ απέστησε τήν προσευχήν μου καί τό έλεος αυτού απ' εμού.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΖ' (66)

- Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.
- Τού γνώναι εν τή γή τήν οδόν σου, εν πάσιν έθνεσιν τό σωτήριόν σου,
- Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.
- Ευφρανθήτωσαν καί αγαλλιášθωσαν έθνη, ότι κρινείς λαούς εν ευθύτητι, καί έθνη εν τή γή οδηγήσεις,
- Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες, γή έδωκε τόν καρπόν αυτής.
- Ευλογήσαι ημάς ο Θεός, ο Θεός ημών, ευλογήσαι ημάς ο Θεός, καί φοβηθήτωσαν αυτόν πάντα τά πέρατα τής γής.

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι, ο Θεός, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, έλέησον, Δόξα... Καί νύν,,.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΖ' (67)

- Αναστήτω ο Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, καί φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν,
- Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός, ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου τού Θεού,
- Καί οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν, αγαλλιásthωσαν ενώπιον τού Θεού, τερφθήτωσαν εν ευφροσύνη,
- Άσάτε τώ Θεώ, ψάλατε τώ ονόματι αυτού, οδοποιήσατε τώ επιβεβηκότι επί δυσμών, Κύριος όνομα αυτώ.
- Καί αγαλλιásthe ενώπιον αυτού, ταραχθήτωσαν από προσώπου αυτού, τού πατρός των ορφανών καί κριτού των χηρών,
- Ο Θεός εν τόπω αγίω αυτού, ο Θεός κατοικίζει μονοτρόπους εν οίκω.
- Εξάγων πεπεδημένους εν ανδρεία, ομοίως τούς παραπικραίνοντας, τούς κατοικούντας εν τάφοις,
- Ο Θεός εν τώ εκπορεύεσθαι σε ενώπιον τού λαού σου, εν τώ διαβαίνειν σε εν τή ερήμω.
- Γή εσείσθη, καί γάρ οι ουρανοί έσταξαν από προσώπου τού Θεού τού Σινά, από προσώπου τού Θεού Ισραήλ.
- Βροχήν εκούσιον αφοριείς, ο Θεός, τή κληρονομία σου, καί ησθένησε, σύ δέ κατηρτίσω αυτήν.
- Τά ζώά σου κατοικούνσιν εν αυτή, ητοιμάσας εν τή χρηστότητί σου τώ πτωχώ, ο Θεός, Κύριος δώσει ρήμα τοίς ευαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή.
- Ο βασιλεύς των δυνάμεων τού αγαπητού, τή ωραιότητα τού οίκου διελέσθαι σκύλα.
- Εάν κοιμηθήτε αναμέσον των κλήρων, πτέρυγες περιστεράς περιηγυρωμένοι, καί τά μετάφρενα αυτής εν χλωρότητι χρυσίω,
- Εν τώ διαστέλλειν τόν Επουράνιον βασιλείς, επ' αυτής χιονωθήσονται εν Σελμών.
- Όρος τού Θεού, όρος πίων, όρος τετυρωμένον, όρος πίων.
- Ινατί υπολαμβάνετε όρη τετυρωμένα; τό όρος, ο ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτώ; καί γάρ ο Κύριος κατασκηνώσει εις τέλος.
- Τό άρμα τού Θεού μυριοπλάσιον, χιλιάδες ευθηνούντων, Κύριος εν αυτοίς εν Σινά εν τώ αγίω.
- Ανέβης εις ύψος, ηχμαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες δόματα εν ανθρώποις καί γάρ απειθούντας, τού κατασκηνώσαι.
- Κύριος ο Θεός ευλογητός, ευλογητός Κύριος ημέραν καθ' ημέραν, κατευοδώσαι ημίν ο Θεός των σωτηρίων ημών,
- Ο Θεός ημών, ο Θεός τού σώζειν, καί τού Κυρίου Κυρίου αι διέξοδοι τού θανάτου,
- Πλήν ο Θεός συνθλάσει κεφαλάς εχθρών αυτού, κορυφήν τριχός διαπορευομένων εν πλημμελείαις αυτών.
- Είπε Κύριος, εκ Βασάν επιστρέψω, επιστρέψω εν βυθοίς θαλάσσης.
- Όπως άν βαφή ο πούς σου εν αίματι, η γλώσσα των κυνών σου εξ εχθρών παρ' αυτού.
- Εθεωρήθησαν αι πορείαι σου, ο Θεός, αι πορείαι τού Θεού μου τού βασιλέως μου τού εν τώ αγίω.
- Προέφθασαν άρχοντες εχόμενοι ψαλλόντων, εν μέσω νεανίδων τυμπανιστριών,
- Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τόν Θεόν, Κύριον εκ πηγών Ισραήλ,

- Εκεί Βενιαμίν νεώτερος εν εκστάσει, άρχοντες Ιούδα ηγεμόνες αυτών, άρχοντες Ζαβουλών, άρχοντες Νεφθαλείμ.
- Εντειλαι, ο Θεός, τή δυνάμει σου, δυνάμωσον, ο Θεός, τούτο, ο κατειργάσω εν ημίν,
- Από τού Ναού σου επί Ιερουσαλήμ, σοί οίσουσι βασιλείς δώρα,
- Επιτίμησον τοίς θηρίοις τού καλάμου, η συναγωγή τών ταύρων εν ταίς δαμάλεσι τών λαών, τού μή αποκλεισθήναι τούς δεδοκιμασμένους τώ αργυρίω.
- Διασκορπίσον έθνη τά τούς πολέμους θέλοντα, Ήξουσι πρέσβεις εξ Αιγύπτου, Αιθιοπία προφθάσει χείρα αυτής τώ Θεώ.
- Αι βασιλείαι τής γής, άσατε τώ Θεώ, ψάλατε τώ Κυρίω, Ψάλατε τώ Θεώ τώ επιβεβηκότι επί τόν ουρανόν τού ουρανού κατά ανατολάς, ιδού δώσει τή φωνή αυτού φωνήν δυνάμεως.
- Δότε δόξαν τώ Θεώ, επί τόν Ισραήλ η μεγαλοπρέπεια αυτού, καί η δύναμις αυτού εν ταίς νεφέλαις.
- Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού, ο Θεός Ισραήλ, αυτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τώ λαώ αυτού, ευλογητός ο Θεός,

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι, ο Θεός, Κύριε, ελέησον (Υ'), Δόξα... Καί νύν,,.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ' (68)

- Σώσόν με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου, Ενεπάγην εις ιλύν βυθού, καί ουκ έστιν υπόστασις.
- Ήλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί καταιγίς κατεπόντισέ με,
- Εκοπίασα κράζων, εβραγχίασεν ο λάρυγξ μου, εξέλιπον οι οφθαλμοί μου από τού ελπίζειν με επί τόν Θεόν μου,
- Επληθύνθησαν υπέρ τάς τρίχας τής κεφαλής μου οι μισούντές με δωρεάν,
- Εκκραταιώθησαν οι εχθροί μου, οι εκδιώκοντές με αδίκως, ά ουχ ήρπαζον, τότε απετίννουν.
- Ο Θεός, σύ έγνωσ τήν αφροσύνην μου, καί αι πλημμέλειάι μου από σού ουκ απεκρύβησαν.
- Μή αισχυνθείησαν επ' εμέ οι υπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τών δυνάμεων.
- Μηδέ εντραπείησαν επ' εμέ οι ζητούντές σε, ο Θεός τού Ισραήλ.
- Ότι ένεκά σου υπήνεγκα ονειδισμόν, εκάλυψεν εντροπή τό πρόσωπόν μου.
- Απηλλοτριωμένος εγενήθην τοίς αδελφοίς μου, καί ξένος τοίς υιοίς τής μητρός μου,
- Ότι ο ζήλος τού οίκου σου κατέφαγέ με, καί οι ονειδισμοί τών ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ.
- Καί συνεκάλυψα εν νηστεία τήν ψυχήν μου, καί εγενήθη εις ονειδισμούς εμοί.
- Καί εθέμην τό ένδυμά μου σάκκον, καί εγενόμην αυτοίς εις παραβολήν,
- Κατ' εμού ηδολέσχουν οι καθήμενοι εν πύλαις, καί εις εμέ έψαλλον οι πίνοντες οίνον.
- Εγώ δέ τή προσευχή μου πρός σέ, Κύριε, καιρός ευδοκίας,
- Ο Θεός εν τώ πλήθει τού ελέους σου επακουσόν μου, εν αληθεία τής σωτηριας σου.
- Σώσόν με από πηλού, ίνα μή εμπαγώ, ρυσθείην εκ τών μισούντων με, καί εκ τών βαθέων τών υδάτων.
- Μή με καταποντισάτω καταιγίς ύδατος, μηδέ καταπιέτω με βυθός, μηδέ συσχέτω επ' εμέ φρέαρ τό στόμα αυτού.
- Εισάκουσόν μου, Κύριε, ότι χρηστόν τό έλέός σου, κατά τό πλήθος τών οικτιρμών

σου επίβλεπον επ' εμέ.

- Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου.
- Πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν, ένεκα τών εχθρών μου ρύσαι με.
- Σύ γάρ γινώσκεις τόν ονειδισμόν μου, καί τήν αισχύνην μου, καί τήν εντροπήν μου,
- Εναντίον σου πάντες οι θλίβοντές με, ονειδισμόν προσεδόκησεν η ψυχή μου καί ταλαιπωρίαν,
- Καί υπέμεινα συλλυπούμενον, καί ουχ υπήρξε, καί παρακαλούντας, καί ουχ εύρον.
- Καί έδωκαν εις τό βρώμά μου χολήν, καί εις τήν δίψαν μου επότισάν με όξος,
- Γενηθήτω η τράπεζα αυτών ενώπιον αυτών εις παγίδα, καί εις ανταπόδοσιν, καί εις σκάνδαλον.
- Σκοτισθήτωσαν οι όφθαλμοί αυτών τού μή βλέπειν, καί τόν νώτον αυτών διαπαντός σύγκαψον.
- Έκχεον επ' αυτούς τήν όργήν σου, καί ο θυμός τής οργής σου καταλάβοι αυτούς.
- Γενηθήτω η έπαυλις αυτών ηρημωμένη, καί εν τοίς σκηνώμασιν αυτών μή έστω ο κατοικών.
- Ότι όν σύ επάταξας αυτοί κατεδίωξαν, καί επί τό άλγος τών τραυμάτων μου προσέθηκαν.
- Πρόσθες ανομίαν επί τήν ανομίαν αυτών, καί μή εισελθέτωσαν εν δικαιοσύνη σου.
- Εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων, καί μετά δικαίων μή γραφήτωσαν.
- Πτωχός καί αλγών ειμι εγώ, η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.
- Αινέσω τό όνομα τού Θεού μου μετ' ωδής, καί μεγαλυνώ αυτόν εν αινέσει.
- Καί αρέσει τώ Θεώ υπέρ μόσχον νέον, κέρατα εκφέροντα καί οπλάς,
- Ιδέτωσαν πτωχοί, καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.
- Ότι εισήκουσε τών πενήτων Κύριος, καί τούς πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν, Αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί καί η γή, θάλασσα καί πάντα τά έρποντα εν αυτή.
- Ότι ο Θεός σώσει τήν Σιών, καί οικοδομηθήσονται αι πόλεις τής Ιουδαίας.
- Καί κατοικήσουσιν εκεί, καί κληρονομήσουσιν αυτήν.
- Καί τό σπέρμα τών δούλων σου καθέξουσιν αυτήν, καί οι αγαπώντες τό όνομά σου κατασκηνώσουσιν εν αυτή.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

- Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.
- Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, καί καταισχυνηθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.
- Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Δόξα... Καί νύν... Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των

ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανοὺς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ ἔσται τέλος. Και εις το Πνεῦμα το Ἅγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητῶν. Εις Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν και Αποστολικὴν Εκκλησίαν. Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν του μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (Υ'), Δόξα...
Καί νύν... Πάτερ ημών,,,

Ο Ἱερεύς, Ὅτι Σοῦ ἐστιν...

Ο Αναγνώστης τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἅτινα οὐδέποτε ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων, ἐκτός ἐάν ἤθελε συμπέση προεόρτιος ἢ μεθέορτος ἡμέρα, ἢ ἀπόδοσις Δεσποτικῆς καί Θεομητορικῆς εορτῆς, ὁπότε ἀντ' αὐτῶν λέγομεν χύμα τό οικεῖον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθέ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὁ Θεός ημῶν, Πρεσβεῖαις, Κύριε, τῶν Ἀγίων σου, καί σῶσόν με,

Δόξα...

Ἀκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ημῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τήν αἰνεσίην σου βοῶντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὁ Θεός, Πρεσβεῖαις Κύριε, τῆς Θεοτόκου καί σῶσόν με.

Καί νύν...

Τῆς κλίνης καί τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τόν νοῦν μου φώτισον, καί τήν καρδίαν καί τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τό ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὁ Θεός ημῶν, πρεσβεῖαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τό, Κύριε, ἐλέησον (μ'), καί τήν Ευχήν ταύτην

Ο ἐν παντί καιρῷ και πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν και τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας των μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τας ἐντεύξεις και ἱθύνον τὴν ζωὴν ημῶν πρὸς τας ἐντολάς σου. Τας ψυχὰς ημῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τας ἐννοίας κάθαρσον και ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν και οδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τὴν παρεμβολὴ αὐτῶν φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Υ'

Δόξα... Καὶ νυν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοτεράν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεύς Ὁ Θεός οἰκτερῆσαι ἡμᾶς, καί εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΔΑΡΙΟΥ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές Ιησού Χριστέ, καί άγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Είτα τήν επομένην Ευχήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ότι επείδες επί τήν ταπείνωσίν μου καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, αλλ' έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου, Καί νύν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ή χείρ σου καί έλθοι επ' εμέ τό έλεός σου, ότι τετάρακται ή ψυχή μου καί κατώδυνός εστιν εντώ εκπορεύεσθαι αυτήν εκ τού αθλίου μου καί ρυπαρού σώματος τούτου, μή ποτε ή πονηρά τού αντικειμένου βουλή συναντήση καί παρεμποδίση αυτήν, διά τάς εν αγνοία καί γνώσει εν τώ βίω τούτω γενομένας μοι αμαρτίας, ίλεως γενού μοι, Δέσποτα, και μη ιδέτω ή ψυχή μου τήν ζοφεράν καί σκοτεινήν όψιν τών πονηρών δαιμόνων, αλλά παραλαβέτωσαν αυτήν Άγγελοί σου φαιδροί καί φωτεινοί, Δός δόξαν τώ ονόματί σου τώ αγίω, καί τή σή δυνάμει ανάγαγέ με εις τό θεión σου βήμα, Εν τώ κρίνεσθαι με μή καταλάβοι με ή χείρ τού άρχοντος τού κόσμου τούτου εις τό κατασπάσαι με τόν αμαρτωλόν εις βυθόν Άδου, αλλά παράστηθί μοι, καί γενού μοι σωτήρ καί αντιλήπτωρ.

Ελέησον, Κύριε, τήν ρυπωθείσαν τοίς πάθεσι τού βίου ψυχήν μου, καί καθαράν αυτήν διά μετανοίας καί εξομολογήσεως πρόσδεξαι, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (εκ γ') καί τούς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120)

- Ήρα τούς όφθαλμούς μου εις τά όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.
- Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, τού ποιήσαντος τόν ουρανόν καί τήν γήν.
- Μή δώης εις σάλον τόν πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε,
- Ιδού, ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τόν Ισραήλ.
- Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέποι σοι επί χείρα δεξιάν σου.
- Ημέρας ο Ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η Σελήνη τήν νύκτα,
- Κύριος φυλάξοι σε από παντός κακού, φυλάξοι τήν ψυχήν σου ο Κύριος.
- Κύριος φυλάξοι τήν είσοδόν σου, καί τήν έξοδόν σου, από τού νύν καί έως τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133)

- Κύριον πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι δοú δή ευλογείτε τον εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών,
- Εν ταίς νυξίν επάρατε τάς χείρας υμών εις τά άγια, καί ευλογείτε τόν Κύριον.
- Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν Ουρανόν καί τήν γήν.

Δόξα... Καί νύν... Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. δ'

Μνήσθητι, Κύριε, ως αγαθός τών δούλων σου, καί όσα εν βίω ήμαρτον, συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ειμή συ ο δυνάμενος, καί τοίς μεταστάσι δούναι τήν ανάπαυσιν.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνη Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τάς ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ ποιητή καί πλάστη καί Θεώ ημών.

Δόξα...

Μετά τών Αγίων ανάπαυσον Χριστέ, τάς ψυχάς τών δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε πάσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, εν σοί γάρ ο αχώρητος Χριστός ο Θεός ημών, χωρηθήναι ηυδόκησε, Μακάριοι εσμέν καί ημείς, προστασίαν σε έχοντες, ημέρας γάρ καί νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών, καί τά σκήπτρα τής βασιλείας ταίς σαίς ικεσίαις κρατύνονται, διό ανυμνούντες βοώμέν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ο Ιερεύς, τήν επομένην Ευχήν

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, τών επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου κεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών, καί πάντων τών εν ευσεβεία καί πίστει τελειωθέντων, καί συγχώρησον αυτοίς πάν πλημμέλημα, εκούσιόν τε καί ακούσιον, εν λόγω, ή έργω, ή κατά, διάνοιαν πλημμεληθέν υπ' αυτών, Καί κατασκηνωσον αυτούς εν τόποις φωτεινοίς, εν τόποις χλοεροίς, εν τόποις αναψύξεως, ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη, καί στεναγμός, όπου η επισκοπή τού προσώπου σου ευφραίνει πάντας τούς απ' αιώνος Αγίους σου, Χάρισαι αυτοίς καί ημίν τήν Βασιλείαν σου καί τήν μέθεξιν τών αφράστων καί αιωνίων σου αγαθών, καί τής σής απεράντου καί μακαρίας ζωής τήν απόλαυσιν, Σύ γάρ εί η ζωή, η ανάστασις, καί η ανάπαυσις τών κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, καί, τώ Παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν καί αεί, καί εις τους αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθήαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ως εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ

τών εχθρών ημών, σύ γάρ εἰ Θεός ημών, καί ημεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καί τό ὄνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τῆς ευσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἰ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον μ'

Δόξα... Καί νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ εὐσεβούς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Εξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπό ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καί αἰφνιδίου θανάτου, υπέρ τῶν ἰλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλακτον, γενέσθαι τόν ἀγαθόν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν ὀργήν καὶ νόσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καί ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς επικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καί υπέρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καί ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ἐλέησον (Υ'), Δέσποτα/Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιού Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ

Ἄννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Εἶτα ο Ἱερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τοῦ κόσμου.
- Υπερ τῶν ευσεβῶν καί ορθοδόξων Χριστιανῶν.
- Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς εν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.
- Υπέρ τοῦ ευσεβούς ημῶν ἔθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Υπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καί ἀδελφῶν ημῶν.
- Υπερ τῶν διακονούντων καί διακονησάντων ἡμῖν.
- Υπέρ τῶν μισούντων καί ἀγαπώντων ημάς.
- Υπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι υπέρ αὐτῶν.
- Υπέρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλῶτων.
- Υπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Υπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καί υπέρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ημῶν, τῶν ἐνθάδε ευσεβῶς κειμένων, καί ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.
- Εἰπῶμεν καί υπέρ ἐαυτῶν, τό Κύριε, ελέησον, (Υ').

ο Ἱερεύς Δι ευχών...

ο Χορός. Ἀμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Ἡ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Ἱερεύς Εὐλογητός ο Θεός ημῶν, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ἱερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ο Πανταχοῦ Παρὼν και τα Πάντα Πληρὼν, ο Θησαυρός των Ἀγαθῶν και Ζωῆς Χορτηγός, ἐλθέ και σκῆνωσον ἐν ἡμῖν και καθάρισον ημάς ἀπό πάσης κηλίδος και σώσον, Ἀγαθέ τας ψυχάς ημῶν.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ο Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ελέησον ημάς (ἐκ Υ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ημῶν,
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
- Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καί ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ημῶν,
- ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημῶν ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ημῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ημῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ημῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ημάς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ημάς ἀπό τοῦ

πονηρού.

Ιερέυς Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ἐλέησον **ιβ'**

Δόξα... Καὶ νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεὶ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεὶ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεὶ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός 50

- Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθύς

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενή, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίνει ζώντας καὶ νεκρούς, Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα το

Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών. Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Είτα ψάλλεται, υπό τού Ιερέως, ισταμένου εν τώ Χορώ, καί τού Διακόνου, ή τού Αναγνώστου, ο Τ ρ ι α δ ι κ ό ς Κ α ν ώ ν τού Ήχου τής εβδομάδος μετά Στίχου,

Αγία Τριάς, ο Θεός, ελέησον καί σώσον ημάς.

Μετά τόν Τριαδικόν Κανόνα ψάλλομεν τά τέσσαρα Τριαδικά Μεγαλυνάρια, άτινα παραλείπονται, όταν συμπέση εν Κυριακή Δεσποτική εορτή.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Αξιόν εστιν ως αληθώς, τήν υπέρθεον υμνείν Τριάδα, Άναρχον Πατέρα καί παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρό αιώνων εκ τού Πατρός, αρρεύστως τεχθέντα, καί τό Άγιον Πνεύμα, τό εκ τού Πατρός αχρόνως εκπορευόμενον.

Αξιόν εστιν ως αληθώς, τού δοξάζειν σε τόν Θεόν Λόγον.
Όν φρίττει καί τρέμει τά Χερουβεΐμ, καί δοξολογούσιν αι Δυνάμεις τών ουρανών, τόν εξαναστάντα τριήμερον εκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην, φόβω δοξάσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπώς, άσμασιν ενθέοις, τόν Πατέρα καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα τό θεϊόν, τρισυπόστατον κράτος, τήν μίαν Βασιλείαν, καί Κυριότητα.

Εκ νεκρών ιδούσα τόν σόν Υιόν, άχραντε Παρθένε, αναστάντα θεοπρεπώς, χαράς ανεκφράστου, η κτίσις επληρούτο, αυτόν δοξολογούσα, καί σέ γεραίρουσα.

Πληρωθέντων δέ τών Τριαδικών Μεγαλυναρίων, ο Αναγνώστης λέγει τό,

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεΐμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεΐμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (Υ'), Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (Υ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Κύριε ελέησον μ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεΐμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεΐμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλη ταύτη, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ τού διαφυλαχθήναι τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν και χώραν από οργής, λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφιλίου πολέμου, καί αιφνιδίου θανάτου, υπέρ τον ίλεων, ευμενή καί ευδιάλακτον, γενέσθαι τόν αγαθόν και φιλόανθρωπον Θεόν ημών, τού αποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον, τήν καθ' ημών κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς εκ τής επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, καί ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα καί υπέρ τού εισακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνής τής δεήσεως ημών τών αμαρτωλών, και ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής καί τών εν θαλάσση μακράν, καί ίλεως, ίλεως γενού ημίν, Δέσποτα επί ταίς αμαρτίαις ημών, καί ελέησον ημάς. Ελεήμων γάρ και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (Υ'), Δέσποτα/Πάτερ άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφύμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσασμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (Υ').

ο Ιερεύς Δι' ευχών...

ο Χορός. Αμήν.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζώήν χαρισάμενος.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς **(εκ γ')**
Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
 - Κύριε, ιλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ημῶν,
 - Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ανομίας ημῖν.
 - Ἄγιε, επίσκεψαι καί ἰάσαι τὰς ασθενείας ημῶν,
 - ἕνεκεν τοῦ ονόματός σου.
- Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημῶν ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς, αγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ημῶν τόν ἐπιούσιον δός ημῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ημῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ημῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ημῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε, μή παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ημῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σώζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγῃ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τόν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. **Χορὸς** Κύριε, ελέησον **(γ')**.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.
- **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αναγνώστης Αμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ιερεὺς Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νύν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(εκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(δός).**

Ψαλμός 3

- Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ
- Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα
- Σὺ δέ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἰ δόξα μου καὶ ὑψών τὴν κεφαλὴν μου

- Φωνή μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα
- Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου
- Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι
- Ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σύ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

Καὶ πάλιν

- Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με
- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴσιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη
- τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
- ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερήραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ
- προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
- ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσιν ἐν τῇ σαρκί μου
- ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου
- κύριε ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη
- ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
- οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν
- καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητούντες τὰ κακά μοι
- ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς
- ὅτι ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα σύ εἰσακούση κύριε ὁ Θεός μου
- ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν
- ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοίμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
- οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισούντές με ἀδίκως
- οἱ ἀνταποδιδόντες κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον
- μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Καὶ πάλιν

- μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ

- ούτως εν τώ αγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ὅτι κρείσσον τό ἔλεός σου ὑπέρ ζωάς τά χεῖλη μου επαινέσουσίν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ὀνόματί σου ἀρώ τάς χεῖράς μου
- ὡσεὶ στέατος καί πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου καί χεῖλη ἀγαλλιάσεως αινέσει τό στόμα μου
- εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καί ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
- αὐτοὶ δέ εἰς μάτην ἐζήτησαν τήν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τά κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ὁ δέ βασιλεὺς ευφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ επαινέσθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καί πάλιν

- ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καί ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου

Δόξα... Καί νύν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καί ἐν νυκτί ἐναντίον σου
- εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλίνον τό οὖς σου εἰς τήν δέησίν μου κύριε
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καί ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
- προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήγητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος
- ὡσεὶ τραυματῖαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καί αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν
- ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καί ἐν σκιά θανάτου
- ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καί πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμέ ἐπήγαγες διάψαλμα
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς παρεδόθην καί οὐκ ἐξεπορευόμην
- οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τήν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τάς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καί ἐξομολογήσονται σοι
- μή διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τό ἔλεός σου καί τήν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ
- μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τό θαυμάσιόν σου καί ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη
- καγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα καί τό πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε
- ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τήν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ
- πτωχός εἰμι ἐγώ καί ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθείς δέ ἐταπεινώθην καί ἐξηπορήθην
- ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου καί οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τήν ἡμέραν περ ἰέσχον με ἅμα
- ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καί πλησίον καί τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οίκτιρμοίς
- τόν εμπί πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οίκτίρων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οίκτίρει πατήρ υιούς οίκτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσεί χόρτος αι ημέραι αυτού ωσεί άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα

- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
 - ἀκουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό ἑλέός σου ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχὴν μου
 - ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρός σέ κατέφυγον
 - δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεύμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθεία
 - ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχὴν μου
 - καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καί ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τήν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ
- Καί πάλιν**
- ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (2)
 - τό πνεύμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθεία

Δόξα... Καί νύν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

- ☐ Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ ἐισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, _____, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ ευκρασίας ἀέρων, ευφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλῶτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- ☐ Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.
- ☐ **Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Χορός** Ἀμήν.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εὐομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλείσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς, Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

εν Σαββάτω

Ήχος πλ. α'

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγίων ο χορός, εύρε πηγήν τής ζωής καί θύραν Παραδείσου, εύρω καγώ, τήν οδόν διά τής μετανοίας. τό απολωλός πρόβατον εγώ ειμι. ανακάλεσαί με, Σωτήρ, καί σώσόν με.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, εκ μή όντων πλάσας με, καί εικόνη σου θεία τιμήσας, παραβάσει εντολής δε πάλιν με επιστρέψας εις γήν εξ ής ελήφθην, εις τό καθ' ομοίωσιν επανάγαγε, τό αρχαίον κάλλος αναμορφώσασθαι.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Εικών ειμι, τής αρρήτου δόξης σου, ει καί στίγματα φέρω πταισμάτων, οικτείρησον τό σόν πλάσμα, Δέσποτα, καί καθάρισον σή ευσπαγχνία, καί τήν ποθεινήν πατρίδα παράσχου μοι. Παραδείσου πάλιν ποιών πολίτην με.

Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον, ο Θεός τούς δούλους σου, καί κατάταξον αυτούς εν Παραδείσω, όπου χοροί τών Αγίων, Κύριε, καί οι δίκαιοι εκλάμπουσιν ως φωστήρες, τούς κεκοιμημένους δούλους σου ανάπαυσον, παρορών αυτών πάντα τά εγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τό τριλαμπές τής μιάς θεότητας, ευσεβώς υμνήσωμεν βοώντες Αγιος εί, ο Πατήρ ο άναρχος, ο συνάναρχος Υιός καί θείον Πνεύμα. φώτισον ημάς πίστει σοι λατρεύοντας, καί τού αιωνίου πυρός εξάρπασσον.

Καί νύν...

Χαίρε σεμνή, η Θεόν σαρκί τεκούσα, εις πάντων σωτηρίαν, δι' ής γένος τών ανθρώπων εύρατο τήν σωτηρίαν, διά σου εύροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, αγνή ευλογημένη. Αλληλούϊα, αλληλούϊα, αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός. (3)

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου. (Δίς)
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. (Δίς)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρεῖθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρός ζωογονίαν.

Ἡ Τάξις τοῦ Ευαγγελίου

Ιερεύς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ιερεύς Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορός Ἀμήν.

Πάσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον (ἐκ γ').

Ιερεύς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ακροάσεως τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου, Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Εἰρήνη πάσι.

Χορός Καί τῷ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου ἁγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἐλεός σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀδήλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καί ευφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χεῖλή μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίң σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει

- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ήχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... Ήχος ο αυτός

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλέός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυμαρουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, **(ναού)**, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, **(ημέρας)**, και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον **(ιβ')**

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΩΔΗ ΜΩΨΣΕΩΣ

(Εν τή Εξόδω, Κεφ. ιε')

Άρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσής λέγει.

Αρχή: Τώ Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Άσωμεν τώ Κυρίω, ενδόξως γάρ δεδόξασται, ίππον καί αναβάτην έρριψεν εις θάλασσαν.
- Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν.
- Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος όνομα αυτώ.

- Άρματα Φαραώ καί τήν δύναμιν αὐτοῦ ἐρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ερυθρά, θαλάσση.
- Πόντω ἐκάλυπεν αὐτούς κατέδυσαν εἰς βυθόν ὡσεὶ λίθος.
- Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς. Καί τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.
- Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν αὐτούς ὡσεὶ καλάμην.
- Καί διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ, ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
- Εἶπεν ὁ ἐχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τὴν μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.
- Ἀπέστειλας τὸ πνεύμά σου, ἐκάλυπεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
- Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; Δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
- Εξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.
- Ὡδήγησας τὴν δικαιοσύνην σου τὸν λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τὴν ἰσχύϊ σου εἰσκατάλυμα ἁγίον σου.
- Ἦκουσαν ἔθνη, καί ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικούντας Φιλιστειίμ.

Εἰς στίχους η'

- Τότε ἐσπευσαν ἡγεμόνες Εδὼμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκhsαν πάντες οἱ κατοικούντες Χαναάν.
- Επιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς στίχους ς'

- Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
- Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἐτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος: Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

- Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Ὡδὴ Βασιλειῶν Α', Κεφ. Β')

Θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἀρχή: Ἅγιος εἰ, Κύριε, καὶ σέ ὑμνεῖ τὸ πνεύμά μου.

- Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.
- Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.
- Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
- Ὅτι Θεός γνώσεων Κύριος, καὶ Θεός ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
- Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.
- Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν, ὅτι στείρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλή ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
- Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει.
- Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοί.

- Ανιστά από γής πένητα, καί από κοπρίας εγείρει πτωχόν, τού καθίσαι αυτόν μετά δυναστών λαού, καί θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς.

Εἰς Στίχους η'

- Διδούς ευχήν τώ ευχομένω, καί ευλόγησεν ἔτη δικαίου.
- Ὅτι οὐκ ενισχύει ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, δυνατός ἀνὴρ Κύριος ἀσθενή ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ς'

- Μὴ καυχάσθω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καί μὴ καυχάσθω ὁ δυνατός ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καί μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,.
- Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιέν καί γινώσκειν τὸν Κύριον, καί ποιεῖν κρίμα καί δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καί ἐβρόντησεν, αὐτός κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

- Καί δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν, καί ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν...

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.
- **Ὅτι συ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**
Χορός Ἀμήν.

(Κοντάκιον)

(Οἶκος)

Μεσῶδια Καθίσματα

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. γ', Ι)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ, φράσον.

Ἀρχή: Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

- Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καί ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καί ἐξέστην.
- Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.
- Ὁ Θεός ἀπὸ θαμνῶν ἤξει, καί ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.
- Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καί τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
- Καί φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καί ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.
- Πρό προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καί ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.
- Ἔστη, καί ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καί ἐτάκη ἔθνη.
- Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντί κόπων εἶδον.

- Σκηνώματα Αιθιόπων, πτοηθήσονται καί αι σκηναί γῆς Μαδιάμ.
- Μή εν ποταμοῖς ωργίσθης, Κύριε; μή εν ποταμοῖς ο θυμός σου: ή εν θαλάσση τό όρμημά σου: ότι επιβήση επί τούς ίππους σου, καί η ιππασία σου σωτηρία.
- Εντείνων εντενεῖς τό τόξον σου επί σκήπτρα, λέγει Κύριος, ποταμών ραγήσεται γῆ.
- Οψονταί σε καί ωδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ύδατα πορείας, έδωκεν η άβυσσος φωνήν αυτής, ύψος φαντασίας αυτής.
- Επήρθη ο ήλιος, καί η σελήνη έστη εν τή τάξει αυτής, εις φώς βολίδες σου πορεύονται, εις φέγγος αστραπής όπλων σου.
- Εν απειλή ολιγώσεις γῆν, καί εν θυμώ πατάξεις έθνη.
- Εξήλθες εις σωτηριάν λαού σου, τού σώσαι τόν χριστόν σου ελήλυθας, έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον, εξήγειρας δεσμούς έως τραχήλου εις τέλος.
- Διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σεισθήσονται εν αυτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αυτών, ως ο εσθίων πτωχός λάθρα.
- Καί επεβίβασας εις θάλασσαν τούς ίππους σου, ταράσσοντας ύδατα πολλά.
- Εφυλαξάμην, καί επτοήθη η καρδιά μου, από φωνής προσευχής χειλέων μου, καί εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, καί εν εμοί εταράχθη η ισχύς μου.
- Αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεώς μου, τού αναβήναί με εις λαόν παροικίας μου.

Εις Στίχους η'

- Διότι συκή ου καρποφορήσει, καί ουκ έσται γεννήματα εν ταῖς αμπέλοις.
- Ψεύσεται έργον ελαίας, καί τά πεδία ου ποιήσει βρώσιν.

Εις Στίχους ς'

- Εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, καί ουχ υπάρξουσι βόες επί φάτναις.
- Εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιόσομαι χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ο Θεός μου δύναμίς μου, καί τάξει τούς πόδας μου εις συντέλειαν.

- Καί επί τά υψηλά επιβιβά με, τού νικήσαί με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΗΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. κς', 9)

Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

Αρχή: Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

- Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμά μου πρός σέ, ο Θεός, διότι φώς τά προστάγματά σου επί τῆς γῆς.
- Δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί τῆς γῆς.
- Πέπαυται γάρ ο ασεβής, πάς ός ου μή μάθη δικαιοσύνην επί τῆς γῆς, αλήθειαν ου μή ποιήση, αρθήτω ο ασεβής, ίνα μή ίδη τήν δόξαν Κυρίου.
- Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, καί ουκ ήδειςαν, γνόντες δέ, αισχυνθήτωσαν.
- Ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, καί νύν πύρ τούς υπεναντίους έδεται.
- Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.
- Κύριε, ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομα σου ονομάζομεν.
- Οι δέ νεκροί ζωήν ου μή ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μή αναστήσουσι, διά τούτο επήγαγες καί απώλεσας, καί ήρας πάν άρσεν αυτών.

Εις στίχους η'

- Πρόσθες αυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοῖς κακά τοῖς ενδόξοις τῆς γῆς.
- Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ζ'

- Καί ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκεῖν, καί ἐπὶ τῇ ωδίῳ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.
- Διά τόν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καί ὠδινήσαμεν, καί ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ δ'

Τέλος: Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσούνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

- Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καί ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καί εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.
- Ἡ γάρ δρόσος ἡ παρά σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δέ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
- Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. β', 2)

Εκ θηρός ἐκραύγαζεν Ἰωνάς, λέγων.

Αρχή: Ὡς τόν προφήτην Ἰωνάν, σώσον ἡμᾶς, Κύριε.

- Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τόν Θεόν μου, καί εἰσήκουσέ μου, ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
- Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καί ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.
- Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καί τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ η'

- Καγὼ εἶπον, Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου, ἄρα προσθήσω τού ἐπιβλέψαι με πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου;
- Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ζ'

- Καί ἀναβήτην ἐκ φθοράς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τού Κυρίου ἐμνήσθην, καί ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου.

ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ δ'

Τέλος: Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

- Εγὼ δέ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καί ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠύξαμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα... Καί νύν...

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.
- **Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** **Χορός** Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τῇ μέν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων

Αρχιστράτηγοι Θεού, λειτουργοί θείας δόξης, τών ανθρώπων οδηγοί, καί αρχηγοί τών Ασωμάτων, τό συμφέρον ημίν αιτήσασθε, καί τό μέγα έλεος, ως τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τή δέ Τρίτη, τού Προδρόμου

Προφήτα Θεού, καί Πρόδρομε τής χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ως ρόδον ιερώτατον, εκ τής γής ευράμενοι, τάς ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ως πρότερον, εν κόσμω κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή, τού Σταυρού

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόποιον.

Τή Πέμπτη, τών Αποστόλων

Τούς ασφαλείς, καί θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου, Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Δανιήλ, Κεφ. γ')

Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών Νέων.

Αρχή: Τών Πατέρων καί ημών θεος, ευλογητός εί.

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας.
- Ότι δίκαιος εί επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, καί πάντα τά έργα σου αληθινά, καί ευθείαι αι οδοί σου, καί πάσαι αι κρίσεις σου αληθείς.
- Καί κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, ά επήγαγες ημίν καί επί τήν πόλιν τήν αγίαν τήν τών Πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες ταύτα πάντα εφ' ημάς, διά τάς αμαρτίας ημών.
- Ότι ημάρτομεν καί ηνομήσαμεν αποστήναι από σου, καί εξημάρτομεν εν πάσι, καί τών εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετη ρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενετείλω ημίν, ίνα εύ ημίν γένηται.
- Καί πάντα όσα εποίησας ημίν, καί πάντα οσα επήγαγες ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας, καί παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, καί βασιλεί αδίκω καί πονηροτάτω παρά πάσαν τήν γήν.
- Καί νύν ουκ έστιν ημίν ανοίξαι τό στόμα ημών, αισχύνη καί όνειδος εγενήθημεν τοίς δούλοις σου καί τοίς σεβομένοις σε.
- Μή δή παραδώ ης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου τό άγιον, καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, διά Αβραάμ τόν ηγαπημένον υπό σου, καί δια Ισαάκ τόν δούλόν σου, καί Ισραήλ τόν άγιόν σου.
- Οίς ελάλησας πληθύναι τό σπέρμα αυτών, ως τά άστρα τού ουρανού, καί ως τήν άμμον τήν παρά τό χείλος τής θαλάσσης.
- Ότι, Δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τά έθνη καί εσμεν ταπεινοί έν πάση γή σήμερον, διά τάς αμαρτίας ημών.
- Καί ουκ έστιν εν τώ καιρώ τούτω άρχων, καί προφήτης, καί ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις, ουδέ θυσία, ουδέ προσφορά, ουδέ θυμίαμα, ου τόπος τού καρπώσαι

ενώπιόν σου, καί ευρεῖν ἔλεος.

- Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.
- Ὡς ἐν ολοκαυτώμασι κριῶν καί ταύρων, καί ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνῶ, οὐκ ἔστιν πῖον σου σήμερον, καί ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου, ὅτι αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.
- Καί νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καί φοβούμεθα σε, καί ζητούμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, Ἀλλὰ ποιήσῃς μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καί κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.
- Εἰσελὸς ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καί δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.
- Καί ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καί κατασχυνθείσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καί ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβείη.
- Καί γνώτωσαν ὅτι συ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος καί ἐνδοξος, ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Καί οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη καί πίσση καί στυππῖω καί κληματίδι.
- Καί διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καί διώδευσε, καί ἐνεπύρσεν οὐς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.
- Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.
- Καί ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καί οὐχ ἦψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδέ ἐλύπησεν, οὐδέ παρηνώχλησεν αὐτοὺς.
- Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καί εὐλόγουν καί ἐδόξαζον τὸν Θεόν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

(Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι)

Εἰς Στίχους η'

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Καί εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ υπερύμνητον καί υπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ς'

- Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ νῶ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ υπερύμνητος, καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καί νῦν...

Αἰνούμεν, εὐλογούμεν, καί προσκυνούμεν τὸν Κύριον.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Ἀρχή: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

- Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε ὕδατα, πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πάσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν

- Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἀστρα τοῦ ουρανοῦ, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, πῦρ καὶ καύμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κῆτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους η'

- Ευλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινά τοῦ ουρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ευλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ς'

- Ευλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰς Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'

- Ευλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ευλογούμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον, υμνούμεν καὶ υπερυψούμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Αἰνούμεν, ευλογούμεν, καὶ προσκυνούμεν τὸν Κύριον, υμνούντες καὶ υπερυψούντες αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο ἱερεὺς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

- **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνωμεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πάσαι γενεαί,

- **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

- **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδιάς αυτών.

• **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ...**

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

• **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ...**

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθῆναι ελέους, καθώς ελάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Αβραάμ, καί τῷ σπέρματι αυτού ἕως αἰῶνος.

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)

Τόν Υἱόν υμνεῖ καί Θεόν, Μήτηρ Κόρη.

Τήν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

- Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον, καί ἠγαλλίασε τό πνεύμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.
- Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γάρ, ἀπό τοῦ νῦν μακαριούσί με πάσαι αἱ γενεαί.
- Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ, καί το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- Εποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδιάς αὐτών.
- Καθείλε δυνάστας ἀπό θρόνων, καί ὕψωσε ταπεινούς, πεινώντας ἐνέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.
- Ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθώς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Αβραάμ, καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

(Λουκ, Κεφ. α' 68)

Ἀρχή: Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδός τόκον.

- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καί ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
- Καί ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυίδ τοῦ παιδός αὐτοῦ.
- Καθώς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
- Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καί ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
- Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους η'

- Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Αβραάμ τόνπατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας.
- Λατρεύειν αὐτῷ ἐν οσιότητι καί δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ς'

- Καί σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γάρ πρό προσώπου Κυρίου ετοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
- Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'

- Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καί σκιά

- θανάτου καθημένους.
• Τού κατευθύναι τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης.
Δόξα... Καί νύν...

Ει μέν ουκ έστι Κυριακή, μετά τόν Ειρμόν, τό Αξιόν εστιν

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι σε αιnouσί πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τή Δευτέρα:

Ηχος γ' Αυτόμελον

Ο ουρανόν τοίς άστροις, κατακοσμήσας ως Θεός, καί διά τών σών Αγγέλων, πάσαν τήν γήν φωταγωγών, Δημιουργέ τών απάντων, τούς ανυμνούντάς σε σώζε.

Θεοτοκίον Όμοιον

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, Χριστιανών η προστάτις, Παρθένε μήτερ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Τή Τρίτη:

Ηχος γ' Ο ουρανόν τοίς άστροις

Τόν Πρόδρομον Ιωάννην , καί Βαπτιστήν τού Σωτήρος, τόν εν Προφήταις Προφήτην, καί τής ερήμου τό θρέμμα, τής Ελισάβετ τόν γόνον, ανευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον Όμοιον

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, Χριστιανών η προστάτις, Παρθένε μήτερ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Τή Τετάρτη καί Παρασκευή:

Ηχος β'

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης τής οικουμένης. Σταυρός, η ωραιότης τής Εκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, πιστών τό στήριγμα, Σταυρός, Αγγέλων η δόξα, καί τών δαιμόνων τό τραύμα.

Σταυροθεοτοκίον Ο ουρανόν τοίς άστροις

Εν τώ Σταυρώ παρεστώσα, η σέ ασπόρως τεκούσα, καί θρηνωδούσα εβόα. Οίμοι, γλυκύτατον Τέκνον! πώς έδυς εξ οφθαλμών μου; πώς έν νεκροίς ελογίσθης;

Τή Πέμπτη:

Ηχος β' Γυναίκες, ακουτίσθητε

Εις πάσαν τήν υφήλιον, δραμόντες εκηρύξατε, τήν τού Χριστού εκ Παρθένου, αγίαν σάρκωσιν όντως, εκ πλάνης επιστρέφοντες, τά έθνη καί φωτίζοντες, καί πάντας εκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν αγίαν, Απόστολοι τού Σωτήρος.

Όμοιον

Τόν μέγαν αρχιποίμενα, καί ιεράρχην άπαντες, τόν πρόεδρον τών Μυρέων, Νικόλαον ευφημούμεν, πολλούς γάρ άνδρας έσωσεν, αδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καί Βασιλεί οπτάνεται, σύν Αβλαβίω κατ' όναρ, λύων τήν άδικον ψήφον.

Θεοτοκίον Όμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσούν θυμιατήριον, τής αχωρήτου Τριάδος, δοχείον γεγεννημένη, εν ώ Πατήρ ηυδόκησεν, ο δέ Υιός εσκήνωσε, καί Πνεύμα τό πανάγιον,

επισκιάσαν σοι Κόρη, ανέδειξε Θεοτόκον.

Α Ι Ν Ο Ι
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

- Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις.
- Αινείτε αυτόν, πάντες οι Άγγελοι αυτού, αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού.
- Αινείτε αυτόν, ήλιος καί σελήνη, αινείτε αυτόν, πάντα τά άστρα καί τό φώς.
- Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί τών ουρανών, καί τό ύδωρ τό υπεράνω τών ουρανών.
- Αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, ότι αυτός είπε, καί εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, καί εκτίσθησαν.
- Έστησεν αυτά εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, πρόσταγμα έθετο, καί ου παρελεύσεται.
- Αινείτε τόν Κύριον εκ τής γής, δράκοντες καί πάσαι άβυσσοι.
- Πύρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταιγίδος, τά ποιούντα τόν λόγον αυτού.
- Τά όρη καί πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καί πάσαι κέδροι.
- Τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, ερπετά καί πετεινά πτερωτά.
- Βασιλείς τής γής καί πάντες λαοί, άρχοντες καί πάντες κριταί τής γής.
- Νεανίσκοι καί παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, οτι υψώθη τό όνομα αυτού μόνου.
- Η εξομολόγησις αυτού επί γής καί ουρανού, καί υψώσει κέρασ λαού αυτού.
- Ύμνος πάσι τοίς οσίοις αυτού, τοίς υιοίς Ισραήλ, λαώ εγγίζοντι αυτώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

- Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία Οσίων.
- Ευφρανθήτω Ισραήλ επί τώ ποιήσαντι αυτόν, καί υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τώ βασιλεί αυτών.
- Αινεσάτωσαν τό ονομα αυτού εν χορώ , εν τυμπάνω καί ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτώ.
- Ότι ευδοκεί Κύριος εν τώ λαώ αυτού, καί υψώσει πραείς εν σωτηρία.
- Καυχησονται όσοι εν δόξη, καί αγαλλιάζονται επί τών κοιτών αυτών.
- Αι υψώσεις τού Θεού εν τώ λάρυγγι αυτών, καί ρομφαίαι δίστομοι εν ταίς χερσίν αυτών.
- Τού ποιήσαι εκδίκησιν εν τοίς έθνεσιν, ελεγμούς εν τοίς λαοίς.
- Τού δήσαι τούς βασιλείς αυτών εν πέδαις, καί τούς ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς.
- Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον, δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

- Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
- Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.
- Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
- Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω .
- Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Δόξα...

Καί νύν...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- ❑ Δόξα σοι τώ δείξαντι τό φώς, Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γῆς ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
 - ❑ Υμνούμέν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν.
 - ❑ Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα,
 - ❑ Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου.
 - ❑ Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς.
 - ❑ Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
 - ❑ Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αιnéσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.
 - ❑ Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
 - ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.
 - ❑ Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ.
 - ❑ Ευλογητός εί, Κύριε. δίδασόν με τά δικαιώματά σου (Υ').
 - ❑ Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά καί γενεά,
 - ❑ Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
 - ❑ Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδασόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.
 - ❑ Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.
 - ❑ Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.
- Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (ΕΚ Υ').
Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.
Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν...

Σοί δόξα πρέπει, Κύριε, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο Αναγνώστης χύμα τό

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γῆς ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου. Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς. Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αιnéσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά καί γενεά. Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδασόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου. Ότι παρά σοί πηγή ζωής. εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς. Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ

ηλπίσαμεν επί σέ. Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό ἐλέός σου εἰς τόν αἰῶνα, τά ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αἶνος, σοί πρέπει ὕμνος, σοί δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νύν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Πληρώσωμεν τὴν εὐθιὴν δέξιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- Τὴν ἡμέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνῶδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν Ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πάσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόστικα

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τό πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ευφρανθείημεν, ἀνθῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τό ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα... Καὶ νύν...

ὁ ἱερεὺς λέγει

Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωὶ τό ἐλέός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τό Απολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον.

(Απόστολος καί Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας εἰάν δέ θά γίνει Θ. Λειτουργία)

Ο Ἱερεύς

- Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.
- Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.. Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν, καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καί ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν μακαρίων καί αἰοδίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καί υπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καί πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιούντων, ψαλλόντων καί υπέρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καί πλούσιον ἐλεός.
- Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί ἐἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Σοφία.

Εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο Ἱερεύς

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε. νῦν, καί ἀεὶ ...

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καί τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ ἐἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ἐλέησον (Υ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, καί πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Ἀμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Αναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ο Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς **(εκ γ')**

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τās ανομίας ημίν.
- Ἄγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τās ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνόμά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τās ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ορθοδόξων πολιτείαν, σώζε ούς εκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αυτοίς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι έτεκες τόν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

- ❑ Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. **Χορός** Κύριε, ελέησον **(γ')**.
- ❑ Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- ❑ Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών,, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

- ❑ **Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αναγνώστης Αμήν. Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τή αγία καί ομοουσίω, καί ζωοποιώ καί αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ γ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου (δίζ).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ
- Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ έστιν σωτηρία αυτώ εν τώ Θεώ αυτού διάψαλμα
- Σύ δέ κύριε αντιλήμπτωρ μου εί δόξα μου καί υψών την κεφαλήν μου
- Φωνή μου πρός κύριον εκέκραξα καί επήκουσέν μου εξ όρους αγίου αυτού διάψαλμα
- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου
- Ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού τών κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι
- Ανάστα κύριε σώσόν με ο Θεός μου ότι σύ επαταξας πάντας τούς εχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας
- Τού Κυρίου η σωτηρία καί επί τόν λαόν σου η ευλογία σου

Καί πάλιν

- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με
- ότι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι καί επεστήρισας επ' εμέ τήν χείρά σου
- ουκ έστιν ίσους εν τή σαρκί μου από προσώπου τής οργής σου ουκ έστιν ειρήνη
- τοίς οστέοις μου από προσώπου τών αμαρτιών μου
- ότι αι ανομίαι μου υπερήραν τήν κεφαλήν μου ωσεί φορτίον βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ
- προσώζεσαν καί εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου τής αφροσύνης μου
- εταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην έως τέλους όλην τήν ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην
- ότι αι ψύαι μου επλήσθησαν εμπαιγμών καί ουκ έστιν ίσους εν τή σαρκί μου
- εκακώθην καί εταπεινώθην έως σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού τής καρδιάς μου
- κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου καί ο στεναγμός μου από σου ουκ εκρύβη
- η καρδιά μου εταράχθη εγκατέλιπέν με η ισχύς μου καί τό φώς τών οφθαλμών μου καί αυτό ουκ έστιν μετ' εμού
- οι φίλοι μου καί οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν καί έστησαν καί οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν
- καί εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου καί οι ζητούντες τά κακά μοι
- ελάλησαν ματαιότητας καί δολιότητας όλην τήν ημέραν εμελέτησαν
- εγώ δέ ωσεί κωφός ουκ ήκουον καί ωσεί άλαλος ουκ ανοίγων τό στόμα αυτού
- καί εγενόμην ωσεί άνθρωπος ουκ ακούων καί ουκ έχων εν τώ στόματι αυτού ελεγμούς
- ότι επί σοί κύριε ήλπισα σύ εισακούση κύριε ο Θεός μου

- ότι είπα μήποτε επιχαρώσιν μοι οι εχθροί μου καί εν τώ σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν
- ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος καί η αλγηδών μου ενώπιόν μου διά παντός
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ αναγγελώ καί μεριμνήσω υπέρ τής αμαρτίας μου
- οι δέ εχθροί μου ζώσιν καί κεκραταίνονται υπέρ εμέ καί επληθύνθησαν οι μισούντές με αδίκως
- οι ανταποδιδόντες κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλόν με επεί κατεδίωκον δικαιοσύνην καί απέρριψάν με τόν αγαπητόν ωσει νεκρόν εβδοιυγμένον
- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Καί πάλιν

- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
- πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ο Θεός ο Θεός μου πρός σέ ορθρίζω εδίψησέν σοι η ψυχή μου ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γή ερήμω καί αβάτω καί ανύδρω
- ούτως εν τώ αγίω ώφθην σοι τού ιδείν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ότι κρείσσον τό έλέός σου υπέρ ζωάς τά χείλη μου επαινέσουσιν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ονόματί σου αρώ τάς χείράς μου
- ωσει στέατος καί πιότητος εμπλησθείη η ψυχή μου καί χείλη αγαλλιάσεως αιnéσει τό στόμα μου
- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνής μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εζήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινεσθήσεται πάς ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδिका

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου καί η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν
- προσελογίσθην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήθην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος
- ωσει τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου
- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα

- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην καί ουκ εξεπορευόμην
- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τάς χείράς μου
- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν καί εξομολογήσονται σοι
- μή διηγήσεται τις εν τάφω τό έλεός σου καί τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου καί η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
- καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα καί τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην καί εξηπορήθην
- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερισμοί σου εξετάραξάν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα
- εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό

θέλημα αυτού

- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού
ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζώήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χεείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνην του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

- ❑ Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- ❑ Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- ❑ **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμῖν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τῷ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμῖν...

- ❑ Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- ❑ Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- ❑ **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ήχος πλ. α'

- ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγγέλων ο δήμος, κατεπλάγη ορών σε, εν νεκροίς λογισθέντα, τού θανάτου δέ Σωτήρ, τήν ισχύν καθελόντα, καί σύν εαυτώ τόν Αδάμ εγείραντα, καί εξ Άδου πάντας ελευθερώσαντα.

- ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τί τά μύρα, συμπαθώς τοίς δάκρυσιν, ώ Μαθήτριάι κιρνάτε; ο αστράπτων εν τώ τάφω Άγγελος, προσεφθέγγετο ταίς Μυροφόροις, ίδετε υμείς τόν τάφον καί ήσθητε, ο Σωτήρ γάρ εξανέστη τού μνήματος.

- ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Λίαν πρωί, Μυροφόροι έδραμον, πρόσ τό μνήμά σου θρηνολογούσαι, αλλ' επέστη, πρόσ αυτάς ο Άγγελος, καί είπε, θρήνου ο καιρός πέπαυται, μή κλαίετε, τήν Ανάστασιν δέ, Αποστόλοις είπατε.

- ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναίκες, μετά μύρων ελθούσαι, πρόσ τό μνήμά σου, Σώτερ ενηχούντο.

Αγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα... **Τριαδικόν**

Προσκυνούμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ζωοδότην τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δέ τῇ Εὐά, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορὸς** Σοὶ Κύριε.
- **Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** **Χορὸς** Ἀμήν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Ἱερεὺς Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς Ἀμήν.

Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**ἐκ γ'**).

Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Ἱερεὺς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς Εἰρήνῃ πάσι.

Χορὸς Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεὺς Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ἱερεὺς Πρόσχωμεν.

Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνούμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τό ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογούντες τὸν Κύριον, ὑμνούμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γάρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειπον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάζεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγαθονον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... **Ήχος β'**

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... **Ήχος ο αυτός**

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

Πεντηκοστάριον. Ήχος ο αυτός.

Αναστάς ο Ιησούς, από τού τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν, τήν αιώνιον ζωήν, καί μέγα έλεος.

Δόξα... **Ήχος πλ. δ'**

Τής μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρός ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρων, ευσπλαγγνω σου ελέει.

Καί νύν... **Θεοτοκίον**

Ήχος ο αυτός

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπωσα, τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμως τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

Ἦχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής κρίσεως, αλλά θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τής ευσπλαγχνίας σου, ως ο Δαυίδ βοῶ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου ἔλεος.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ἡμᾶς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβεΐαις της παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ιεραρχῶν, και Οικουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ἰωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχῶν Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργῶν. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(ναού)**, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης, **(ημέρας)**, και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ἡμῶν των αμαρτωλῶν δεομένων σου και ελέησον ἡμᾶς.

Χορός Κύριε, ελέησον **(ιβ')**

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός εἰ, συν τω παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.** **Χορός** Αμήν.

- Ἐτι και ἔτι εν ειρήνῃ του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ὅτι συ εἰ ο Θεός ἡμῶν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.** **Χορός** Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οἶκος)

Μεσῶδια Καθίσματα

- Ἐτι και ἔτι εν ειρήνῃ του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

- ❑ **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυχών ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Κοντάκιον
Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Καταβασίαι
Ωδή α'
Ωδή γ'
Ωδή δ'
Ωδή ε'
Ωδή ζ'

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ωδή η'

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνωμεν.**

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν μακαριουσί με πάσαι γενεαί,

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδιάς αυτών.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθίηαι ελέους, καθώς ελάλησε πρός τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

Ωδή θ'

- ❑ Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- ❑ Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- ❑ **Ότι σε αινούσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

- ❑ Άγιος Κύριος ο Θεός ημών,
- ❑ Άγιος Κύριος ο Θεός ημών.
- ❑ Υψούτε Κύριον τόν Θεόν ημών, καί προσκυνείτε τώ υποποδίῳ τών ποδῶν αὐτοῦ.
- ❑ Ὅτι Ἅγιός ἐστιν.

Αἶνοι

- ❑ Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον. Αινείτε τόν Κύριον ἐκ τών ουρανῶν, αινείτε αὐτόν ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ,
- ❑ Αινείτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αινείτε αὐτόν, πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

1. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἐστὶν πάσι τοῖς οσίοις αὐτοῦ.
2. Αινείτε τόν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αινείτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
3. Αινείτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αινείτε αὐτόν κατὰ τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
4. Αινείτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αινείτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.
5. Αινείτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῷ, αινείτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ,
6. Αινείτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινείτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.
7. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μή ἐπιλάβῃ τών πενήτων σου εἰς τέλος.
8. Εὐλογογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα...

Καὶ νύν... τό παρόν Θεοτοκίον

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γάρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ηχμαλώτισταί, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καί ἡμεῖς ἐξωποιοήθημεν, διό ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ημών, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- ❑ Δόξα σοι τῷ δείξαντι τό φῶς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- ❑ Ὑμνούμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, εὐχαριστούμέν σοι, διὰ τήν μεγάλην σου δόξαν.
- ❑ Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καί Ἅγιον Πνεῦμα,
- ❑ Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἱρῶν τήν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρῶν τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- ❑ Πρόσδεξαι τήν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καί ἐλέησον ἡμᾶς.
- ❑ Ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σύ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- ❑ Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καί αινέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- ❑ Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- ❑ Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- ❑ Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- ❑ Εὐλογητός εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (Υ').
- ❑ Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καί γενεᾷ,

- ❑ Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
- ❑ Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.
- ❑ Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου οὐσόμεθα φῶς.
- ❑ Παράτεινον τό ἐλέός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αἰθέριος, ἐλέησον ἡμᾶς (ΕΚ Υ').

Δόξα... Καί νύν... Ἅγιος Αἰθέριος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αἰθέριος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καί ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γάρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τό νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καί τό μέγα ἔλεος.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ

Ιερεύς Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ὁ Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρὼν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, Ἀγαθέ τας ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αἰθέριος, ἐλέησον ἡμᾶς (ΕΚ Υ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
- Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
- Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καί ἱάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
- ἕνεκεν τοῦ οὐνοῦ σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεύς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε, μή παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σώζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.**

- ❑ Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. **Χορός** Κύριε, ελέησον (Υ').
- ❑ Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- ❑ Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών,, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- ❑ **Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αναγνώστης Αμήν. Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τή αγία καί ομοουσίω, καί ζωοποιώ καί αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ Υ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου (δίζ).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ
- Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ έστιν σωτηρία αυτώ εν τώ Θεώ αυτού διάψαλμα
- Σύ δέ κύριε αντιλήμπτωρ μου εί δόξα μου καί υψών την κεφαλήν μου
- Φωνή μου πρός κύριον εκέκραξα καί επήκουσέν μου εξ όρους αγίου αυτού διάψαλμα
- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου
- Ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού τών κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι
- Ανάστα κύριε σώσόν με ο Θεός μου ότι σύ επαταξας πάντας τούς εχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας
- Τού Κυρίου η σωτηρία καί επί τόν λαόν σου η ευλογία σου

Καί πάλιν

- Εγώ εκοιμήθην καί ύπνωσα εξηγέρθην ότι κύριος αντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τώ θυμώ σου ελέγξης με μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με
- ότι τά βέλη σου ενεπάγησάν μοι καί επεστήρισας επ' εμέ τήν χειρά σου
- ουκ έστιν ίσας εν τή σαρκί μου από προσώπου τής οργής σου ουκ έστιν ειρήνη
- τοίς οστέοις μου από προσώπου τών αμαρτιών μου
- ότι αι ανομίαι μου υπερήραν τήν κεφαλήν μου ωσεί φορτίον βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ
- προσώζεσαν καί εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου τής αφροσύνης μου
- εταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην έως τέλους όλην τήν ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην
- ότι αι ψύαι μου επλήσθησαν εμπαιγμών καί ουκ έστιν ίσας εν τή σαρκί μου
- εκακώθην καί εταπεινώθην έως σφόδρα ωρυόμην από στεναγμού τής καρδιάς μου
- κύριε εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου καί ο στεναγμός μου από σου ουκ εκρύβη
- η καρδιά μου εταράχθη εγκατέλιπέν με η ισχύς μου καί τό φώς τών οφθαλμών μου καί αυτό ουκ έστιν μετ' εμού
- οι φίλοι μου καί οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν καί έστησαν καί οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν
- καί εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου καί οι ζητούντες τά κακά μοι

- ελάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς
- ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ Θεός μου
- ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν
- ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμὸς καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελώ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου
- οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισούντές με ἀδίκως
- οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον
- μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχευς εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Καὶ πάλιν

- μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχευς εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου
- ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσίν σε
- οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου
- ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
- εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσμαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
- αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσμαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
- εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
- προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος

- ωσεί τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
 - έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου
 - επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα
 - εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην καί ουκ εξεπορευόμην
 - οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τās χείράς μου
 - μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν καί εξομολογήσονται σοι
 - μή διηγήσεται τις εν τάφω τό έλεός σου καί τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
 - μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου καί η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
 - καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα καί τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
 - ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
 - πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην καί εξηπορήθην
 - επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερисμοί σου εξετάραξάν με
 - εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα
 - εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας
- Καί πάλιν**
- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
 - εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τās ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τās νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οίκτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τās οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τās αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τās ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τās ανομίας ημών
- καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσεί χόρτος αι ημέραι αυτού ωσεί άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς

- κύριος εν τώ ουρανῷ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- ☐ Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ☐ Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ

- διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- ❑ Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - ❑ Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - ❑ Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - ❑ Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - ❑ Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - ❑ Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
 - ❑ Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
 - ❑ **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Τή δέ αγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μετά τήν Συναπτήν, ψάλλομεν τό, Αλληλούϊα. εκ γ' κατ' Ήχον. λέγοντες πρότερον ένα εκ τών εφεξής Στίχων.

Στίχ. α'. Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμά μου πρός σέ, ο Θεός, διότι φώς τά προστάγματά σου επί τής γής.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί τής γής.

Στίχ. γ'. Ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, καί νύν πύρ τούς υπεναντίους έδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοίς κακά, τοίς ενδόξοις τής γής.

Καί μετά τό, Αλληλούϊα, ψάλλομεν τούς Τ ρ ι α δ ι κ ο ύ ς Ύ μ ν ο υ ς τού τυχόντος Ήχου.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ψαλλόμενοι εν ταίς νηστήμοις ημέραις, ότε εστιν Αλληλούϊα.

ΗΧΟΣ Α'

Σωματικάίς μορφώσεσι, τών ασωμάτων δυνάμεων, πρός νοεράν καί άϋλον αναγόμενοι έννοιαν, καί τρισαγίω μελωδήματι, τρισυποστάτου θεότητος, εκδεχόμενοι έλλαμψιν, χερουβικώς βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Μετά πασών τών ουρανίων Δυνάμεων, χερουβικώς τώ εν υψίστοις βοήσωμεν, τόν Τρισάγιον αναπέμποντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Εξεγερθέντες τού ύπνου, προσπίπτομέν σοι Αγαθέ, καί τών Αγγέλων τόν ύμνον, βοώμέν σοι Δυνατέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Β'

Άκτισε φύσις, η τών όλων δημιουργός τά χείλη ημών άνοιξον, όπως αναγγέλλωμεν τήν αίνεσίη σου βοώντες, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τάς άνω δυνάμεις μιμούμενοι οι επί γής, επινίκιον ύμνον προσφέρομέν σοι Αγαθέ,

Άγιος, Άγιος, Άγιος εἰ ο Θεός.

Καί νύν...

Τῆς κλίνης καί τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας με Κύριε, τόν νοῦν μου φώτισον, καί τήν καρδίαν καί τά χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τό ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριά, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ Γ'

Πατέρα ἀναρχον, Υἱόν συνἀναρσυναῖδιον, θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Δόξα...

Τριάς ομοούσιε καί αδιαίρετε, Μονάς τρισυπόστατε καί συναῖδιε, σοί ως Θεώ τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον κραυγάζομεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Καί νύν...

Ἀθρόον ο Κριτής ἐπελεύσεται, καί ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται, ἀλλά φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ Δ'

Τόν ἀναρχόν σου Πατέρα, καί σέ, Χριστέ ο Θεός, καί τό πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμώντες, λέγομεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Δόξα...

Ὡς αἱ τάξεις νύν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καί στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Καί νύν...

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν, οὐ θνητοί τόν ὕμνον τολμώντες, λέγομεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Υμνωδίας ο καιρός, καί δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοήσωμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Δόξα...

Εἰκονίζειν τολμώντες, τά νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίους βοῶμέν σοι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Καί νύν...

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καί τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καί ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ο Θεός, βοῶντάς σοι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ασιγήτοις τά Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τόν τρισάγιον ὕμνον, ο Θεός ἡμῶν, καί ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίους χεῖλεσιν αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Δόξα...

Παριστάμενα φόβῳ τά Χερουβεῖμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τά Σεραφεῖμ, τόν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει, ασιγήτῳ φωνῇ, μεθ' ὧν καί ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός.

Καί νύν...

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καί τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον βοήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ο Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμάς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Ὁ ὑψίστη δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνοῦμενος, καί θεϊκὴ δόξη ἀγγελικῶς

προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καί ημάς τούς αμαρτωλούς, αναξίως τολμώντας
κραυγάζειν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τή απροσίτω Θεότητι, τή εν Μονάδι Τριάδι, τών Σεραφείμ τόν Τρισάγιον
αναπέμποντες αίνον, μετά φόβου βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Ως ύπνον τόν όκνον, αποθεμένη ψυχή, διόρθωσιν πρός έγερσιν, δείξον τώ Κριτή, καί εν
φόβω βόησον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Οράν σε μή τολμώντα τά Χερουβείμ, ιπτάμενα κραυγάζει αλαλαγμώ, τό ένθεον μέλος
τής Τρισαγίας φωνής, μεθ' ών καί ημείς βοώμεν οι αμαρτωλοί, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο
Θεός.

Δόξα...

Εις ουρανόν τάς καρδίας έχοντες, Αγγελικήν μιμησώμεθα τάξιν, καί εν φόβω τώ
αδεκάστω προσπέσωμεν, επινίκιον ανακράζοντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Κατακαμπτόμενοι τώ πλήθει, τών ημών, καί μή τολμώντες ατενίσαι τώ ύψει σου, τήν
ψυχήν σύν τώ σώματι κλίναντες, μετά Αγγέλων τόν ύμνον βοώμέν σοι, Άγιος, Άγιος,
Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου
και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και
αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί
Κύριε.
- **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του
Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους
αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ
μου. **(Δίς)**
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε
απεξηραμμένοι. **(Δίς)**

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική
Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρός
ζωογονίαν.

Ή Τάξις τού Ευαγγελίου

Ιερεύς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ιερεύς Ότι Άγιος εί ο Θεός ημών, και εν αγίοις επαναπαύη, και σοι την δόξαν
αναπέμπουμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους
αιώνας των αιώνων.

Χορός Αμήν.

Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον (εκ γ').

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθῆναι ημᾶς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημῶν ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννου αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

N' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τῆς ανομίας μου καί από τῆς αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τήν ανομίαν μου ἐγώ γινώσκω καί ἡ αμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστίν διὰ παντός
- σοί μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ανομίαις συνελήμφθην καί ἐν αμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καί ευφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν αμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ο Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τού προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ο Θεός ο Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χεῖλή μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τεῖχη Ἱερουσαλὴμ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος ο αὐτός

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αἰσχυραῖς γάρ κατερρύψωσα, τήν ψυχὴν αμαρτίαις, ὡς ραθύμως τόν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρύσαι

με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρισμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οιτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριφυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, **(ναού)**, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, **(ημέρας)**, και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον **(ιβ')**

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΩΔΗ ΜΩΨΣΕΩΣ

(Εν τή Εξόδω, Κεφ. ιε')

Άρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσής λέγει.

(Καθ' εκάστην Δευτέραν τής αγίας καί Μ.Τεσσαρακοστής αναγινώσκεται ολόκληρος)

Αρχή: Τώ Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Άσωμεν τώ Κυρίω, ενδόξως γάρ δεδόξασται, ίππον καί αναβάτην έρριπεν εις θάλασσαν.
- Βοηθός καί σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν, ούτός μου Θεός, καί δοξάσω αυτόν, Θεός τού Πατρός μου, καί υψώσω αυτόν.
- Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος όνομα αυτώ.
- Άρματα Φαραώ καί τήν δύναμιν αυτού έρριπεν εις θάλασσαν, επιλέκτους αναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν εν Ερυθρά, θαλάσση.
- Πόντω εκάλυψεν αυτούς κατέδυσαν εις βυθόν ωσεί λίθος.
- Η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχύϊ, ή δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν εχθρούς. Καί τώ πλήθει τής δόξης σου συνέτριψας τούς υπεναντίους.
- Απέστειλας τήν οργήνσου, κατέφαγεν αυτούς ωσεί καλάμην.
- Καί διά πνεύματος τού θυμού σου διέστη το ύδωρ, επάγη ωσεί τείχος τά ύδατα,

- επάγη τά κύματα εν μέσω τής θαλάσσης.
- Είπεν ο εχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχὴν μου, ανελώ τή μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.
 - Απέστειλας τὸ πνεύμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
 - Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; Δεδοξασμένος ἐν Ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
 - Εξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.
 - Ὡδήγησας τὴ δικαιοσύνη σου τὸν λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τὴ ἰσχύϊ σου εἰσκατάλυμα ἁγίόν σου.
 - Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικούντας Φιλιστειίμ.
- Εἰς στίχους η'**
- Τότε ἐσπευσαν ἠγεμόνες' Εδὼμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικούντες Χαναάν.
 - Επιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.
- Εἰς στίχους ς'**
- Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
 - Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
- Εἰς στίχους δ'**
- Τέλος:** Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.
- Ὅτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηράς ἐν μέσω τῆς θαλάσσης.

Δόξα... Καὶ νύν...

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἰστέον, ὅτι ἡ β' Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α' στιχολογούμεν αὐτὴν ἕως τέλους, (Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέγομεν, ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΩΔΗ ΜΩΨΣΕΩΣ

(Ἐν τῷ Δευτερονομίῳ, Κεφ. λβ', 1)

(Καθ' ἐκάστην Τρίτην τῆς ἁγίας καὶ Μ.Τεσσαρακοστῆς ἀναγινώσκεται ολόκληρος)

Ἀρχή: Νόμου γραφέντος, αὐθις ὠδὴ Μωσέως.

- Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.
- Προσδοκάσθω ὡς νετὸς τὸ ἀπὸ φθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
- Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα, δότε μεγαλυσύνῃν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πάσαι αἱ οδοὶ αὐτοῦ κρίσις.
- Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ, δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος.
- Ἠμάρτοσαν, οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;
- Οὗτος λαὸς μωρός, καὶ οὐχὶ σοφός, οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;
- Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ, ἔτη γενεάς γενεῶν, Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐρούσί σοι.
- Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδὰμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

- Καί εγενήθη μερίς Κυρίου, λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ.
- Αυτάρκησεν αυτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ἐκύκλωσεν αὐτόν, καί ἐπαίδευσεν αὐτόν, καί διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.
- Ὡς αετός σκεπάσαι νοσσιάν αὐτοῦ, καί ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καί ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.
- Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς, καί οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεός ἀλλότριος.
- Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχύν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.
- Εἰθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καί ἔλαιον ἐκ στερεάς πέτρας.
- Βούτυρον βοῶν, καί γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καί κριῶν, υἰῶν ταύρων καί τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ καί αἷμα σταφυλῆς ἐπίον οἶνον.
- Καί ἔφαγεν Ιακώβ, καί ἐνεπλήσθη, καί ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καί ἐγκατέλιπε Θεόν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καί ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ.
- Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καί ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.
- Ἔθυσαν δαιμονίοις, καί οὐ Θεῷ, θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδειςαν, καινοὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
- Θεόν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καί ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
- Καί εἶδε Κύριος, καί ἐζήλωσε καί παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καί θυγατέρων.
- Καί εἶπεν, Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καί δείξω τί ἐστὶ αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἐστὶ πίστις ἐν αὐτοῖς.
- Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, κάγώ παραζηλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.
- Ὅτι πύρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου, καταφάγεται γῆν καί τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
- Συνάξω εἰς αὐτούς κακά, καί τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
- Τηκόμενοι λιμῷ καί βρώσει ὀρνέων, καί ὀπισθότονος ἀνίατος, ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καί ἐκ τῶν ταμιείων φόβος, νεανίσκος συν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτέρου.
- Εἶπα, Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
- Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καί ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ εἰπῶσιν, Ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καί οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
- Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκός βουλήν ἐστὶ, καί οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, καί οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.
- Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
- Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καί δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεός ἀπέδοτο αὐτούς, καί ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;
- Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
- Ἐκ γάρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καί ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας, ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.
- Θυμός δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καί θυμός ἀσπίδων ἀνίατος.
- Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνήκται παρ' ἐμοί, καί ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
- Ἐν ἡμέρᾳ, ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλὴ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καί πάρεστιν ἑτοιμα ἡμῖν.
- Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καί ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
- Εἶδε γάρ αὐτούς παραλελυμένους, καί ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καί παρειμένους.

- Καί εἶπε Κύριος, Πού εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθειςαν ἐπ' αὐτοῖς;
- Ὡν τό στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καί ἐπίνετε τόν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν, Ἀναστήτωσαν καί βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καί γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.
- Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καί οὐκ ἔστι Θεός πλὴν ἐμοῦ, ἐγώ ἀποκτενῶ, καί ζήν ποιήσω, πατάξω, καγὼ ἰάσομαι, καί οὐκ ἔστιν, ὅς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
- Ὅτι ἀρῶ εἰς τόν ουρανόν τήν χεῖρά μου, καί ομῶμαι τῇ δεξιᾷ μου, καί ἐρῶ, Ζῶ ἐγώ εἰς τόν αἰῶνα.
- Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τήν μάχαιράν μου, καί ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καί ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καί τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
- Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καί ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καί αἰχμαλωσίας, ἀπό κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Τέλος: Ευφράνθητε, ουρανοί, ἅμα αὐτῷ, καί προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

- Ευφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καί ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ, ὅτι τό αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καί ἐκδικήσει καί ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καί τοῖς μισοῦσιν αὐτόν ἀνταποδώσει, καί ἐκκαθαριεῖ Κύριος τήν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Ὡδὴ Βασιλειῶν Α', Κεφ. Β')

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

(Καθ' ἐκάστην Τετάρτην τῆς ἀγίας καὶ Μ.Τεσσαρακοστῆς ἀναγινώσκεται ολόκληρος)

Ἀρχή: Ἅγιος εἰ, Κύριε, καί σέ ὑμνεῖ τό πνεῦμά μου.

- Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροῦς μου τό στόμα μου, ευφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.
- Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.
- Μὴ καυχᾶσθε καί μὴ λαλεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπεροχὴν, μηδέ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
- Ὅτι Θεός γνώσεων Κύριος, καί Θεός ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
- Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καί οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.
- Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καί οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν, ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καί ἡ πολλή ἐν τέκνοις ἡσθένησε.
- Κύριος θανατοῖ καί ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καί ἀνάγει.
- Κύριος πτωχίζει καί πλουτίζει, ταπεινοὶ καί ἀνυψοί.
- Ἀνιστά ἀπὸ γῆς πένητα, καί ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτόν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καί θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

Εἰς Στίχους η'

- Διδούς ευχὴν τῷ ευχομένῳ, καί εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.
- Ὅτι οὐκ ἐνισχύει ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, δυνατός ἀνὴρ Κύριος ἀσθενή ποιήσει τόν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ς'

- Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καί μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατός ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καί μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.
- Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καί γινώσκειν τόν Κύριον, καί ποιεῖν κρίμα καί δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καί ἐβρόντησεν, αὐτός κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος

ών.

- Καί δώσει ισχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν, καί υψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νύν...

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.
- **Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**
Χορός Ἀμήν.

(Κοντάκιον)

(Οἶκος)

Μεσῶδια Καθίσματα

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. γ', Ι)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ, φράσον.

(Καθ' ἐκάστην Πέμπτην τῆς αγίας καὶ Μ.Τεσσαρακοστῆς, ἀναγινώσκεται ὁλόκληρος)

Ἀρχή: Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

- Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.
- Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζῃν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.
- Ὁ Θεός ἀπὸ θαυμάσιον ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὁρῶν κατασκίου δασέος.
- Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
- Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταίαν ἰσχύος αὐτοῦ.
- Πρό προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδεῖαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.
- Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.
- Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.
- Σκηνώματα Αἰθιοπῶν, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.
- Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθῃς, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου: ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου: ὅτι ἐπιβῆσθαι ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.
- Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ραγήσεται γῆ.
- Ὄψονται σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.
- Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου.
- Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.
- Εξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τὸν χριστὸν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἐως τραχήλου εἰς τέλος.

- Διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σεισθήσονται εν αυτοίς, διανοίξουσι χαλινούς αυτών, ως ο εσθίων πτωχός λάθρα.
- Καί επεβίβασας εις θάλασσαν τούς ίππους σου, ταράσσοντας ύδατα πολλά.
- Εφυλαξάμην, καί επτοήθη η καρδιά μου, από φωνής προσευχής χειλέων μου, καί εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, καί εν εμοί εταράχθη η ισχύς μου.
- Αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεώς μου, τού αναβήναί με εις λαόν παροικίας μου.

Εις Στίχους η'

- Διότι συκή ου καρποφορήσει, καί ουκ έσται γεννήματα εν ταίς αμπέλοις.
- Ψεύσεται έργον ελαίας, καί τά πεδία ου ποιήσει βρώσιν.

Εις Στίχους ς'

- Εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, καί ουχ υπάρξουσι βόες επί φάτναις.
- Εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιόσομαι χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ο Θεός μου δύναμίς μου, καί τάξει τούς πόδας μου εις συντέλειαν.

- Καί επί τά υψηλά επιβιβά με, τού νικήσαί με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΗΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. κς', 9)

Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

(Καθ' εκάστην Παρασκευήν τής αγίας καί Μ.Τεσσαρακοστής αναγινώσκεται ολόκληρος).

Αρχή: Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

- Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμά μου πρός σέ, ο Θεός, διότι φώς τά προστάγματα σου επί τής γής.
- Δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί τής γής.
- Πέπαυται γάρ ο ασεβής, πάς ός ου μή μάθη δικαιοσύνην επί τής γής, αλήθειαν ου μή ποιήση, αρθήτω ο ασεβής, ίνα μή ίδη τήν δόξαν Κυρίου.
- Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, καί ουκ ήδεισαν, γνόντες δέ, αισχυνθήτωσαν.
- Ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, καί νύν πύρ τούς υπεναντίους έδεται.
- Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.
- Κύριε, ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομα σου ονομάζομεν.
- Οι δέ νεκροί ζωήν ου μή ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μή άναστήσουσι, διά τούτο επήγαγες καί απώλεσας, καί ήρας πάν άρσεν αυτών.

Εις στίχους η'

- Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοίς κακά τοίς ενδόξοις τής γής.
- Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

Εις Στίχους ς'

- Καί ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκείν, καί επί τή ωδίनि αυτής εκέκραγεν, ούτως εγενήθημεν τώ αγαπητώ σου.
- Διά τόν φόβον σου, Κύριε, εν γαστρί ελάβομεν, καί ωδινήσαμεν, καί ετέκομεν πνεύμα σωτηρίας, ό εποιήσαμεν επί τής γής.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Ου πεσούμεθα, αλλά πεσούντα οι ενοικούντες επί τής γής.

- Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί ευφρανθήσονται οι εν τή γή.
- Η γάρ δρόσος η παρά σου ίμα αυτοίς εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσεΐται.
- Βάδιζε λαός μου, είσελθε εις τό ταμειόν σου, απόκλεισον τήν θύραν σου,

αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. β', 2)

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Αρχή: Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς, Κύριε.

- Εβόησα εν θλίψει μου πρός Κύριον τόν Θεόν μου, καί εισήκουσέ μου, εκ κοιτίας άδου κραυγής μου ήκουσας φωνής μου.
- Απέρριψάς με εις βάθη καρδίας θαλάσσης, καί ποταμοί εκύκλωσάν με.
- Πάντες οι μετεωρισμοί σου καί τά κύματά σου επ' εμέ διήλθον.

Εις Στίχους η'

- Καγώ είπον, Απώσμαι εξ οφθαλμών σου, άρα προσθήσω τού επιβλέψαι με πρός ναόν τόν άγιόν σου;
- Περιεχύθη μοι ύδωρ έως ψυχής μου, άβυσσος εκύκλωσέ με εσχάτη, έδυ η κεφαλή μου εις σχισμάς ορέων, κατέβην εις γήν, ής οι μοχλοί αυτής κάτοχοι αιώνιοι.

Εις Στίχους ς'

- Καί αναβήτω εκ φθοράς η ζωή μου, πρός σέ, Κύριε, ο Θεός μου.
- Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τήν ψυχήν μου, τού Κυρίου εμνήσθην, καί έλθοι πρός σέ η προσευχή μου πρός ναόν τόν άγιόν σου.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή, έλεον αυτοίς εγκατέλιπον.

- Εγώ δέ μετά φωνής αινέσεως καί εξομολογήσεως θύσω σοι, όσα ηύξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ Κυρίω.

Δόξα... Καί νύν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυκών ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Κοντάκιον

Τή μέν Δευτέρα, τών Αρχαγγέλων

Αρχιστράτηγοι Θεού, λειτουργοί θείας δόξης, τών ανθρώπων οδηγοί, καί αρχηγοί τών Ασωμάτων, τό συμφέρον ημίν αιτήσασθε, καί τό μέγα έλεος, ως τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τή δέ Τρίτη, τού Προδρόμου

Προφήτα Θεού, καί Πρόδρομε τής χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ως ρόδον ιερώτατον, εκ τής γής ευράμενοι, τάς ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ως πρότερον, εν κόσμω κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή, τού Σταυρού

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν,

όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Τή Πέμπτη, τών Αποστόλων

Τούς ασφαλείς, καί θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου, Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Δανιήλ, Κεφ. γ')

Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών Νέων.

Αρχή: Τών Πατέρων καί ημών θεος, ευλογητός εί.

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας.
- Ότι δίκαιος εί επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, καί πάντα τά έργα σου αληθινά, καί ευθείαι αι οδοί σου, καί πάσαι αι κρίσεις σου αληθείς.
- Καί κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, ά επήγαγες ημίν καί επί τήν πόλιν τήν αγίαν τήν τών Πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες ταύτα πάντα εφ' ημάς, διά τάς αμαρτίας ημών.
- Ότι ημάρτομεν καί ηνομήσαμεν αποστήναι από σου, καί εξημάρτομεν εν πάσι, καί τών εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετη ρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς ενετείλω ημίν, ίνα εύ ημίν γένηται.
- Καί πάντα όσα εποίησας ημίν, καί πάντα οσα επήγαγες ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας, καί παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, καί βασιλεί αδίκω καί πονηροτάτω παρά πάσαν τήν γήν.
- Καί νύν ουκ έστιν ημίν ανοίξαι τό στόμα ημών, αισχύνη καί όνειδος εγενήθημεν τοίς δούλοις σου καί τοίς σεβομένοις σε.
- Μή δή παραδώ ης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου τό άγιον, καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, διά Αβραάμ τόν ηγαπημένον υπό σου, καί δια Ισαάκ τόν δούλόν σου, καί Ισραήλ τόν άγιόν σου.
- Οίς ελάλησας πληθύναι τό σπέρμα αυτών, ως τά άστρα τού ουρανού, καί ως τήν άμμον τήν παρά τό χείλος τής θαλάσσης.
- Ότι, Δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τά έθνη καί εσμεν ταπεινοί έν πάση γή σήμερα, διά τάς αμαρτίας ημών.
- Καί ουκ έστιν εν τώ καιρώ τούτω άρχων, καί προφήτης, καί ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις, ουδέ θυσία, ουδέ προσφορά, ουδέ θυμίαμα, ου τόπος τού καρπώσαι ενώπιόν σου, καί ευρείν έλεος.
- Αλλ' εν ψυχή συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.
- Ως εν ολοκαυτώμασι κριών καί ταύρων, καί ως έν μυριάσιν αρνών πιόνων, ούτω γενέσθω η θυσία ημών ευπρόσδεκτος ενώ, ουκ έστιν πión σου σήμερα, καί εκτελείσθω όπισθέν σου, οτι αισχύνη τοίς πεποιθόσιν επί σέ.
- Καί νύν εξακολουθούμεν εν όλη καρδιά, καί φοβούμεθά σε, καί ζητούμεν τό πρόσωπόν σου, μή καταισχύνης ημάς, Αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, καί κατά τό πλήθος τού ελέους σου.
- Εξελού ημάς κατά τά θαυμάσιά σου, καί δός δόξαν τώ ονόματί σου, Κύριε.
- Καί εντραπήθησαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοίς δούλοις σου κακά, καί καταισχυνθείησαν από πάσης δυναστείας, καί η ισχύς αυτών συντριβείη.

- Καί γνώτωσαν ότι συ εἰ Κύριος, Θεός μόνος καί ἐνδοξος, ἐφ' ὅλην τήν οἰκουμένην.
- Καί ου διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτούς υπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τήν κάμινον νάφθη καί πίσση καί στυππίω καί κληματίδι.
- Καί διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καί διώδευσεν, καί ἐνεπύρισεν οὐς εὔρε περί τήν κάμινον τῶν Χαλδαίων.
- Ο δε ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περί τόν Αζαρίαν εἰς τήν κάμινον, καί ἐξετίναξε τήν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.
- Καί ἐποίησε τό μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καί οὐχ ἥσατο αὐτῶν καθόλου τό πῦρ, οὐδέ ἐλύπησεν, οὐδέ παρηνώχλησεν αὐτούς.
- Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνός στόματος, ὕμνουν καί εὐλόγουν καί ἐδόξαζον τόν Θεόν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

(Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἥν ἤδον Νέοι)

Εἰς Στίχους η'

- Εὐλογητός εἰ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Καί εὐλογημένον τό ὄνομα τῆς δόξης σου τό ἅγιον, τό υπερύμνητον καί υπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ς'

- Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ νῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ υπερύμνητος, καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα... Καί νύν...

Αἰνούμεν, εὐλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τόν Δεσπότην ὕμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

(Τῇ ἁγίᾳ καί Μ.Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὁλόκληρος καθ' ἐκάστην).

Ἀρχή: Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα, καί υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Εὐλογεῖτε, πάντα τά ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε ὕδατα, πάντα τά ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πάσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, ἥλιος καί σελήνη, ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, φῶς καί σκότος, νύκτες καί ἡμέραι, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καί δρόσος, πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, πῦρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί υπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογεῖτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον, ὑμνεῖτε καί

υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

- Ευλογείτε, πάχνοι καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους η'

- Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ς'

- Ευλογείτε, Ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαι Δικαίων, όσοι καί ταπεινοί τή καρδιά, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους δ'

- Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία καί Μισαήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται, καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί Άγιον Πνεύμα, τόν Κύριον, υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.
- Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί υπερυψούντες αυτόν εις τους αιώνας.

Δόξα... Καί νύν...

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.**

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν μακαριούσί με πάσαι γενεαί,

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αυτών.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε πρός τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)
Τόν Υιόν υμνεί καί Θεόν, Μήτηρ Κόρη.
Τήν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

- Μεγαλύνει η ψυχὴ μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.
- Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γάρ, ἀπό τού νῦν μακαριούσί με πάσαι αἱ γενεαί.
- Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ, καί το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- Εποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.
- Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων, καί ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.
- Ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
(Λουκ, Κεφ. α' 68)

(Τῇ ἁγίᾳ καί Μ.Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται καθ' ἐκάστην ὁλόκληρος).

Ἀρχή: Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδός τόκον.

- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καί ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
- Καί ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυίδ τοῦ παιδός αὐτοῦ.
- Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
- Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καί ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
- Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους η'

- Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τόνπατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας.
- Λατρεύειν αὐτῷ ἐν οσιότητι καί δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ς'

- Καί σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γάρ πρό προσώπου Κυρίου ετοιμάσαι ὁδούς αὐτοῦ.
- Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'

- Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καί σκιά θανάτου καθημένοις.
- Τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα... Καί νῦν...

Ἀξιόν ἐστιν

- Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, υπερεὐλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.

- **Ότι σε αινοῦσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Ει δέ εστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τά Φωταγωγικά κατά τόν τυχόντα Ἦχον, τήν δέ συμπλήρωσιν εκάστου (Τριαδικού καί) Φωταγωγικού ποιούμεν ούτω:

Τή Δευτέρα

- α'.** ...Προστασίαις, Κύριε, τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.
β'. ...Πρεσβείαις, Κύριε, (τού αγίου τού Ναού), καί σώσόν με.
γ'. ...Πρεσβείαις, Κύριε, τής Θεοτόκου καί σώσόν με,

Τή Τρίτη

...Πρεσβείαις, Κύριε, τού Προδρόμου, καί σώσόν με.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή

...Δυνάμει, Κύριε, τού Σταυρού σου, καί σώσόν με.

Τή Πέμπτη

...Πρεσβείαις, Κύριε, τών Αποστόλων καί τού Ιεράρχου καί σώσόν με.

Τώ Σαββάτῳ

Λέγομεν αυτό δίς, εν μέν τῷ πρώτῳ

...Πρεσβείαις, Κύριε, τών Αγίων σου καί σώσόν με.

Εν δέ τῷ δευτέρῳ

...Πρεσβείαις, Κύριε, τής Θεοτόκου καί σώσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Εκ τρίτου ψαλλόμενα

ΗΧΟΣ Α'

Ο τό φῶς ανατέλλων Κύριε, τήν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπό πάσης αμαρτίας, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Β'

Τό φῶς σου τό αἶδιον, εξαπόστειλον Κύριε, καί φώτισον τά ὅμματα τά κρυπτά τής καρδίας μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'

Εξαπόστειλον τό φῶς σου, Χριστέ ο Θεός, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'

Ο τό φῶς ανατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τήν εν σκότει ψυχὴν μου υπάρχουσαν, ἀπό πάσης αμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Φωτοδότα Κύριε, εξαπόστειλον τό φῶς σου, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, κατάπεμψον ταίς ψυχαίς ημών, τό φώς σου τό αἶδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, φώς κατάπεμψον ταίς ψυχαίς ημών, διά τό μέγα σου έλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Φώς υπάρχων Χριστέ, φώτισόν με εν σοί, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

- Αινείτε τόν Κύριον εκ τών ουρανών, αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις.
- Αινείτε αυτόν, πάντες οι Άγγελοι αυτού, αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού.
- Αινείτε αυτόν, ήλιος καί σελήνη, αινείτε αυτόν, πάντα τά άστρα καί τό φώς.
- Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί τών ουρανών, καί τό ύδωρ τό υπεράνω τών ουρανών.
- Αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, ότι αυτός είπε, καί εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, καί εκτίσθησαν.
- Έστησεν αυτά εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, πρόσταγμα έθετο, καί ου παρελεύσεται.
- Αινείτε τόν Κύριον εκ τής γής, δράκοντες καί πάσαι άβυσσοι.
- Πύρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταιγίδος, τά ποιούντα τόν λόγον αυτού.
- Τά όρη καί πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καί πάσαι κέδροι.
- Τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, ερπετά καί πετεινά πτερωτά.
- Βασιλείς τής γής καί πάντες λαοί, άρχοντες καί πάντες κριταί τής γής.
- Νεανίσκοι καί παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, οτι υψώθη τό όνομα αυτού μόνου.
- Η εξομολόγησις αυτού επί γής καί ουρανού, καί υψώσει κέρας λαού αυτού.
- Ύμνος páσι τοίς οσίοις αυτού, τοίς υιοίς Ισραήλ, λαώ εγγίζοντι αυτώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

- Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία Οσίων.
- Ευφρανθήτω Ισραήλ επί τώ ποιήσαντι αυτόν, καί υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τώ βασιλεί αυτών.
- Αινεσάτωσαν τό ονομα αυτού εν χορώ , εν τυμπάνω καί ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτώ.
- Ότι ευδοκεί Κύριος εν τώ λαώ αυτού, καί υψώσει πραείς εν σωτηρία.
- Καυχησονται όσοι εν δόξη, καί αγαλλιάζονται επί τών κοιτών αυτών.
- Αι υψώσεις τού Θεού εν τώ λάρυγγι αυτών, καί ρομφαίαι δίστομοι εν ταίς χερσίν αυτών.
- Τού ποιήσαι εκδίκησιν εν τοίς έθνεσιν, ελεγμούς εν τοίς λαοίς.
- Τού δήσαι τούς βασιλείς αυτών εν πέδαις, καί τούς ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς.
- Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον, δόξα αύτη έσται páσι τοίς οσίοις αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

- Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
- Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής

μεγαλωσύνης αυτού.

- Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
- Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω .
- Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Δόξα...

Καί νύν...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- ❑ Δόξα σοι τώ δείξαντι τό φώς, Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
 - ❑ Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν.
 - ❑ Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα,
 - ❑ Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου.
 - ❑ Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς.
 - ❑ Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
 - ❑ Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αιnéσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.
 - ❑ Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
 - ❑ Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.
 - ❑ Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ.
 - ❑ Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου (Υ').
 - ❑ Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά καί γενεά,
 - ❑ Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
 - ❑ Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.
 - ❑ Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.
 - ❑ Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.
- Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (ΕΚ Υ').
Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.
Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν...

Σοί δόξα πρέπει, Κύριε, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο Αναγνώστης χύμα τό

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου. Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς. Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού

Πατρός. Αμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καί αινέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεά καί γενεά. Εἰπά. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τήν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρά σοί πηγή ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου οὐσόμεθα φῶς. Παράτεινον τό ἐλέός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλέός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό ἐλέός σου εἰς τόν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδῃς. Σοί πρέπει αἶνος, σοί πρέπει ὕμνος, σοί δόξα πρέπει, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέξιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν Ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Αμήν.**

Εἰρήνη πάσι. **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **Σοὶ, Κύριε.**

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Αμήν.**

Ἀπόστικα

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τό πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθεῖημεν, ἀνθῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. β'. Καί έστω η λαμπρότης Κυρίου τού Θεού ημών εφ' ημάς, καί τά έργα τών χειρών ημών κατεύθυνον εφ' ημάς, καί τό έργον τών χειρών ημών κατεύθυνον.

Δόξα... Καί νύν...

ο ιερεύς λέγει

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου Ὑψιστε. τού αναγγέλλειν τό πρωί τό έλεός σου, καί τήν αλήθειάν σου κατά νύκτα.

Μεθ' ό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ημών, Ότι σου έστιν.

Τό Απολυτίκιον τής ημέρας. Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον.

Ο Ιερεύς

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.. Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών , και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη **(κώνη, πόλη)** ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών , των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων , ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.
- Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν , τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Σοφία. καί ημείς στερεούμεν τούς Βασιλείς. Είτα τό. Δεύτε προσκυνήσωμεν γ'.

Μετανοίας τρείς καί τήν Π ρ ω τ η ν Ωραν. Ει δέ εστι Τεσσαρακοστή, μετά τό «Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω...», καί μετά τό Τρισάγιον, λέγομεν τό παρόν.

Απολυτίκιον

Εν τώ Ναώ εστώτες τής δόξης σου, εν ουρανώ εσάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη επουράνιε, άνοιξον ημίν τήν θύραν τού ελέους σου.

Είτα τό. Κύριε, ελέησον **(μ')**. Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβεΐμ... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ο Ιερεύς

Ο ών ευλογητός, Χριστός ο Θεός ημών, πάντοτε. νύν, καί αεί ...

Καί ημείς λέγομεν τό.

Επουράνιε Βασιλεύ, τούς πιστούς βασιλείς ημών στερέωσον, τήν Πίστιν στήριξον, τά Έθνη πράϋνον, τόν Κόσμον ειρήνευσον, τήν αγίαν Εκκλησίαν **(ή Μονήν)** ταύτην καλώς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας καί αδελφούς ημών έν σκηναίς Δικαίων τάξον, καί ημάς έν μετανοία καί εξομολογήσει παράλαβε, ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Εἶθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' εαυτούς, καί τήν προγραφείσαν Ευχὴν τοῦ Ἁγίου Εφραίμ.

- Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δώς.
- Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
- Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά δέ ταύτας, ἐτέρας μικράς ἱβ', Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καί τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Ευχῆς,

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Απόλυσις

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον

Εὐλογητός εἶ, Κύριε

Ἦχος πλ. δ'

- Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
- Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
- Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
- Τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθοράς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
- Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς αετοῦ ἡ νεότης σου.
- Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πάσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδέ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖς,
- Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδέ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
- Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
- Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαί ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοὺς ἐσμεν.
- Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
- Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Τὸ δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
- Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάντες οι Άγγελοι αυτού, δυνατοί ισχύϊ, ποιούντες τόν λόγον αυτού, τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού.
- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού, λειτουργοί αυτού, οι ποιούντες τό θέλημα αυτού.
- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάντα τά έργα αυτού, εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού, ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον.

*

Ἦχος β'
Δόξα...

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ' (145)

- Αίνει, η ψυχή μου, τόν Κύριον, αινέσω Κύριον εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω,
- Μή πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων, οίς ουκ έστι σωτηρία.
- Εξελεύσεται τό πνεύμα αυτού, καί επιστρέψει εις τήν γήν αυτού.
- Εν εκείνη τή ημέρα απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού.
- Μακάριος, ού ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η ελπίς αυτού επί Κύριον τόν Θεόν αυτού.
- Τόν ποιήσαντα τόν ουρανόν καί τήν γήν, τήν θάλασσαν καί πάντα τά έν αυτοίς.
- Τόν φυλάσσοντα αλήθειαν εις τόν αιώνα, ποιούντα κρίμα τοίς αδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοίς πεινώσι.
- Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοί τυφλούς, Κύριος ανορθοί κατερραγμένους, Κύριος αγαπά δικαίους, Κύριος φυλάσσει τούς προσηλύτους,
- Ορφανόν καί χήραν αναλήψεται, καί όδόν αμαρτωλών αφανίζει,
- Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν καί γεγενάν.

Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού, αθάνατος υπάρχων, καί καταδεξάμενος, διά τήν ημετέραν σωτηρίαν, σαρκωθήναι εκ τής αγίας Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, Είς ών τής αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρί καί τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

* * *

Ε ι δ έ ν α ι χ ρ ή ό τι τή μεγάλη Τεσσαρακοστή ο υ λ έ γ ο μ ε ν τούς τών Τυπικών Ψαλμούς, αλλά μετά τάς εν τή θ' Ωρα τρεις μεγάλας μετανείας, αρχόμεθα ευθύς τών Μ α κ α ρ ι σ μ ώ ν, ψάλλοντες ένα έ κ α σ τ ο ν αυτών, εις Ἦχον πλ. δ', τό, Μνήσθητι Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου, ωσαύτως καί μετά τό, Δόξα... καί τό, Καί νύν... ποιούμεν δέ καί μετάνοιαν μικράν μίαν εν εκάστω Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ἦχος πλ. δ'

- Εν τή βασιλεία σου μνήσθητί ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου,
- Μακάριοι οι Πτωχοί τώ πνεύματι, ότι αυτών, εστω η βασιλεια τών ουρανών,
- Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται,
- Μακάριοι οι πραείς, ότι αυτοί κληρονομήσουσι τήν γήν,
- Μακάριοι οι πεινώντες καί διψώντες τήν δικαιοσύνην, ότι αυτοί χορτασθήσονται,
- Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται,

- Μακάριοι οι καθαροί τή καρδία, ότι αυτοί τόν Θεόν όψονται.
- Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται,
- Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστιν ή βασιλεία τών ουρανών.
- Μακάριοί εστε, όταν ονειδίσωσιν υμάς, καί διώξωσι, καί είπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' υμών, ψευδόμενοι ένεκεν εμού.
- Χαίρετε καί αγαλλιάσθε, ότι ο μισθός υμών πολύς έν τοίς ουρανοίς.

Δόξα... Καί νύν...

Μετά ταύτα, ει μέν εστιν, ως είρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστή, ενουμένων τών δύο Χορών λέγομεν, γεγωνοτέρα φωνή τό, Μνήσθητι ημών εκ τρίτου, ως έπεται, ποιούντες εν εκάστω καί μετάνοιαν μεγάλην μίαν, Ει δέ μή, λέγομεν αυτό χύμα καί άνευ μετανοιών.

- Μνήσθητι ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.
- Μνήσθητι ημών, Δέσποτα, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.
- Μνήσθητι ημών, Άγιε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.

Χορός ο επουράνιος υμνεί σε καί λέγει, Άγιος, Άγιος, Άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί ή γή τής δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρός αυτόν, καί φωτίσθητε, καί τά πρόσωπα υμών ου μή καταισχυνηθή.

Χορός ο επουράνιος υμνεί σε καί λέγει, Άγιος, Άγιος, Άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί η γή τής δόξης σου.

Δόξα...

Χορός άγίων Αγγέλων καί Αρχαγγέλων, μετά πασών τών επουρανίων Δυνάμεων, υμνεί σε καί λέγει, Άγιος, Άγιος, Άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί η γή τής δόξης σου.

Καί νύν...

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων, Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο, Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα, Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς, Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός, Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών, Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος, Αμήν.

Άνες, άφες, συγχώρησον, ο Θεός, τά παραπτώματα ημών, τά εκούσια καί τά ακούσια,

τά εν έργω καί λόγῳ, τά εν γνώσει καί αγνοίᾳ, τά εν νυκτί καί ημέρᾳ, τά κατά νοῦν καί διάνοιαν, τά πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Μεθ' ὅ:

1. Εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ εορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον, Εἰ δὲ τύχη καὶ Ἅγιος εορταζόμενος ἐν ταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἶτα Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ τῆς Εορτῆς.
2. Τὴν Δ' Εβδομάδα τῶν Νηστειῶν, τὸ Κοντάκιον τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, Ουκέτι φλογίνη ρομφαία...
3. Τὴν Μεγάλην Εβδομάδα, τὸ Κοντάκιον ἐκάστης ἡμέρας, ὡς εἴρηται ἐν τῇ Α' Ὁρᾷ.

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ
Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχάς

Ὁ Ἰακώβ ωδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ
Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἀνω ζητῶν

Τὴν ὥραν ψυχῇ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἐργάσαι ταλαίπωρε, γρηγορούσα καὶ κράζουσα, Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφώνος Χριστοῦ.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ
Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ὁ υψωθείς

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομησας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσήξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἀφῆσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν οφλημάτων κράζοντι Σωτήρ, Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἐργῶν μου ρύσαι με.

Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς εβδομάδας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς λέγομεν καθ' ἑκάστην τὰ ἐξῆς Κοντάκια:

α'. Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.
Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καί, ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου, τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σύ υπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα.

β', Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας [Δευτέρας, Τρίτης κλπ. (ὡς ἐπονται)].

γ', Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

δ', Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου [ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου (Μαρτυρικόν τῆς ζ' Ὠδῆς)].

ε', Δόξα... Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ...

ς', Καὶ νῦν... Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Τά καθ' ἡμέραν Κοντάκια

Τῇ Δευτέρᾳ, Κοντάκιον τῶν Ασωμάτων Ἦχος β'

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοί θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων οδηγοί, καί ἀρχηγοί Ασωμάτων, τό συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καί τό μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ασωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἦχος β' Τά ἀνω ζητῶν

Προφήτα Θεοῦ, καί Πρόδρομε τῆς χάριτος, τήν Κάραν τήν σὴν, ὡς ῥόδον ιερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς ευράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καί τῇ Παρασκευῇ, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τήν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόποιαν.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν Ἀγίων Αποστόλων Ἦχος β' Αυτόμελον

Τοὺς ασφαλεῖς, καί θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τῶν μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καί ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γάρ ἐκεῖνων καί τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καί, τοῦ Ἀγίου Νικολάου (τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ)

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Εν τοῖς Μύροις, Ἄγιε, ἱερουργός ἀνεδείχθης, τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τό Ευαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας, τήν ψυχὴν σου, ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας, τοὺς ἀθῶ οὗς, ἐκ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας Μύστης, Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον Ἦχος πλ. δ'

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καί τό Μαρτυρικόν Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τήν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τό δέ παρόν λέγεται καθ' ἑκάστην (ἐκτός τοῦ Σαββάτου),

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι, Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καί σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.

Κύριε ἐλέησον (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς

δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, Τας ψυχάς ημών αγιάσον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρων και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Κύριε ελέησον (Υ')

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τās τρεις μεγάλας μετανοίας, Καί εάν μέν δέν τελεσθή Προηγιασμένη, αμέσως ο Προεστώς αναγινώσκει τόν Προοιμιακόν καί ούτως άρχεται ο Εσπερινός.

Εάν όμως πρόκειται νά τελεσθή Λειτουργία τών Προηγιασμένων, μετά τό, «Ο Θεός οικτειρήσαι... » λέγομεν, τό

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νυν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (Υ'), Δόξα... Καί νυν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν... Κύριε, ελέησον (ΙΒ').

Ο Ιερεύς τήν ακόλουθον Ευχή

Παναγία Τριάς, τό Ομοούσιον κράτος, η αδιαίρετος βασιλεία, η πάντων τών αγαθών αιτία ευδόκησον δή καί επ εμοί τώ αμαρτωλώ, στήριξον, συνέτισον τήν καρδίαν μου, καί πάσαν περίελέ μου τήν βεβηλότητα, φωτίσον μου τήν διάνοιαν, ίνα διά παντός δοξάζω, υμνώ, προσκυνώ καί λέγω Είς Άγιος, είς Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν.

Καί μετ' αυτήν

Είη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον από τού νύν, καί έως τού αιώνος (ΕΚ Υ').

Ει δ' ουκ έστι Τεσσαρακοστή, μετά τό, Κύριε ελέησον (μ'), ευθυσ τό, Είη τό όνομα Κυρίου... **ΕΚ Υ'**, Δόξα... Καί νυν... **Είτα τόν επόμενον ψαλμον τής Τραπέζης.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33)

- Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ, διά παντός η αίνεσις αυτού εν τώ στόματί μου.
- Εν τώ Κυριω επαινεθήσεται η ψυχή μου, ακουσάτωσαν πραείς καί ευφρανθήτωσαν.
- Μεγαλύνετε τόν Κύριον σύν εμοί, καί υψώσωμεν τό όνομα αυτού επί τό αυτό.
- Εξεζήτησα τόν Κύριον, καί επήκουσέ μου, καί εκ πασών τών θλίψεών μου ερρύσατό με.
- Προσέλθετε πρός αυτόν καί φωτίσθητε, καί τά πρόσωπα υμών ου μή καταισχυνηθή,
- Ούτος ο πτωχός εκέκραξε, καί ο Κύριος εισήκουσεν αυτού καί εκ πασών τών

- θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν,
- Παρεμβαλεί Άγγελος Κυρίου κύκλω τών φοβουμένων αυτόν, καί ρύσεται αυτούς.
- Γεύσασθε καί ίδετε, ότι χρηστός ο Κύριος, μακάριος ανήρ, ός ελπίζει επ' αυτόν.
- Φοβήθητε τόν Κύριον πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοίς φοβουμένοις αυτόν.
- Πλούσιοι επτώχευσαν καί επείνασαν, οι δέ εκζητούντες τόν Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.
- Δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμάς,
- Τίς εστιν άνθρωπος ο θέλων, ζωήν αγαπών, ημέρας ιδείν αγαθάς;
- Παύσον τήν γλώσσάν σου από κακού, καί χείλη σου τού μή λαλήσαι δόλον,
- Έκκλινον από κακού, καί ποιήσον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην, καί δώξον αυτήν,
- Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, καί ώτα αυτού εις δέησιν αυτών.
- Πρόσωπον δέ Κυρίου επί ποιούντας κακά, τού εξολοθρεύσαι εκ γής τό μνημόσυνον αυτών,
- Έκέκραξαν οι δίκαιοι, καί ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, καί εκ πασών τών θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς,
- Εγγύς Κύριος τοίς συντετριμμένοις τήν καρδίαν, καί τούς ταπεινούς τώ πνεύματι σώσει.
- Πολλάι αι θλίψεις τών δικαίων, καί εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος.
- Φυλάσσει Κύριος πάντα τά οστά αυτών, έν εξ αυτών ου συντριβήσεται.
- Θάνατος αμαρτωλών πονηρός, καί οι μισούντες τόν δίκαιον πλημμελήσουσι.
- Λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, καί ου μή πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

Δόξα... Καί νύν... **Καί γίνεται Απόλυσις.**

Ιστέον ότι τελουμένης τής θείας Λειτουργίας, ει μέν εστι Κυριακή, ή ημέρα Αγίου εορταζομένου, ψάλλονται εκ τών Τυπικών οι Ψαλμοί ρβ' 102 καί ρμε' 145 καί οι Μακαρισμοί, Ει δέ καθημερινή, ψάλλονται τά εξής, Αντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'

Ήχος πλ. α'

Στίχ. α', Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου, Ύψιστε.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Στίχ. β', Τού αναγγέλλειν τό πρωϊ τό έλεός σου, καί τήν αλήθειάν σου κατά νύκτα.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. γ', Ότι ευθύς Κύριος ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν άδικία εν αυτώ.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ήχος πλ. α'

Στίχ. α', Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο ο, Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τών αγίων σου, σώσον ημάς, Κύριε.

Στίχ. β', Καί γάρ εσπερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθησεται.

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Στίχ. γ', Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Δόξα...

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού, αθάνατος υπάρχων, καί καταδεξάμενος, διά τήν ημετέραν σωτηρίαν, σαρκωθήναι εκ τής αγίας Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, Είς ών τής αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρί καί τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ήχος β'

Στίχ. α', Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω, αλαλάξωμεν τώ Θεώ τώ Σωτήρι ημών.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Στίχ. β', Προφθάσωμεν τό πρόσωπον αυτού εν εξομολογησε, καί εν ψαλμοίς αλαλάξωμεν αυτώ, ότι Θεός μέγας, Κύριος καί Βασιλεus μέγας επί πάσαν τήν γήν.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ', Ότι εν, τή χειρί αυτού τά πέρατα τής γής, καί τά ύψη τών όρειων αυτού εισιν, ότι αυτού εστιν η θάλασσα, καί αυτός εποίησεν αυτήν, καί τήν ξηράν αί χείρες αυτού έπλασαν.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Δεύτε προσκυνησωμεν καί προσπέσωμμεν Χριστώ, Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν, Αγίοις θαυμαστός.

ο β' Χορός συμπληροί τούτο, ψάλλων
ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

[top](#)

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. **(3)**
- Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου. **(2)**

- Κύριε, Κύριε, άνοιξον ημίν την θύραν του ελέους σου.

Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω. Δέσποτα Άγιε ευλόγησον.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμην. Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

Κατευθύναι Κύριος τα διαβήματα σου εις παν έργον αγαθόν.

Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Μνησθείη σου Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

"Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου."

Ευλόγησον, Δέσποτα.

+ **Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί τους αιώνας των αιώνων.** Αμήν.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (τού διένος), του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν. Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την ευσπλαχνίαν σου, επίβλεπον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των συνευχομένων ημίν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ηχος πλ. δ'

Στίχ. α'. Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου, Ύψιστε.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Στίχ. β'. Τού αναγγέλλειν τώ πρωί τό έλέός σου, καί τήν αλήθειάν σου κατά νύκτα.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ότι ευθύς Κύριος ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν αδικία εν αυτώ.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον, αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκατηλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε.

Ότι σον το κράτος και σου εστί η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ήχος β'

Στίχ. α'. Αίνει, η ψυχή μου, τόν Κύριον, αινέσω Κύριον εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου, έως υπάρχω.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούια.

Στίχ. β'. Μακάριος, ού ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η ελπίς αυτού επί Κύριον τόν Θεόν αυτού.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν καί γενεάν.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καί νύν...

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

Εν ψιλή καθημερινή (άνευ εορτής), ψάλλομεν.

Στίχ. α'. Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω, αλαλάξωμεν τώ Θεώ τώ Σωτήρι ημών.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούια.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τό πρόσωπον αυτού εν εξομολογήσει, καί εν ψαλμοίς αλαλάξωμεν αυτώ, ότι Θεός μέγας, Κύριος καί Βασιλεύς μέγας επί πάσαν τήν γήν.
Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ότι εν τή χειρί αυτού τά πέρατα τής γής, καί τά ύψη τών ορέων αυτού εισιν, ότι αυτού εστιν η θάλασσα, καί αυτός εποίησεν αυτήν, καί τήν ξηράν αι χείρες αυτού

έπλασαν.

Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καί νύν...

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Οτάς κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου τας αιτήσεις παρέχειν επαγγειλάμενος. Αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζωήν αιώνιον χαριζόμενος.

Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Τάς καθημερινάς, ως Γ' Αντίφωνον ψάλλεται τό Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας, προτασσομένου ενός Στίχου εκ τών Αποστίχων τού Εσπερινού ή, ελλείψει τούτων, εκ τών εξής καταχωριζομένων.

Αποστόλων

Στίχ. α'. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτού (ή αυτών), καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτού (ή αυτών).

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

Στίχ. β'. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει τό στερέωμα.

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

*

Ιεραρχών

Στίχ. α'. Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καί η μελέτη τής καρδίας μου σύνεσιν.

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

*

Στίχ. β'. Οι ιερείς σου, Κύριε, ενδύσονται δικαιοσύνην, καί οι Οσιοί σου αγαλλιάζονται.

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

ή

Στίχ. β'. Στόμα Δικαίου αποστάζει σοφίαν, χείλη δέ ανδρών επίστανται χάριτας.

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

*

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α'. Δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει, καί ωσει κέδρος η εν τώ Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Απολυτίκιον τής εορτής ή τό τής ημέρας

Στίχ. β'. Πεφυτευμένος εν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Μαρτύρων

Στίχ. α'. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Οσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Οσίου αὐτοῦ.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Μαρτύρων ἢ Οσίων γυναικῶν

Στίχ. α'. Υπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.
Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον συν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρθοί.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

ΟΙ ΕΙΣΟΔΙΚΟΙ

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός τ... δούλ... σου καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτ... συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σύ ὁ δυνάμενος καὶ τ... μεταστ... δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.
--

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς εβδομάδος [ἀνεύ οἰασθήποτε εορτῆς]

Τή μέν Δευτέρα , τών Αρχαγγέλων

Αρχιστράτηγοι Θεού, λειτουργοί θείας δόξης, τών ανθρώπων οδηγοί, καί αρχηγοί τών Ασωμάτων, τό συμφέρον ημίν αιτήσασθε, καί τό μέγα έλεος, ως τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τή δέ Τρίτη, τού Προδρόμου

Προφήτα Θεού, καί Πρόδρομε τής χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ως ρόδον ιερώτατον, εκ τής γής ευράμενοι, τάς ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ως πρότερον, εν κόσμω κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή, τού Σταυρού

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός. εύφρανεν εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

Τή Πέμπτη, τών Αποστόλων.

Τούς ασφαλείς, καί Θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου, Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν. τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν Θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Τώ Σαββάτω, τών Μαρτύρων

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ φύτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταίς αυτών ικεσίας, εν ειρήνη βαθεία, τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφείμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβείμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματος κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα, εκούσιόν τε και ακούσιον, αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων.

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς. (3)

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε! Αλληλούϊα!
--

Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δύναμις.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Κέλευσον, Δέσποτα.

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ευλόγησον, Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χεροβείμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Προκείμενον τού Αναγνώσματος

Πρόσχωμεν!

Στιχ.

Σοφία!

Τό Ανάγνωσμα

Πρόσχωμεν!

Ευλόγησον, Δέσποτα, το θυμίαμα.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ο Θεός ημών, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, ο προσδεξάμενος εις το υπερουράνιον σου θυσιαστήριον, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του παναγίου σου Πνεύματος. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου αποστόλου και ευαγγελιστού (τού διένος).

+ Ο Θεός, διά πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, αποστόλου και ευαγγελιστού, δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή, εις εκπλήρωσιν του ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού. Αμήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτό μοι νυν κατά το ρημά σου.

Απόστολε Άγιε και ευαγγελιστά, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

+ Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι. (ουσί)

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Και Στίχοι τού Αναγνώσματος

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόανθρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φώς, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιξον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθες ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικάς επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. + Ειρήνη πάσι.

Και τω πνευματί σου.

Εκ του κατά (τού διένος) αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τό Ευαγγέλιον

+ Ειρήνη σοι τω ευαγγελιζομένω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΜΙΛΙΑ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (τού διένος).
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητας.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιώνων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Κύριε ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατέπεμψον εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, απεκδεχόμενον το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήση. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνατε.

Κύριε ο Θεός ημών, ο εν υψηλοίς κατοικών, και τα ταπεινά εφορών, ο διά την σωτηρίαν τω γένει των ανθρώπων εξαποστείλας, τον μονογενή σου Υιόν και Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους Κατηχουμένους, τους υποκεκλικότας σοι τον εαυτών αυχένα, και καταξίωσον αυτούς, εν καιρώ ευθέτω, του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, ένωσον αυτούς τη αγία σου, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και συγκαταριθμήσον αυτούς τη εκλεκτή σου ποιμήνη.

Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Όσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Όσοι κατηχούμενοι

προέλθετε. Μη τις των κατηχουμένων. Όσοι πιστοί.

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, τω καταξιώσαντι ημάς παραστήναι και νυν τω αγίω σου θυσιαστηρίω και προσπεσείν τοις οικτιρμοίς σου υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ο Θεός, την δέησιν ημών, ποιήσον ημάς αξίους γενέσθαι του προσφέρειν σοι δεήσεις και ικεσίας και θυσίας αναιμάκτους υπέρ παντός του λαού σου, και ικάνωσον ημάς, ους έθου εις την διακονίαν σου ταύτην, εν τη δυνάμει του Πνεύματος σου του Αγίου, ακαταγνώστως και απροσκόπτως, εν καθαρώ τω μαρτυρίω της συνειδήσεως ημών, επικαλείσθαι σε εν παντί καιρώ και τόπω, ίνα εισακούων ημών, ίλεως ημίν είης, εν τω πλήθει της σης αγαθότητος.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Πάλιν και πολλάκις σοι προσπίπτομεν και σου δεόμεθα, αγαθέ και φιλόανθρωπε, όπως, επιβλέψας επί την δέησιν ημών, καθαρίσης ημών τας ψυχάς και τα σώματα από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και δώης ημίν ανένοχον και ακατάκριτον την παράστασιν του αγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δε, ο Θεός, και τοις συνευχομένοις ημίν προκοπήν βίου και πίστεως και συνέσεως πνευματικής, δος αυτοίς πάντοτε, μετά φόβου και αγάπης λατρεύειν σοι, ανενόχως και ακατακρίτως μετέχειν των αγίων σου μυστηρίων, και της επουρανίου σου βασιλείας αξιωθήναι.

Όπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπωμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οι τα Χερουβεΐμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν.

Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίας και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν, ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης, το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν, και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Αλλ' όμως, διά την άφατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλοιώτως γεγονόςς άνθρωπος και αρχιερέύς ημών εχρημάτισας, και της λειτουργικής ταύτης και αναιμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν, ως Δεσπότης των απάντων. Συ γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί θρόνου Χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος, και βασιλεύς του Ισραήλ, ο Μόνος Άγιος και εν αγίοις αναπαυόμενος, σε τοίνυν δυσωπώ τον μόνον αγαθόν και ευήκοον, επίβλεψον επ' εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλόν σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς, και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη αγία σου ταύτη τραπέζη και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου Σώμα και το τίμιον Αίμα. Σοί γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα και δέομαί σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παίδων σου, αλλ' αξίωσον

προσενεχθήναι σοι υπ' εμού του αμαρτωλού και αναξίου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Σύ γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν. (3)
- Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι, ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. (3)

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ἦμαρτον εις σε Σωτήρ, ως ο άσωτος υιός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα, και ελέησον με ο Θεός.
- Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ιλάσθητί μοι, ώσπερ εκείνω και ελέησον με ο Θεός.
- Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και συλλειτουργοί, ή (Συγχώρησόν μοι, αδελφέ και συλλειτουργέ).

Τοις μισούσι και αγαπώσιν ημάς, ο Θεός, συγχώρησον.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Έπαρον, Δέσποτα.

- Εν ειρήνη επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.
- Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι.

Πάντων υμών, (και πάντων, των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών), μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

- Του Αρχιεπισκόπου ημών (τού διένος) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Του ευσεβους ημών Έθνους και πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ. Του κατά ξηράν, θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών Στρατού. Των κατοικούντων και παρεπιδημούτων εν τη (πόλη) ταύτη. Των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου και πάντων ημών των προσελθόντων εις την θείαν μυσταγωγίαν ταύτην.
- Των μακαρίων και αιειδώνων κτιτόρων, ανακαινιστών και αφιερωτών του ιερού

ναού τούτου, των υπέρ πίστεως και πατρίδος αγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων των επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών, μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της διακονίας σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντόν σου σώμα, σινδόνη καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινών κηδεύσας απέθετο.

Αγάθυνον, Δέσποτα.

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιών και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλημ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίξουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους (3) και ελέησον με ο Θεός.

Μνήσθητί μου, Αδελφέ και συλλειτουργέ.

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

+ Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε, και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι.

- Αυτό το Πνεύμα συλλειτουργήσει ημίν πάσας τας ημέρας της ζωής ημών και φωτίσει την σην αιδεσιμότητα.
- Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Της διακονίας σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

...Ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

- Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Υπέρ των προτεθέντων τιμών δώρων, τού Κυρίου δεηθώμεν
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο μόνος άγιος, ο δεχόμενος θυσίαν αινέσεως παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδία, πρόσδεξαι και ημών των αμαρτωλών την δέησιν και προσάγαγε τω αγίω σου θυσιαστηρίω, και ικάνωσον ημάς προσενεγκείν σοι δώρα τε και θυσίας πνευματικής υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων. Και καταξίωσον ημάς ευρείν χάριν ενώπιόν σου, του γενέσθαι σοι ευπρόσδεκτον την θυσίαν ημών, και επισκηνώσαι το Πνεύμα της χάριτός σου το αγαθόν εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα και επί πάντα τονλαόνσου.

Διά των οικτιρμών του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομολογία ομολογήσωμεν.

Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Αγαπήσω σε, Κύριε, η ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Ο Χριστός εν μέσω ημών. Και ην, και έστι και έσται.

Τας θύρας, τας θύρας. Εν σοφία πρόσχωμεν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν, την αγίαν αναφοράν, εν ειρήνη προσφέρειν.

Έλεον ειρήνης, θυσίαν αινέσεως.

+ Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και του Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών.

Και μετά του πνεύματός σου.

Άνω σχώμεν τας καρδίας.

Έχομεν πρός τον Κύριον.

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

Ἄξιον και δίκαιον εστί.

Ἄξιον και δίκαιον σε υμνεῖν, σε ευλογεῖν, σε αινεῖν, σοι ευχαριστεῖν, σε προσκυνεῖν εν παντί τόπῳ της δεσποτείας σου. Συ γαρ ει Θεός ανέκφραστος, απερινόητος, αόρατος, ακατάληπτος, αεί ων, ωσαύτως ων, συ και ο μονογενής σου Υιός, και το Πνεῦμα σου το Ἅγιον. Συ εκ του μη όντος εις το εἶναι ημάς παρήγαγες, και παραπεσόντας ανέστησας πάλιν και ουκ απέστης πάντα ποιών, έως ημάς εις τον ουρανόν ανήγαγες, και την βασιλείαν σου, εχαρίσω την μέλλουσαν. Υπέρ τούτων απάντων ευχαριστούμέν σοι, και τῷ μονογενεῖ σου Υιώ και τῷ Πνεύματί σου τῷ Αγίῳ. Υπέρ πάντων, ων ἴσμεν, και ων ουκ ἴσμεν, των φανερών και αφανών ευεργεσιών, των εις ημάς γεγεννημένων. Ευχαριστούμεν σοι και υπέρ της λειτουργίας ταύτης, ην εκ των χειρῶν ημῶν δέξασθαι καταξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Αρχαγγέλων και μυριάδες Αγγέλων, τα Χερουβεὶμ και τα Σεραφεὶμ, εξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά,

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

Ἄγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβοώθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ὡσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ὡσαννά ο εν τοις υψίστοις.

Μετά τούτων και ημεῖς των μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Βοώμεν και λέγομεν, Ἄγιος ει και πανάγιος, συ και ο μονογενής σου Υιός και το Πνεῦμα σου το Ἅγιον. Ἄγιος ει και πανάγιος και μεγαλοπρεπής η δόξα σου, Ὡς τον κόσμον σου ούτως ηγάπησας, ώστε τον Υιόν σου τον μονογενή δοῦναι, ἵνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται, αλλ' ἔχη ζωήν αιώνιον. Ὡς ελθών και πάσαν την υπέρ ημῶν οικονομίαν πληρώσας, τη νυκτί, η παρεδίδοτο, μάλλον δε εαυτόν παρεδίδου υπέρ της του κόσμου ζωής, λαβών άρτον εν ταις αγίαις αυτού και αχράντοις και αμωμήτοις χερσίν, ευχαριστήσας και ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας, έδωκε τοις αγίοις αυτού Μαθηταῖς και Αποστόλοις, ειπών

Λάβετε, φάγετε, τούτο μου εστί το Σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών. Ἀμήν.

Ομοίως και το ποτήριον μετά το δειπνήσαι, λέγων

Πίετε εξ' αυτού πάντες, τούτο εστί το Αἷμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ ημών και πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών. Ἀμήν.

Μεμνημένοι τοίνυν της σωτηρίου ταύτης εντολής, και πάντων των υπέρ ημῶν γεγεννημένων, του σταυρού, του τάφου, της τριήμερου αναστάσεως, της εις ουρανούς αναβάσεως, της εκ δεξιῶν καθέδρας, της δευτέρας και ενδόξου πάλιν παρουσίας.

Τα Σα εκ των Σων, σοι προσφέρομεν κατά πάντα, και διά πάντα.

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών. Ἐτι προσφερόμέν σοι την λογικήν ταύτην και αναίμακτον λατρείαν, και παρακαλούμεν σε και δεόμεθα, και ικετεύομεν. Κατάπεμψον το Πνεῦμα σου το Ἅγιον εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ και ελέησον με. (3)

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον Ἅγιον Ἄρτον.

+ Και ποιήσον τον μεν άρτον τούτον, τίμιον Σώμα του Χριστού σου. **Αμήν.**

Ευλόγησον, Δέσποτα, το Άγιον Ποτήριον.

+ Το δε εν τω ποτηρίω τούτω, τίμιον Αίμα του Χριστού σου. **Αμήν.**

Ευλόγησον, Δέσποτα, αμφότερα τα Άγια.

+ Μεταβαλόν τω Πνεύματί σου τω Αγίω. **Αμήν. Αμήν. Αμήν.**

Ωστε γενέσθαι τοις μεταλαμβάνουσιν εις νήψιν ψυχής, εις άφεσιν αμαρτιών, εις κοινωνίαν του Αγίου σου Πνεύματος, εις Βασιλίας ουρανών πλήρωμα, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα. Έτι προσφέρομέν σοι την λογικήν ταύτην λατρείαν υπέρ των εν πίστει αναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Εγκρατευτών, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Εξαιρέτως της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν. **Ή από τής θ' Ωδής Ειμού κατά τό Τυπικόν.**

Του Αγίου Ιωάννου, προφήτου προδρόμου και Βαπτιστού, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, **(του αγίου της ημέρας)** ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων σου των Αγίων, ων ταις ικεσίαις επίσκεψαι ημάς, ο Θεός. Και μνήσθητι πάντων των κεκοιμημένων, επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου **[ώδε λέγονται τά ονόματα τών κεκειμμένων]** και ανάπαυσον αυτούς, ο Θεός ημών, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου. Έτι παρακαλούμέν σε, μνήσθητι, Κύριε, πάσης επισκοπής ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας, παντός του πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας και παντός ιερατικού και μοναχικού τάγματος. Έτι προσφέρομέν σοι την λογικήν ταύτην λατρείαν υπέρ της οικουμένης, υπέρ της αγίας σου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, υπέρ των εν αγνεία και σεμνή πολιτεία διαγόντων, υπέρ των πιστοτάτων και φιλοχρίστων ημών Βασιλέων, παντός του παλατίου και του στρατοπέδου αυτών. Δος αυτοίς, Κύριε, ειρηνικόν το Βασίλειον, ίνα και ημείς, εν τη γαλήνη αυτών, ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Αρχιεπισκόπου ημών, ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σών, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

Και πάντων και πασών.

+ Μέγα το όνομα της Αγίας Τριάδος, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Μνήσθητι, Κύριε, της πόλεως ταύτης, εν η παροικούμεν και πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικοούτων εν αυταίς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών. Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλειρουούντων εν ταις αγίαις σου Εκκλησίαις και μεμνημένων και πενήτων και επί πάντας ημάς τα ελέη σου εξαπόστειλον.

Και dos ημίν εν ενί στόματι και μιά καρδιά, δοξάζειν και ανυμνείν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών.

Και μετά του πνεύματός σου.

- Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Σοι παρακατατιθέμεθα την ζωήν ημών άπασαν και την ελπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, και παρακαλούμέν σε και δεόμεθα και ικετεύομεν, καταξίωσον ημάς μεταλαβείν των επουρανίων σου και φρικτών μυστηρίων ταύτης της ιεράς και πνευματικής τραπέζης, μετά καθαρού συνειδότος, εις άφεσιν αμαρτιών, εις συγχώρισιν πλημμελημάτων, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εις Βασιλείας ουρανών κληρονομίαν, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμών επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Ευχαριστούμέν σοι, Βασιλεύ άόρατε, ο τη αμετρήτω σου δυνάμει τα πάντα δημιούργησας και τω πλήθει του ελέους σου εξ ουκ όντων εις το είναι παραγαγώντα συμπάντα. Αυτός Δέσποτα, ουρανόθεν έπιδε επί τους υποκεκλικότας τας εαυτών

κεφαλάς. Ου γαρ έκλιναν σαρκί και αίματι, αλλά σοι, τω φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἰάσαι, ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Χάριτι και οἰκτιρμοῖς και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, συν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, και ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, και ἐλθέ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος και ὦδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. Και καταξίωσον τὴ κραταίᾳ σου χειρὶ μεταδόναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου και τοῦ τιμίου Αἵματος και δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ και ἐλέησον με. (3)

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοὺς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας τῆς εβδομάδος [ἀνεὺ οἰασθήποτε εορτῆς]

Τῇ Δευτέρᾳ (τῶν Ἀσωμάτων)

Ὁ ποιὼν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ (τοῦ Προδρόμου)

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τετάρτῃ (τῆς Θεοτόκου)

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἀλληλούϊα..

ἢ

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Τῷ Σαββάτῳ (Νεκρώσιμον)

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Μελίζεται και διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Ζέον.

+ Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἀγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. **Αμήν.**

- Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρωτός ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρισον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και αξιώσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.
- Ιδού Βαδίζω προς θείαν Κοινωνίαν
- Πλαστουργέ, μη φλέξης, με τη μετουσία,
- Πυρ γαρ υπάρχουν τους αναξίους φλέγον.
- Αλλ' ουν κάθαρν εκ πάσης με κηλίδος.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.
- Θεουργόν Αίμα φρίξον, άνθρωπε βλέπων,
- Άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων,
- Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει,
- Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.
- Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι, αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.
- Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος. Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσόν με, ως φιλόανθρωπος.
- Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμά μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, διά το ανάξιον ειναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ. **(Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και πατέρες, τω αμαρτωλώ.)**

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. **(3)**

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι ____ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Διάκονε, πρόσελθε.

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μετάδος μοι, Δέσποτα ____ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τω ευλαβεστάτῳ Διακόνῳ, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Έτι μεταδίδοταί μοι ____ τω αναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Τούτο ήφατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Διάκονε, έτι πρόσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ____ τω αναξίῳ Διακόνῳ, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τω ευλαβεστάτῳ Διακόνῳ, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Τούτο ήφατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου, και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού αγίαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού, χαρά εν όλῳ τῷ κόσμῳ, διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτῳ θάνατον ώλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήν, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει του τόκου σου.

Ω θείας, ω φίλης, ω γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών απευδώς γαρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέκρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ην οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερώτατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρῳ ημέρα της βασιλείας σου.

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τῷ αίματί σου τῷ αγίῳ πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού ____ σώμα και αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιων. Αμήν.

+ Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν.

Υψωσον, Δέσποτα.

Υώθητι επί τους ουρανοὺς ὁ Θεός και ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. (3)

+ Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, **Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.**
Αμήν.

- Ὁρθοί, μεταλαμβάνετε των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιῶν, φρικτῶν του Χριστοῦ μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, αγίαν, εἰρηνικὴν και αναμάρτητον αἰτησάμενοι, εαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ευεργέτα των ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι και τὴ παρούση ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς των επουρανίων σου και αθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν οδόν, στήριξον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαίς και ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, και πάντων των αγίων σου.

Ὅτι συ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, και σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ εὐλογῶν τους εὐλογοῦντάς σε, Κύριε και αγιάζων τους ἐπὶ σοι πεποιθότας, σώσον τὸν λαόν σου και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπῶντας τὴν ευπρέπειαν του οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει και μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τούς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἀρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ και παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ και παν δώρημα τέλειον ἀνθρώπῳ ἐστὶ καταβαίνον **ἐκ σου του Πατρὸς των φώτων, και σοι τὴν δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.** **Αμήν.**

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ του νυν και ἕως του αἰῶνος. (3)

Τὸ πλήρωμα του Νόμου και των Προφητῶν, αὐτός υπάρχων, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πληρῶσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πληρῶσον χαρὰς και ευφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Του Κυρίου δεηθῶμεν.

+ Εὐλογία Κυρίου και ἔλεος Αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και παναμώμου αγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυροῦ, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις του τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, **(Προφήτου)** των αγίων, ἐνδόξων και πανευφήμων Ἀποστόλων, **(Ἀποστόλου)** των ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων ἱεραρχῶν και οἰκουμενικῶν διδασκάλων, **(ἱεράρχου)** του ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρυσοστόμου, των αγίων ἐνδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, **(Μάρτυρος)** των ὁσίων και θεοφόρων Πατέρων

ημών, (Οσίου) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας) και πάντων των Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

+ Η Αγία Τριάς διαφυλάξοι πάντα υμάς.

Ευλογία Κυρίου και έλεος επί σε.

Χριστούγεννα

Ο εν σπηλαίω γεννηθείς, και εν φάτνη ανακλιθείς διά την ημών σωτηρίαν...

Περιτομήν

Ο εν τη ογδόν ημέρα σαρκί περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Θεοφάνεια

Ο εν Ιορδάνη υπό Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Υπαπαντήν

Ο εν αγκάλαις του δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Κυρ. Βαίων

Ο επί πώλου όνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

μέκρi Μ. Τετάρτη

Ερχόμενος ο Κύριος επί το εκούσιον Πάθος διά την ημών σωτηρίαν...

Μ. Πέμπτη

Ο δι' υπερβάλλουσας αγαθότητα οδόν αρίστην την ταπείνωσιν υποδείξας, εν τω νίψαι τους πόδας των Μαθητών, και μέκρi Σταυρού ταφής συγκαταβάς ημίν...

Αγίον Παθών

Ο εμπτυσμούς, και μάστιγας, και κολαφισμούς, και Σταυρού και θάνατον υπομείνας διά την του κόσμου σωτηρίαν...

Μ. Παρασκευή

Ο δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν τα φρικτά πάθη, και τον ζωοποιόν Σταυρού, και την εκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος...

Πάσχα

Ο αναστάς εκ νεκρών...

Αναλήψεως

Ο εν δόξη αναληφθείς αφ' ημών εις τους ουρανούς, και εν δεξιά καθίσας του Θεού και Πατρός...

Πεντηκοστή

Ο εν είδει πυρίνων γλωσσών ουρανόθεν καταπέμψας το πανάγιον Πνεύμα επί τους αγίους αυτού Μαθητάς και Αποστόλους...

Μεταμόρφωσιν

Ο εν τω όρει τω θαβώρ μεταμορφωθείς εν δόξη ενώπιον των αγίων αυτού Μαθητών και Αποστόλων...

Ύψωσιν του Τιμίου Σταυρού

Ο αναστάς εκ νεκρών...

[top](#)

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορτηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. (3)

- Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου. (2)
- Κύριε, Κύριε, άνοιξον ημίν την θύραν του ελέους σου.

Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω. Δέσποτα Άγιε ευλόγησον.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμην. Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

Κατευθύναι Κύριος τα διαβήματα σου εις παν έργον αγαθόν.

Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Μνησθείη σου Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

"Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου."

Ευλόγησον, Δέσποτα.

+ **Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί τους αιώνας των αιώνων.** Αμήν.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (τού διένος), του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν. Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την ευσπλαχνίαν σου, επίβλεψον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των συνευχομένων ημίν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ταις πρεβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς. (3)

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον, αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ εγκατηλίπῃς ημὰς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε.

Ὅτι σὺν τῷ κράτει καὶ σοὺ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Σώσον ημάς Υιέ Θεοῦ, ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν (ο ἐν Ἁγίοις θαυμαστός) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. (3)
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
- Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σώσον ημάς.

- Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ὅτὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφῶνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος. Αὐτός καὶ νυν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρῶσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδόν.

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδὸς τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρθοί.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεοῦ, ὁ

αναστάς εκ νεκρών, (ο εν Αγίοις θαυμαστός) ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφεϊμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβεϊμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσмати κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα, εκούσιόν τε και ακούσιον, αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων.

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς. (3)

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε! Αλληλούϊα!

Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δύναμεις.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Κέλευσον, Δέσποτα.

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ευλόγησον, Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χεροβεϊμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Προκείμενον τής ημέρας

Πρόσχωμεν!

Στιχ.

Σοφία!

Τό ανάγνωσμα

Πρόσχωμεν!

Ευλόγησον, Δέσποτα, το θυμίαμα.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ο Θεός ημών, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, ο προσδεξάμενος εις το υπερουράνιόν σου θυσιαστήριον, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του παναγίου σου Πνεύματος. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου αποστόλου και ευαγγελιστού (τού διένος).

+ Ο Θεός, διά πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, αποστόλου και ευαγγελιστού, δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή, εις εκπλήρωσιν του ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού.
Αμήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτό μοι νυν κατά το ρήμά σου.

Απόστολε Άγιε και ευαγγελιστά, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

+ Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι. (ουσί)

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόανθρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φώς, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιξον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθεσ ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικάς επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. + Ειρήνη πάσι.

Και τω πνευματί σου.

Εκ του κατά (τού διένος) αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τό Ανάγνωσμα

+ Ειρήνη σοι τω ευαγγελιζομένω.

Δόξα σοι, Κύριε, δοξα σοι.

ΟΜΙΛΙΑ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιόμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και

πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού,
του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Κύριε ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων και
ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατέπεμψον
εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, απεκδεχόμενον το παρά σου μέγα και πλούσιον
έλεος.

**Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν
αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις
τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα
ο Κύριος αυτούς ελεήση. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη
αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και
Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη
ση χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

Κύριε ο Θεός ημών, ο εν υψηλοίς κατοικών, και τα ταπεινά εφορών, ο διά την
σωτηρίαν τω γένει των ανθρώπων εξαποστείλας, τον μονογενή σου Υιόν και Θεόν,
τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους
Κατηχουμένους, τους υποκεκλικότας σοι τον εαυτών αυχένα, και καταξίωσον αυτούς,
εν καιρώ ευθέτω, του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και
του ενδύματος της αφθαρσίας, ένωσον αυτούς τη αγία σου, Καθολική και Αποστολική
Εκκλησία και συγκαταρίθμησον αυτούς τη εκλεκτή σου ποίμνη.

**Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου,
του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους
αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Όσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Όσοι κατηχούμενοι
προέλθετε. Μη τις των κατηχουμένων. Όσοι πιστοί.

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Σύ, Κύριε, κατέδειξας ημίν τό μέγα τούτο τής σωτηρίας μυστήριον, σύ κατηξίωσας
ημάς τούς ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργούς τού αγίου σου
θυσιαστηρίου, σύ ικανώσον ημάς, τή δυνάμει τού Αγίου σου Πνεύματος, εις τήν
διακονίαν ταύτην, ίνα, ακατακρίτως στάντες ενώπιον τής αγίας δόξης σου,
προσάγωμέν σοι θυσίαν αιnéσεως, σύ γάρ εί ο ενεργών τά πάντα εν πάσι. Δός, Κύριε,
και υπέρ τών ημετέρων αμαρτημάτων, και τών τού λαού αγνοημάτων, δεκτήν
γενέσθαι τήν θυσίαν ημών, και ευπρόσδεκτον ενώπιόν σου.

**Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω
Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Ο Θεός, ο επισκεψάμενος εν ελέει και οικτιρμοίς τήν ταπείνωσιν ημών, ο στήσας ημάς
τούς ταπεινούς, και αμαρτωλούς, και αναξίους δούλους σου, κατενώπιον τής αγίας
δόξης σου λειτουργείν τώ αγίω σου θυσιαστηρίω, σύ, ενίσχυσον ημάς, τή δυνάμει τού
Αγίου σου Πνεύματος, εις τήν διακονίαν ταύτην και δός ημίν λόγον εν ανοίξει του
στόματος ημών, εις τό επικαλείσθαι τήν χάριν τού Αγίου σου Πνεύματος επί τών
μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Όπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπωμεν,

τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οι τα Χερουβεΐμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν.

Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίας και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν, ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης, το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν, και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Αλλ' όμως, διά την άφατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλοιώτως γέγονας άνθρωπος και αρχιερέύς ημών εχηρήματισας, και της λειτουργικής ταύτης και αναϊμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν, ως Δεσπότης των απάντων. Συ γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί θρόνου Χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος, και βασιλεύς του Ισραήλ, ο Μόνος Άγιος και εν αγίοις αναπαυόμενος, σε τοίνυν δυσωπώ τον μόνον αγαθόν και ευήκοον, επίβλεψον επ' εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλόν σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς, και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη αγία σου ταύτη τραπέζη και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου Σώμα και το τίμιον Αίμα. Σοί γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα και δέομαί σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παίδων σου, αλλ' αξίωσον προσενεχθήναι σοι υπ' εμού του αμαρτωλού και αναξίου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Σύ γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Οι τα Χερουβεΐμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν.(3)
- Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι, ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. (3)

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού αγίαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω, διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ. Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ. Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.
--

Ψαλμός 50

- Ήμαρτον εις σε Σωτήρ, ως ο άσωτος υιός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα, και

- ελέησον με ο Θεός.
- Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ιλάσθητί μοι, ὡς περ ἐκεῖνω και ελέησον με ο Θεός.
- Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και συλλειτουργοί, ή (Συγχώρησόν μοι, αδελφέ και συλλειτουργέ).

Τοις μισούσι και αγαπώσιν ημάς, ο Θεός, συγχώρησον.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Έπαρον, Δέσποτα.

- Εν ειρήνη επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.
- Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι.

Πάντων υμών, (και πάντων, των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών), μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

- Του Αρχιεπισκόπου ημών ____ και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Του ευσεβους ημών Έθνους και πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ. Του κατά ξηράν, θάλασσαν και αέρα φιλοχρσίστου ημών Στρατού. Των κατοικούντων και παρεπιδημούτων εν τη (πόλη) ταύτη. Των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου και πάντων ημών των προσελθόντων εις την θείαν μυσταγωγίαν ταύτην.
- Των μακαρίων και αιδιόμων κτιτόρων, ανακαινιστών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου, των υπέρ πίστεως και πατρίδος αγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων των επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών, μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της διακονίας σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντόν σου σώμα, σινδόνη καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Αγάθυνον, Δέσποτα.

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιων και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλημ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους (3) και ελέησον με ο Θεός.

Μνήσθητί μου, Αδελφέ και συλλειτουργέ.

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Ἄγιε.

+ Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί.

- Αυτό το Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ φωτίσῃ τὴν σὴν αἰδεσιμότητα.
- Μνήσθητί μου, Δέσποτα Ἄγιε.

Τῆς διακονίας σου μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νυν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

...Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

- Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τὴν ἡμέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ υποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σύ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἢν πρόσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν σου θυσιαστήριον εἰς ὁσμήν ευωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἐπίδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωϋσέως καὶ Ααρὼν τὰς ιερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Αποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρύωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἰ, σὺν τῷ

Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομονοία ομολογήσωμεν.

Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Αγαπήσω σε, Κύριε, η ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Ο Χριστός εν μέσω ημών. Και ην, και έστι και έσται.

Τας θύρας, τας θύρας. Εν σοφία πρόσχωμεν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο.

Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν, την αγίαν αναφοράν, εν ειρήνη προσφέρειν.

Έλεον ειρήνης, θυσίαν αιnéσεως.

+ Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και του Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών.

Και μετά του πνεύματός σου.

Άνω σχώμεν τας καρδίας.

Έχομεν πρός τον Κύριον.

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

Άξιον και δίκαιον εστί.

Ο ών, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ προσκυνητέ, άξιον ως αληθώς, καί δίκαιον καί πρόπον τή μεγαλοπρεπεία τής αγιωσύνης σου, σέ αινείν, σέ υμνείν, σέ ευλογείν, σέ προσκυνείν, σοί ευχαριστείν, σέ δοξαζείν τον μόνον όντως όντα Θεόν, καί σοί προσφέρειν εν καρδιά συντετριμμένη, καί πνεύματι ταπεινώσεως τήν λογικήν ταύτην λατρείαν ημών, ότι σύ εί ο χαρισάμενος ημίν τήν επίγνωσιν τής σής αληθείας, Καί τίς ικανός λαλήσαι τάς δυναστείας σου; ακουστάς ποιήσαι πάσας τάς αιnéσεις σου; ή διηγήσασθαι πάντα τά θαυμάσιά σου εν παντί καιρώ; Δέσποτα τών απάντων, Κύριε ουρανού καί γής, καί πάσης κτίσεως, ορωμένης τε καί ουχ ορωμένης, ο καθημένος επί θρόνου δόξης, καί επιβλέπων αβύσσους, άναρχε, αόρατε, ακατάληπτε,

απερίγραπτε, αναλλοίωτε, ο Πατήρ τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, τού μεγάλου Θεού καί Σωτήρος, τής ελπίδος ημών, ός εστιν εικών τής σής αγαθότητος, σφραγίς ισότυπος, εν εαυτώ δεικνύς σέ τόν Πατέρα, Λόγος ζών, Θεός αληθινός, η πρό αιώνων σοφία, ζωή, αγιασμός, δύναμις, τό φώς τό αληθινόν, παρ' ού τό Πνεύμα τό άγιον εξεφάνη, τό τής αληθείας Πνεύμα, τό τής υιοθεσίας χάρισμα, ο αρραβών τής μελλούσης κληρονομίας, η απαρχή τών αιωνίων αγαθών, η ζωοποιός δύναμις, η πηγή τού αγιασμού, παρ' ού πάσα κτίσις λογική τε καί νοερά, δυναμουμένη, σοί λατρεύει, καί σοί τήν αΐδιον αναπέμπει δοξολογίαν, ότι τά σύμπαντα δούλα σά, Σέ γάρ αινοούσιν Άγγελοι, Αρχάγγελοι, θρόνοι, Κυριότητες, Αρχαί, Εξουσίαι, Δυνάμεις, καί τά πολυόμματα Χερουβεΐμ, Σοί παρίστανται κύκλω τά Σεραφεΐμ, έξ πτέρυγες τώ ενί, καί έξ πτέρυγες τώ ενί, καί ταίς μέν δυσί κατακαλύπτουσι τά πρόσωπα εαυτών, ταίς δέ δυσί τούς πόδας, καί ταίς δυσί πετόμενα, κέκραγεν έτερον πρός τό έτερον, ακαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβοώθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου.
Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά ο εν τοις υψίστοις.

Μετά τούτων τών μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καί ημείς οι αμαρτωλοί βοώμεν καί λέγομεν, Άγιος εί, ως αληθώς, καί πανάγιος, καί ούκ εστι μέτρον τή μεγαλοπρεπεία τής αγιωσύνης σου, καί όσιος εν πάσι τοίς έργοις σου, ότι εν δικαιοσύνη καί κρίσει αληθινή πάντα επήγασες ημίν, πλάσας γάρ τόν άνθρωπον, χούν λαβών από τής γής, καί εικόνι τή σή, ο Θεός, τιμήσας, τέθεικας αυτόν εν τώ Παραδείσω τής τρυφής, αθανασίαν ζωής, καί απόλαυσιν αιωνίων αγαθών, εν τή τηρήσει τών εντολών σου, επαγγειλάμενος αυτώ, αλλά παρακούσαντα σου τού αληθινού Θεού, τού κτίσαντος αυτόν, καί τή απάτη τού όφεως υπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοίς οικείοις αυτού παραπτώμασιν, εξωρίσας αυτόν εν τή δικαιοκρισία σου, ο Θεός, εκ τού Παραδείσου εις τόν κόσμον τούτον, καί απέστρεψας εις τήν γήν εξ ής ελήφθη, οικονομών αυτώ τήν εκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τήν εν αυτώ τώ Χριστώ σου, ου γάρ απεστρόφης τό πλάσμα σου εις τέλος, ό εποίησας, αγαθέ, ουδέ επελάθου έργου χειρών σου, αλλ' επεσκέψω πολυτρόπως, διά σπλάγχνα ελέους σου, Προφήτας εξαπέστειλας, εποίησας δυνάμεις διά τών Αγίων σου, τών καθ' εκάστην γενεάν ευαρεστησάντων σοι, ελάλησας ημίν διά στόματος τών δούλων σου τών Προφητών, προκαταγγέλλων ημίν τήν μέλλουσαν έσεσθαι σωτηρίαν, νόμον έδωκας εις βοήθειαν, Αγγέλους επέστησας φύλακας, Ότε δέ ήλθε τά πλήρωμα τών καιρών, ελάλησας ημίν εν αυτώ τώ Υιώ σου, δι' ού καί τούς αιώνας εποίησας, ός, ών απάγασμα τής δόξης σου, καί χαρακτήρ τής υποστόσεώς σου, φέρων τε τά πάντα τώ ρήματι τής δυνάμεως αυτού, ουχ αρπαγμόν ηγήσατο τό είναι ίσα σοί τώ Θεώ καί Πατρί, αλλά, Θεός ών προαιώνιος, επί τής γής ώφθη, καί τοίς ανθρώποις συνανεστρόφη, καί εκ Παρθένου αγίας σαρκωθείς, εκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τώ σώματι τής ταπεινώσεως ημών, ίνα ημάς συμμόρφους ποιήση τής εικόνας τής δόξης αυτού, Επειδή γάρ δι' ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τόν κόσμον, καί διά τής αμαρτίας ο θάνατος, ηυδόκησεν ο μονογενής σου Υιός, ο ών εν τοίς κόλποις σου τού Θεού καί Πατρός, γενόμενος εκ γυναικός, τής αγίας Θεοτόκου καί αιειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος υπό νόμον, κατακρίναι τήν αμαρτίαν εν τή σαρκί αυτού, ίνα οι εν τώ Αδάμ αποθνήσκοντες, ζωοποιηθώσιν εν αυτώ τώ Χριστώ σου, καί εμπολιτευσάμενος τώ κόσμω τούτω, δούς προστόγματα σωτηρίας, αποστήσας ημάς τής πλάνης τών ειδώλων, προσήγαγε τή επιγνώσει σου τού αληθινού Θεού καί Πατρός, κτησάμενος ημάς εαυτώ λαόν περιούσιον, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, καί καθαρίσας εν ύδατι, καί αγιάσας τώ Πνεύματι τώ αγίω,

έδωκεν εαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν, Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ εαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσεν τὰς οὐδύνας τοῦ θανάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ οδοποιήσας πᾶσιν σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὅς καὶ ἤξει, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν ἐνώπιόν σου, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς, Μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ αἰδιδίμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ, ἢ παρεδίδου εαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν, Λάβετε, φάγετε. Τούτο μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ἀμήν.

Ομοίως καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τούτο ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ἀμήν.

Τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν, ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τούτον, καὶ τὸ Ποτήριον τούτο πίνετε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε, Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Τὰ Σα ἐκ τῶν Σων, σοι προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Σε ὑμνούμεν, σε εὐλογοῦμεν, σοι εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο, Δέσποτα, Πανάγιε καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δούλοι σου οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἔλεός σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν, Ἄγιε, Ἀγίων, εὐδοκία τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δώρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτό, καὶ ἁγιάσαι, καὶ ἀναδείξαι.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με. (3)

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

+ Τὸν μὲν Ἄρτον τούτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

+ Τὸ δὲ Ποτήριον τούτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, ἀμφοτέρω τὰ Ἅγια.

+ Τό εκχυθέν υπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας. [Αμήν. Αμήν. Αμήν.](#)

Ἡμᾶς δέ πάντας, τούς ἐκ τοῦ ἐνός Ἄρτου καί τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἐνός Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, καί μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος, καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καί χάριν μετὰ πάντων τῶν, Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰώνος σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ομολογητῶν, Διδασκάλων, καί παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εξαίρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσῃ κτίσει. Ἀγγέλων τό σύστημα καί ἀνθρώπων τό γένος, ἡγιασμένε νά ἐκ παραδείσε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη καί παιδίον γέγονεν, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν, τήν γάρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καί τήν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεινός), οὐ καί τήν μνήμην ἐπιτελούμεν, καί πάντων σου τῶν Ἀγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, Καί μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καί μνημονεύει ἐνταῦθα ὀνομαστί καί ὧν βούλεται τεθνεώτων), καί ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Ἐτι σοῦ δεόμεθα, Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Ἀγίας σου Καθολικῆς καί Αποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καί εἰρήνευσον αὐτήν, ἥν περιποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καί τόν ἅγιον Οἶκον τούτον στερήσω μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρὰ σοι ταῦτα προσκομισάντων, καί ὑπέρ ὧν, καί δι' ὧν, καί ἐφ' οἷς αὐτά προσεκόμισαν, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καί καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις καί μεμνημένων τῶν πενήτων, Ἄμειψαι αὐτούς τοῖς πλουσίοις σου καί ἐπουρανίοις χαρίσμασι, χάρισαι αὐτοῖς ἀντί τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουράνια, ἀντί τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντί τῶν φθαρτῶν, τὰ ἀφθάρτα, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καί ὄρεσι, καί σπηλαίοις, καί ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καί εὐλαβείᾳ καί ἀσκήσει, καί σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς, Χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καί ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τήν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας σου καί παντός τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι, Τούς ἀγαθοὺς, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον, Τούς πονηροὺς, ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου, Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστώτος λαοῦ, καί τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καί ἐλέησον αὐτούς καί ἡμᾶς, κατὰ τό πλήθος τοῦ ἐλέους σου, Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἐμπλήσον παντός ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἐκθρεψον, τήν νεότητά παιδαγωγήσον, τό γῆρας περικράτησον, τούς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τούς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καί σύναψον τῇ Ἀγίᾳ σου Καθολικῇ, καί Αποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, Τούς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον, τοῖς πλείουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, χηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον, αἰχμαλώτους ρύσαι, νοσοῦντας ἰάσαι. Τῶν ἐν βήμασι, καί μετάλλοις, καί ἐξορίαις, καί πικραῖς δουλείαις, καί πάσῃ θλίψει καί ἀνάγκῃ καί περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεός, καί πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαγχνίας, καί τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καί τῶν μισούντων, καί τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπέρ αὐτῶν, Καί παντός τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, καί ἐπὶ πάντα ἔκχεον

τό πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τά πρός σωτηρίαν αιτήματα, Καί ών ημείς ουκ εμνημονεύσαμεν, δι' άγνοιαν ή λήθην, ή πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός, ο ειδώς εκάστου τήν ηλικίαν, καί τήν προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλίας μητρός αυτού, Σύ γάρ εί, Κύριε, η βοήθεια τών αβοηθήτων, η ελπίς τών απηλπισμένων, ο τών χειμαζομένων σωτήρ, ο τών πλεόντων λιμήν, ο τών νοσοούντων ιατρός, Αυτός τοίς πάσι τά πάντα γενού, ο ειδώς έκαστον, καί τό αίτημα αυτού, οίκον, καί τήν χρείαν αυτού, Ρύσαι, Κύριε, τήν πόλιν καί χώραν ταύτην, καί πάσαν πόλιν, καί χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, καί εμφυλίου πολέμου.

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Αρχιεπισκόπου ημών, ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σώον, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

Και πάντων και πασών.

+ Μέγα το όνομα της Αγίας Τριάδος, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Επισκοπής Ορθοδόξων, τών ορθοτομούντων τόν λόγον τής σης αληθείας, Μνήσθητι, Κύριε, κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, καί τής εμής αναξιότητος, συγχώρησόν μοι πάν πλημμέλημα εκούσιόν τε καί ακούσιον, καί μή διά τάς εμάς αμαρτίας κωλύσης τήν χάριν τού Αγίου σου Πνεύματος από τών προκειμένων Δώρων, Μνήσθητι, Κύριε, τού Πρεσβυτερίου, τής εν Χριστώ Διακονίας, καί παντός ιερατικού Τάγματος, καί μηδένα ημών καταισχύνης τών κυκλούντων τό αγίόν σου θυσιαστήριον, Επίσκεψαι ημάς εν τή χρηστότητί σου, Κύριε, επιφάνηθι ημίν εν τοίς πλουσίοις σου οικτιρμοίς, ευκράτους καί επωφελείς τούς αέρας ημίν χάρισαι, όμβρους ειρηνικούς τή γή πρός καρποφορίαν δώρησαι. Ευλόγησον τόν στέφανον τού ενιαυτού τής χρηστότητός σου, παύσον τά σχίσματα τών Εκκλησιών, σβέσον τά φρυάγματα τών εθνών, τάς τών αιρέσεων επαναστόσεις ταχέως κατάλυσον, τή δυνάμει τού Αγίου σου Πνεύματος, Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις τήν βασιλείαν σου, υιούς φωτός καί υιούς ημέρας αναδείξας, Τήν σήν ειρήνην, καί τήν σήν αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.

Και δος ημίν εν ενί στόματι και μιά καρδιά, δοξάζειν και ανυμνεύν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών.

Και μετά του πνεύματός σου.

- Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πενύματος δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνῃ και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Θεός ημών, ο Θεός τού σώζειν, σύ ημάς δίδαξον ευχαριστεῖν σοι αξίως υπέρ τών ευεργεσιών σου, ών εποίησας, καί ποιείς μεθ' ημών, Σύ, ο Θεός ημών, ο προσδεχόμενος τα Δώρα ταύτα, καθάρισον ημάς από παντός μολυσμού σαρκός καί πνεύματος, καί δίδαξον επιτελείν αγιωσύνην εν φόβω σου, ίνα εν καθαρώ τώ μαρτυρίω τής συνειδήσεως ημών, υποδεχόμενοι τήν μερίδα τών αγιασμών σου, ενωθώμεν τώ αγίω Σώματι καί Αίματι τού Χριστού σου, Καί υποδεξάμενοι αυτά αξίως, σχώμεν τόν Χριστόν, κατοικούντα εν ταίς καρδίαις ημών, καί γενώμεθα ναός τού Αγίου σου Πνεύματος, Ναί, ο Θεός ημών, καί μηδένα ημών ένοχον ποιήσης τών φρικτών σου τούτων καί επουρανίων Μυστηρίων, μηδέ ασθενή ψυχή καί σώματι, εκ τού αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν, αλλά δός ημίν μέχρι τής εσχάτης ημών αναπνοής, αξίως υποδέχεσθαι τήν μερίδα τών αγιασμάτων σου, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, τήν επί τού φοβερού βήματος τού Χριστού σου, όπως άν και ημείς μετά πάντων τών Αγίων, τών απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τών αιωνίων σου αγαθών, ών ητοίμασας τοίς αγαπώσί σε, Κύριε.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ο Πατήρ τών οικτιρμών, καί Θεός πάσης παρακλήσεως, τούς υποκεκλικότας σοι τάς εαυτών κεφαλάς ευλόγησον, αγίασον, φρούρησον, οχύρωσον, ενδυνάμωσον, από παντός έργου πονηρού απόστησον, παντί δέ έργω αγαθώ συναψον, καί καταξίωσον ακατακρίτως μετασχείν τών αχράντων σου τούτων καί ζωοποιών Μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, εξ άγίου κατοικητηρίου σου, καί από θρόνου δόξης τής βασιλείας σου, καί ελθέ εις τό αγιάσαι ημάς, ο άνω τώ Πατρί συγκαθήμενος καί ώδε ημίν αορότως συνών, καί καταξίωσον τή κραταιά σου χειρί

μεταδούναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καί τοῦ τιμίου Αἵματος, καί δι' ἡμῶν παντί τῷ Λαῷ.

Ο Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με. (3)

Πρόσχωμεν

Τα Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Μέλισσον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Ζέον.

+ Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἀγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

- Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἰ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον αμαρτωλοὺς σῶσαι, ὡν πρωτὸς εἰμὶ ἐγώ. Ἐτι πιστεύω, ὅτι τούτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἀχράντον Σῶμα σου καὶ τούτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμα σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με καὶ συγχώρισον μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.
- Ἰδοὺ Βαδίζω πρὸς θείαν Κοινωνίαν
- Πλαστουργέ, μὴ φλέξης, με τῇ μετουσίᾳ,
- Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.
- Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.
- Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
- Θεουργόν Αἷμα φρίζον, ἄνθρωπε βλέπων,
- Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων,
- Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ θεοὶ με, καὶ τρέφει,
- Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δε νοὺν τρέφει ξένως.
- Ἐθέλξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐλῶ τας αμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξιώσον, ἵνα τας δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.
- Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος. Εἴαν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλούμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.
- Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμά μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβώνα μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Εμοὶ δε τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.
- Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνὸν με παράλαβε, οὐ μὴ

γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τὰ ἀμαρτωλά. (Συγχωρήσατέ μοι, ἀδελφοί καὶ πατέρες, τὰ ἀμαρτωλά.)

Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τὰ ἀμαρτωλά, καὶ ἐλέησον με. (3)

Ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι ____ τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Διάκονε, πρόσσελθε.

Ἰδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα ____ τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἔτι μεταδίδοταί μοι ____ τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τούτο ἤφατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἀφελεῖ Κύριος πάσας τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Διάκονε, ἔτι πρόσσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ____ τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τούτο ἤφατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ Κύριος πάσας τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνούμεν καὶ δοξάζομεν, σὺ γὰρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν, ἰδού γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, διὰ παντός εὐλογούντες τὸν Κύριον, ὑμνούμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ υπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήν, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σε ἀνέτειλε.

Χόρευε νυν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δε ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ὦ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέκρῃ τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἣν οἱ πιστοὶ, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες

αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερώτατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου.

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού ____ σώμα και αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιων. Αμήν.

+ Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν.

Υψωσον, Δέσποτα.

Υώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου. (3)

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε, ο Θεός ημών, επί τή μεταλήψει τών αγίων, αχρόντων, αθανότων, καί επουρανίων σου Μυστηρίων, ά έδωκας ημίν επ' ευεργεσία, καί αγιασμό, καί ιάσει τών ψυχών καί τών σωμάτων ημών, Αυτός, Δέσποτα τών απάντων, δός γενέσθαι ημίν τήν κοινωνίαν τού αγίου Σώματος καί Αίματος τού Χριστού σου, εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας, εις ίασιν ψυχής καί σώματος, εις αποτροπήν παντός εναντίου, εις περιποίησιν τών εντολών σου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, τήν επί τού φοβερού βήματος τού Χριστού σου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε και αγιάζων τους επί σοι πεποιθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τούς ελπίζοντας επί σε. Ειρήνην τω κόσμω σου δώρησαι, ταις Εκκλησίαις σου, τοις ιερέυσι, τοις άρχουσιν ημών, τω στρατώ και παντί τω λαώ σου. Ότι πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθέν εστι καταβαίνον **εκ σου του Πατρός των φώτων, και σοι την δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Ο Θυσίαν αινέσεως καί λατρείαν ευάρεστον, τήν λογικήν ταύτην καί αναίμακτον
θυσίαν προσδεχόμενος παρά τών επικαλουμένων σε έν όλη καρδιά Χριστέ ο Θεός
ημών, ο, Αμνός καί Υιός τού Θεού, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ο μόσχος ο
άμωμος, ο μή δεχόμενος αμαρτίας ζυγόν καί τυθείς δι' ημάς εκών, ο μελιζόμενος καί
μή διαιρούμενος, ο εσθιόμενος καί μηδέποτε δαπανώμενος, τούς δέ εσθιόντας
αγιάζων, ο εις ανάμνησιν τού εκουσίου Πάθους σου, καί τής ζωοποιού τριημέρου
Εγέρσεώς σου, κοινωνούς ημάς αναδείξας τών αρρήτων καί αναδείξας τών αρρήτων
καί επουρανίων καί φρικτών σου Μυστηρίων, τού αγίου σου Σώματος καί τού τιμίου
σου Αίματος, τήρησον ημάς τούς δούλους σου, τούς διακόνους, τούς άρχοντας ημών,
τόν στρατόν, καί τόν περιστώτα λαόν, εν τώ σώ αγιασμό, Καί δός ημίν εν παντί
χρόνω καί καιρώ μελετάν τήν σήν δικαιοσύνην, όπως, πρός τό σόν θέλημα
οδηγηθέντες καί τά ευάρεστά σοι ποιήσαντες, άξιοι γενώμεθα καί τής εκ δεξιών σου
παραστάσεως, όταν ελεύση κρίναι ζώντας καί νεκρούς, Τούς εν αιχμαλωσία αδελφούς
ημών ανάρρυσαι, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, τούς έν κινδύνοις θαλάσσης
κυβέρνησον, καί τάς προαναπαυσάμενας ψυχάς επ' ελπίδι ζωής αιωνίου ανάπασσον,
όπου επισκοπεί τό φώς τού προσώπου σου, καί πάντων τών δεομένων τής σής
βοηθείας επάκουσον, ότι σύ εί ο δοτήρ τών αγαθών, και σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν,
σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, και τώ παναγίω καί αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν,
καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. **Αμήν.**

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. (3)

Ήνυσται καί τετέλεσται, όσον εις τήν ημετέραν δύναμιν, Χριστέ, ο Θεός ημών, τό τής
σής οικονομίας μυστήριον, έσχομεν γάρ τού θανάτου σου τήν μνήμην, είδομεν τής
Αναστάσεώς σου τόν τύπον, ενεπλήσθημεν τής ατελευτήτου σου ζωής, απηλαύσαμεν
τής ακενώτου σου τρυφής, ής καί εν τώ μέλλοντι αιώνι πάντα ημάς καταξιωθήναι
ευδόκησον, χάριτι τού ανάρχου σου Πατρός, καί τού αγίου καί αγαθού, καί ζωοποιού
σου Πνεύματος, νύν, καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

+ Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι επ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και
φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της
παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού
Σταυρού, προστασίαις των τιμών επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του
τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων
και πανευφήμων Αποστόλων, των εν αγίοις πατέρων ημών μεγάλων ιεραρχών και
οικουμενικών διδασκάλων, του εν αγίοις πατρός ημών Βασιλείου Αρχιεπισκόπου
Καισαρίας τού Μεγάλου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων
και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης,
(ημέρας) και πάντων των Αγίων ? ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και
φιάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

**Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών,
ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.**

+ Η Αγία Τριάς διαφυλάξει πάντα υμάς.

Ευλογία Κυρίου και έλεος επί σε.

Χριστούγεννα

Ο εν σπηλαίω γεννηθείς, και εν φάτνη ανακλιθείς διά την ημών σωτηρίαν...

Περιτομήν

Ο εν τη ογδόν ημέρα σαρκί περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Θεοφάνεια

Ο εν Ιορδάνη υπό Ιωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Υπαπαντήν

Ο εν αγκάλαις του δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Κυρ. Βαίων

Ο επί πώλου όνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

μέκρι Μ. Τετάρτη

Ερχόμενος ο Κύριος επί το εκούσιον Πάθος διά την ημών σωτηρίαν...

Μ. Πέμπτη

Ο δι' υπερβάλλουσας αγαθότητας οδόν αρίστην την ταπείνωσιν υποδείξας, εν τω νύφαι τους πόδας των Μαθητών, και μέκρι Σταυρού ταφής συγκαταβάς ημίν...

Αγίον Παθών

Ο εμπτυσμούς, και μαστιγας, και κολαφισμούς, και Σταυρού και θάνατον υπομείνας διά την του κόσμου σωτηρίαν...

Μ. Παρασκευή

Ο δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν τα φρικτά πάθη, και τον ζωοποιόν Σταυρό, και την εκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος...

Πάσχα

Ο αναστάς εκ νεκρών...

Αναλήψεως

Ο εν δόξη αναληφθείς αφ' ημών εις τους ουρανούς, και εν δεξιά καθίσας του Θεού και Πατρός...

Πεντηκοστή

Ο εν είδει πυρίνων γλωσσών ουρανόθεν καταπέμψας το πανάγιον Πνεύμα επί τους αγίους αυτού Μαθητάς και Αποστόλους...

Μεταμόρφωσιν

Ο εν τω όρει τω θαβώρ μεταμορφωθείς εν δόξη ενώπιον των αγίων αυτού Μαθητών και Αποστόλων...

Ύψωσιν του Τιμίου Σταυρού

Ο αναστάς εκ νεκρών...

[top](#)

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αιεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. **Αμήν.**

- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 103

- Ευλόγει η ψυχή μου, τόν Κύριον· Κύριε ο Θεός μου εμεγαλύνθης σφοδρα.
- Εξομολόγησιν καί μαγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον.
- Εκτείνων τον ουρανόν ωσει δέρριν, ο στεγάζων εν ύδασιν τά υπερύα αυτού.
- Ο τιθείς νέφη τήν επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων.
- Ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, καί τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα.
- Ο θεμελιών τήν γήν επί τήν ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τόν αιώνα τού

αιώνος.

- Άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί τών ορέων στήσονται ύδατα.
- Από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν.
- Αναβαίνουνσιν όρη, καί καταβαίνουνσιν πεδιά εις τόπον, όν εθεμελίωσας αυτά.
- Όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γήν.
- Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανάμεσον τών ορέων διελεύσονται ύδατα.
- ποτιούσι πάντα τά θηρία τού αγρού, προσδέχονται όναγροι εις δίψαν αυτών.
- Επ Αυτά τά πετεινά τού ουρανού κατασκηνώσει· εκ μέσου τών πετρών δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων όρη εκ τών υπερώνων αυτού· από καρπού τών έργων σου χορτασθήσεται η γή.
- Ο εξανατέλλων χόρτον τοίς κτήνεσι, καί χλόην τή δουλεία τών ανθρώπων.
- Τού εξαγαγείν άρτον εκ τής γής· καί οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.
- Τού ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω· καί άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τα ξύλα τού πεδίου, αι κέδροι τού Λιβάνου, άς εφύτευσας.
- Εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, τού ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών.
- Όρη τά υψηλά ταίς ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωοίς.
- Εποίησε σελήνην εις καιρούς· ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού.
- Έθου σκότος, καί εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τά θηρία τού δρυμού.
- Σκύμνοι ωρυόμενοι τού αρπάσαι, καί ζητήσαι παρά τώ Θεώ βρώσιν αυτοίς.
- Ανέτειλεν ο ήλιος, καί συνήχθησαν, καί εις τάς μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.
- Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
- Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.
- Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.
- Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαίζειν αυτή.
- Πάντα πρόσ σέ προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών· εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.
- Ανοίξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.
- Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.
- Ήτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.
- Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.
- Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.
- Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.
- Εκλείποιεν αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.
Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').
Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών,____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, οικτίρμον καί ελεήμον, μακρόθυμε καί πολυέλεε, ενώτισαι τήν προσευχήν ημών καί πρόσχες τή φωνή τής δεήσεως ημών, Ποίησον μεθ' ημών σημείον εις αγαθόν, οδήγησον ημάς εν τή οδώ σου, τού πορεύεσθαι εν τή αληθεία σου, εύφραννον τάς καρδίας ημών, εις τό φοβείσθαι τό όνομά σου τό άγιον, διότι μέγας ει σύ καί ποιών θαυμάσια, Σύ Θεός μόνος καί ουκ έστιν όμοίός σοι εν θεοίς, Κύριε, δυνατός ει εν ελέει καί αγαθός εν ισχύϊ, εις τό βοηθείν καί παρακαλείν καί σώζειν πάντας τούς ελπίζοντας εις τό όνομά Σου τό άγιον.

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μεθ' ό κλείεται εντελώς η' Ωραία Πύλη, ο Αναγνώστης αναγινώσκει μεγαλοφώνως τά "Πρός Κύριον" ήτοι τό ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τού ψαλτηρίου.

Καθ' όν χρόνον αναγινώσκεται τό Πρώτον Κάθισμα τού Ψαλτηρίου, ο Ιερεύς κάμνει τρεις μετανοίας πρό τής Αγίας Τραπέζης, ανοίγει τό Αρτοφόριον, καί θυμιάσας τά Δώρα, απλώνει τό Αντιμήνσιον και θέτει τό Δισκάριον επ Αυτού, Αφού μεταφέρει τόν Αμνόν επ Αυτού, καλύπτει μέ τόν Αστερίσκον καί ένα κάλυμμα, τότε, προηγούμενου τού θυμιατού, απέρχεται εις τήν Πρόθεσιν, και εναποθέτει τό Δισκάριον, φέρον τόν Αμνόν.

Κατόπιν βάζει οίνον καί ύδωρ εις τό Άγιον Ποτήριον καί καλύπτει αυτό, καί μετά ταύτα, διά τού Αέρος αμφοτερα τά σκεύη, Εις κάθε πράξιν λέγει απλώς τό: "Δι Ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον καί σώσον ημάς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119

Πρός Κύριον εν τώ θλίβεσθαί με εκέκραξα, καί εισήκουσέ μου, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καί ἀπὸ γλώσσης δολίας, Τί δοθείῃ σοι, καί τί προστεθείῃ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν, Τά βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλά παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου, Μετὰ τῶν μισούντων τήν εἰρήνην ἡμῶν ἐιρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου, Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τήν γῆν, Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδέ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε, Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδέ υπνώσει ὁ φυλάσσων τόν, Ἰσραὴλ, Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου, Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδέ ἡ σελήνη τήν νύκτα, Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξει τήν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τήν εἰσοδὸν σου, καὶ τήν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Εστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχή αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, Εκεί γάρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου, Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, Ερωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τήν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε, Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου, Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ, Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτερήσαι ἡμᾶς, Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς υπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζώντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, Χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, Εὐλογητὸς Κύριος, ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων, Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν, Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τήν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, (3)

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Τής παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τών αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς καί αλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης ημάς, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης ημάς, αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, ιατρέ καί θεραπευτά τών ψυχών ημών, οδήγησον ημάς επί λιμένα θελήματός σου, φώτισον τούς οφθαλμούς τών καρδιών ημών, εις επίγνωσιν τής σής αληθείας, καί δώρησαι ημίν τό λοιπόν τής παρούσης ημέρας ειρηνικόν καί αναμάρτητον, καί πάντα τόν χρόνον τής ζωής ημών, πρεσβείαις τής αγίας Θεοτόκου, καί πάντων τών Αγίων σου. **Ότι σόν τό κράτος, καί σου εστιν η Βασιλεία καί η δύναμις καί η δόξα τού Πατρός καί τού Υιού καί τού Αγίου Πνεύματος, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οι πεποιθότες επί Κύριον, ως όρος Σιών, ου σαλευθήσεται εις τόν αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ, Όρη κύκλω αυτής, καί ο Κύριος κύκλω τού λαού αυτού από τού νύν καί έως τού αιώνος, Ότι ουκ αφήσει Κύριος τήν ράβδον τών αμαρτωλών επί τόν κλήρον τών δικαίων, όπως άν μή εκτείνωσιν οι δίκαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών, Αγάθυνον, Κύριε, τοίς αγαθοίς καί τοίς ευθέσι τή καρδιά, Τούς δέ εκκλίνοντας εις τάς στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά τών εργαζομένων τήν ανομίαν, ειρήνη επί τόν Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Εν τώ επιστρέψαι Κύριον τήν αιχμαλωσίαν Σιών, εγενήθημεν καί ωσεί παρακεκλημένοι, Τότε επλήσθη χαράς τό στόμα ημών, η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως, Τότε ερούσιν εν τοίς έθνεσιν, Εμεγάλυνε Κύριος τού ποιήσαι μετ' αυτών, Εμεγάλυνε Κύριος τού ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραινόμενοι, Επίστρεψον, Κύριε, τήν αιχμαλωσίαν ημών, ως χειμάρρους εν τώ νότω, Οι σπείροντες εν δάκρυσιν, εν αγαλλιάσει θεριούσι, Πορευόμενοι επορεύοντο καί έκλαιον, βάλλοντες τά σπέρματα αυτών, Ερχόμενοι δέ ήξουσιν εν αγαλλιάσει, αίροντες τά δράγματα αυτών.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

Εάν μή Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες, Εάν μ ή Κύριος φυλάξ η πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων, Εις μάτην υμίν εστι τό ορθρίζειν, Εγείρεσθε μετά τό καθήσθαι οι εσθίοντες άρτον οδύνης, Όταν δώ τοίς αγαπητοίς αυτού ύπνον, ιδού η κληρονομία Κυρίου, υιοί, ο μισθός τού καρπού τής γαστρος, Ωσεί βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί τών εκτετιναγμένων, Μακάριος ός πληρώσει τήν επιθυμίαν αυτού εξ αυτών, ου καταισχυνήθουνται, όταν λαλώσι τοίς εχθροίς αυτών εν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τόν Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταίς οδοίς αυτού, Τούς πόνους τών καρπών σου φάγεσαι, καί καλώς σοι έσται, Η γυνή σου ως άμπελος μακάριος ει, ευθηνούσα εν ταίς κλίτεσι τής οικίας σου, Οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω τής τραπέζης σου, Ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τόν Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, καί ίδοις τά αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τάς ημέρας τής ζωής σου, Καί ίδοις υιούς τών υιών σου, Ειρήνη επί τόν Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

Πλεονάκεις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δή Ισραήλ, Πλεονάκεις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, καί γάρ ουκ ηδυνήθησάν μοι, Επί τόν νώτόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν τήν ανομίαν αυτών, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένας αμαρτωλών, Αισχυνήτωσαν καί αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών, Γενηθήτωσαν ωσεί χόρτος δωμάτων, ός πρό τού εκσπασθήναι εξηράνθη, ού ουκ

επλήρωσε τήν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καί τόν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων,
Καί οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι, καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, (3)

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι, καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

- Ἐτι καί ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβού, σώσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καί ἀλλήλους καί πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί ἡμᾶς τὸ ἅγιον καί προσκυνητὸν ὄνομά σου, καί μὴ κατασχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καί ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καί φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καί ποιεῖν ἐν πάσι τὸ θέλημά σου, **Ὅτι ἀγαθὸς καί Φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καί σοὶ τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, Γεννηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνήν τῆς δεήσεώς μου, Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς υποστήσεται; Ὅτι παρά σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν, Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον, Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον, Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καί πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καί αὐτὸς λυτρώσεται τόν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδέ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδέ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδέ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ, Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου, Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καί ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καί πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ, Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμένης μου, Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καί τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, Ἔως οὐ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ, Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ, Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τόν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καί ἡ

κιβωτός τού αγιάσματος σου, Οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, καί οι όσιοί σου αγαλλιάσονται, Ένεκεν Δαυΐδ τού δούλου σου μή αποστρέψης τό πρόσωπον τού χριστού σου, Ωμοσε Κύριος τώ Δαυΐδ αλήθειαν, καί ου μή αθετήσει αυτήν, Εκ καρπού τής κοιλίας σου θήσομαι επί τού θρόνου σου, Εάν φυλάξωνται οι υιοί σου τήν διαθήκην μου, καί τά μαρτύριά μου ταύτα, ά διδάξω αυτούς, καί οι υιοί αυτών εως τού αιώνος καθιούνται επί τού θρόνου σου, Ότι εξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτώ, Αύτη η καταπαυσίς μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, ότι ηρετισάμην αυτήν, Τήν θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τούς πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων, Τούς ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, καί οι όσιοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται, Εκεί εξανατελώ κέρας τώ Δαυΐδ, ητοίμασα επί λύχνον τώ χριστώ μου, Τούς εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, δέ αυτόν εξανθήσει τό αγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' 132

, Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς επί τό αυτό, Ως μύρον επί κεφαλής τό καταβαίνον επί πώγωνα, τόν πώγωνα τού Ααρών, τό καταβαίνον επί τήν ώαν τού ενδύματος αυτού, Ως δρόσος Αερμών, η καταβαίνουσα επί τά όρη Σιών, ότι εκεί ενετείλατο Κύριος τήν ευλογίαν, ζωήν εως τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' 133

Ιδού δή ευλογείτε τόν Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών, Εν ταίς νυξίν επάρατε τάς χείρας υμών εις τά άγια, καί ευλογείτε τόν Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Αλλ ηλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (2) Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

- Έτι καί έτι εν ειρήνη τού Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Τής παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τών αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς καί αλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθώμεθα.

Ο τοίς αιγιήτοις ύμνοις καί απαύστοις δοξολογίαις υπό τών αγίων δυνάμεων ανυμνούμενος, πλήρωσον τό στόμα ημών τής αιnéσεώς σου, τού δούναι μεγαλωσύνην τώ ονόματί σου τώ αγίω, καί δός ημίν μερίδα καί κλήρον μετά πάντων τών φοβουμένων σε εν αληθεία καί φυλασσόντων τάς εντολάς σου, πρεσβείαις τής αγίας Θεοτόκου καί πάντων τών αγίων σου, **Ότι σύ ει ο Θεός ημών, Θεός τού ελεείν καί σώζειν, τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.** Αμήν.

Οι χοροί ταπεινή τή φωνή ψάλλουσι τό, Κύριε εκέκραξα..., εις ήχον τού Ιδιομέλου τού Τριωδίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ' 140

Ψαλμός 140

- Κύριε εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου· έπαρσις τών χειρών μου

Θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.

Ο Ιερεύς ή ο Διάκονος (εάν ή) εξερχόμενος θυμιά κατά τήν τάξιν όλον τόν ναόν.

- Θού, Κύριε, φυλακήν τώ στόματί μου, καί θύραν περιοχής περί τά χείλη μου.
- Μή εκκλίνης τήν καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας, τού προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.
- Σύν ανθρώποις εργαζομένοις τήν ανομίαν, καί ου μή συνδυάσω μετά τών εκλεκτών αυτών.
- Παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει, καί ελέγξει με· έλαιον δέ αμαρτωλού μή λιπανάτω τήν κεφαλήν μου.
- Ότι έτι καί η προσευχή μου εν ταίς ευδοκίαις αυτών· κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών.
- Ακούσονται τά ρήματά μου, ότι ηδύνθησαν· ωσει πάχος γής ερράγη επί τής γής, διεσκορπίσθη τά οστά ημών παρά τόν άδην.
- Ότι πρός σέ, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοί ήλπισα, μή αντανέλης τήν ψυχήν μου.
- Φύλαξόν με από παγίδος ής συνεστήσαντό μοι, καί από σκανδάλων τών εργαζομένων τήν ανομίαν.
- Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί, κατάμόνας ειμί εγώ, έως άν παρέλθω.

Ψαλμός 141

- Φωνή μου πρός Κύριον εκέκραξα, φωνή μου πρός Κύριον εδεήθην.
- Εκχεώ εναντίον αυτού τήν δέησίν μου, τήν θλίψίν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ.
- Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τό πνεύμά μου, καί σύ έγνως τάς τρίβους μου.
- Εν οδώ ταύτη, ή επορευόμην, έκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εις τά δεξιά, καί επέβλεπον, ότι ουκ ήν ο επιγινώσκων με.
- Απώλετο φυγή απ' εμού καί ουκ έστιν ο εκζητών τήν ψυχήν μου.
- Εκέκραξα πρός σέ, Κύριε· είπα· Σύ εί η ελπίς μου, μερίς μου εί εν γή ζώντων.
- Πρόσχες πρός τήν δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαί με εκ τών καταδιωκόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.

Ήχος —

- Εξάγαγε εκ φυλακής τήν ψυχήν μου, τού εξομολογήσασθαι τώ ονόματί σου.
10 Στιχ.
- Εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.
9 Στιχ.
- Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.
8 Στιχ.
- Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.
7 Στιχ.
- Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.
6 Στιχ.
- Ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.
5 Στιχ.
- Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Ψάλλονται επίσης και τού Μηναίου Προσόμοια τέσσαρα τού Αγίου τής επαύριον ή

τού κατά τήν ημέραν εορταζομένου αγίου, ει τύχοι τοιούτος, προτασσομένων τών καταλλήλων στίχων.

4 Στιχ.

- Ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

Ψαλμός 116

3 Στιχ.

- Αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

2 Στιχ.

- Ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

1 Στιχ.

Ψαλλομένου τού Δοξαστικού, ανοίγονται τά Βημόθυρα καί εξέρχονται τής βορείου Πύλης ο Διάκονος καί ο Ιερέυς (ήμόνος ο Ιερέυς), μετά θυμιατού, και προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται η μικρά Είσοδος.

Εάν όμως είναι εορτή ως π, χ, τού Αγ, Χαραλάμπους, τών Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ή άλλη τις, καθώς καί τήν Μεγάλην εβδομάδα, τότε ο Διάκονος ή ο Ιερέυς εισοδεύει μετά τού ιερού Ευαγγελίου.

Δόξα...
Δοξαστικόν
Καί νύν...
Θεοτοκίον

Τού Κυρίου δεηθώμεν

Εσπέρας καί πρωϊ καί μεσημβρίας, αινούμεν, ευλογούμεν, ευχαριστούμεν καί δεόμεθά σου, Δέσποτα τών απάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε, Κατεύθυνον τήν προσευχήν ημών, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, καί μή εκκλίνης τάς καρδιάς ημών εις λόγους, ή εις λογισμούς πονηρίας, αλλά ρύσαι ημάς εκ πάντων τών θηρευόντων τάς ψυχάς ημών, ότι πρός σέ, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί ημών, καί επί σοί ηλπίσαμεν, μή καταισχύνης ημάς, ο Θεός ημών, Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ευλόγησον Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

Ευλογημένη η Είσοδος τών Αγίων σου, πάντοτε, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Σοφία, Ορθοί.

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης αθανάτου Πατρός, ουρανίου, αγίου, μάκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα, Θεόν, Αξιόν σε εν πάσι καιροίς υμνείσθαι φωναίς αισίαις, Υιέ Θεού, ζώήν ο διδούς, διό ο κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας.

Προκείμενον

Σοφία.
Πρόσχωμεν.

Ανάγνωσμα

Προκείμενον

Κέλευσον!

Ο ιερέυς κρατών λαμπάδα ανημμένην καί θυμιατόν εξηρτημένον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί σφραγίζων διά τῆς λαμπάδος σταυροειδώς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ ἱερέυς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν καί ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πάσι.

Καὶ εὐλογῶν διά τῆς λαμπάδος σταυροειδώς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ.

Σοφία, Πρόσχωμεν.

Ανάγνωσμα

+ Εἰρήνη σοι.

Σοφία.

Ο ἱερέυς, εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν ελαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καί κατανυκτικῶς.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἑпарσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ο ἱερέυς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἑпарσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ο ἱερέυς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καί θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερεύς ερχόμενος εις τό βόρειον μέρος τής αγίας Τραπέζης καί θυμιών λέγει εκφώνως.

Στίχ, γ'. Μή εκκλίνης τήν καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας τού προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερεύς ερχόμενος έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης λέγει εκφώνως.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο Ιερεύς ευρισκόμενος ήδη έμπροσθεν τής Αγίας Τραπέζης επαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου.

Εξελθών δέ εις τήν Ωραίαν Πύλην, θυμιά τήν εικόνα τού Δεσπότου Χριστού ψάλλων.

ως θυμιάμα ενώπιόν σου.

Ακολουθως δέ θυμιά τās λοιπās εικόνας, τόν Ναόν και τόν λαόν, ενώ ο χορός ψάλλει τό υπόλοιπον.

Έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Είτα, εάν μέν ειναι μνήμη εορταζομένου Αγίου, αναγινώσκεται ο Απόστολος καί τό Ευαγγέλιον τής εορτής κατά τήν συνήθη τάξιν.

Ο Διάκονος εξελθών (ή ο Ιερεύς έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τήν Εκτενή.

ΕΚΤΕΝΗΣ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου_____.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Μέχρι τούδε μόνον, κατά τήν τάξιν τού Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Κύριε, ο Θεός ημών, τήν εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά τών σών δούλων, καί ελέησον ημάς κατά τό πλήθος τού ελέους σου, καί τούς οικτιρμούς σου κατὰπεμψον εφ' ημάς, καί επί πάντα τόν λαόν σου, τόν απεκδεχόμενον τό παρά σου πλούσιον έλεος, **Ότι ελεήμων καί Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, καί σοί τώ Πατρί, καί τώ Υιώ καί τώ τήν δόξαν αναπέμπομεν, Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήση. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη σή χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

Ο Θεός, ο Θεός ημών, ο κτίστης καί δημιουργός τών απάντων, ο πάντας θέλων σωθήναι καί εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, επίβλεψον επί τούς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καί λύτρωσαι αυτούς τής παλαιάς πλάνης καί τής μεθοδείας τού αντικειμένου, καί προσκάλεσαι αυτούς εις τήν ζωήν τήν αιώνιον, Φωτίζων αυτών τάς ψυχάς καί τά σώματα, καί συγκαταριθμών αυτούς τή λογική σου ποιίμνη, εφ' ήν τό όνομά σου τό άγιον επικέκληται. **Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Και εξαπλοί τό Ειλητόν συγχρόνως ως και εν τή τού Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργία.

- Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τών Κατηχουμένων.
- Όσοι πιστοί,

- Έτι, καί έτι εν ειρήνη τού Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Σοφία.

Ο Θεός, ο μέγας καί αινετός, ο τώ ζωοποιώ τού Χριστού σου θανάτω εις αφθαρσίαν ημάς εκ φθοράς μεταστήσας, σύ πάσας ημών τάς αισθήσεις τής εμπαθούς νεκρώσεως ελευθέρωσον, αγαθόν ταύταις ηγεμόνα τόν ένδοθεν λογισμόν επιστήσας, καί οφθαλμός μέν απέστω παντός πονηρού βλέμματος, ακοή δέ λόγοις αργοίς ανεπίβατος, η δέ γλώσσα καθαρευέτω ρημάτων απρεπών, Άγνισον ημών τά χείλη, τά αινοούντά σε, Κύριε, τάς χείρας ημών ποιήσον, τών μέν φαύλων απέχεσθαι πράξεων, ενεργείν δέ μόνα τά σοί ευάρεστα, πάντα ημών τά μέλη, καί τήν διάνοιαν, τή σή κατασφαλιζόμενος χάριτι, **Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή, καί προσκύνησις, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ, καί τώ αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

- Έτι, καί έτι εν ειρήνη τού Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Σοφία.

Δέσποτα Αγιε, υπεράγαθε, δυσωπούμέν σε, τόν εν ελέει πλούσιον, ίλεων γενέσθαι ημίν τοίς αμαρτωλοίς, καί αξίους ημάς ποιήσαι τής υποδοχής τού μονογενούς σου Υιού, καί Θεού ημών, τού Βασιλέως τής δόξης, Ιδού γάρ τό άχραντον αυτού Σώμα, καί τό ζωοποιόν Αίμα, κατά τήν παρούσαν ώραν εισπορευόμενα, τή μυστική ταύτη προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, υπό πλήθους στρατιάς ουρανού αοράτως δορυφορούμενα, ών τήν μετάληψιν ακατάκριτον ημίν δώρησαι, ίνα, δι' Αυτών τό τής

διανοίας όμμα καταυγαζόμενοι, υιοί φωτός καί ημέρας γενώμεθα, **Κατά τήν δωρεάν του Χριστού σου, μεθ' ου ευλογητός εί σύν τώ παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

Καί ψάλλεται υπό του χορού αργώς καί κατανυκτικώς εις ήχον πλ. δ' Αντί του χερουβικού τό επόμενον, όπερ αναγινώσκει και ο ιερεύς μυστικώς (εκ γ') έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης προσκυνών τρίς, μετά του διακόνου.

Νύν αι Δυνάμεις τών ουρανών σύν ημίν αοράτως λατρεύουσιν, Ιδού γάρ εισπορεύεται ο Βασιλεύς τής δόξης.

Εδώ διακόπτεται ο ύμνος, Γίνεται η είσοδος εν απολύτω σιγή, του Ιερέως φέροντος τόν Αέρα επί τής κεφαλής καί κρατών τά Άγια, Διότι τά Δώρα ειναι προηγιασμένα, ο λαός γονατίζει ευλαβώς, εγείρεται δέ όταν εναποτίθενται επί τής Αγίας Τραπέζης.

Ο χορός ψάλλων, εξακολουθεί τό διακοπέν μέλος:

Ιδού θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορείται, Πίστει καί πόθω προσέλθωμεν, ίνα μέτοχοι ζωής αιωνίου γενώμεθα, Αλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

- Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Υπέρ των προτεθέντων καί προαγιασθέντων τιμών δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν
- Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πενύματος δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο τών αρρήτων καί αθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ώ οι θησαυροί τής σοφίας καί τής γνώσεως οι απόκρυφοι, ο τήν διακονίαν τής Λειτουργίας ταύτης αποκαλύψας ημίν καί θέμενος ημάς τούς αμαρτωλούς διά τήν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εις τό προσφέρειν σοι δώρά τε καί θυσίας υπέρ τών ημετέρων αμαρτημάτων, καί τών του λαού αγνοημάτων, αυτός, άόρατε Βασιλεύ, ο ποιών μεγάλα καί ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε καί εξάίσια, ων ουκ έστιν αριθμός, έπιδε εφ' ημάς τούς αναξίους δούλους σου, τούς τώ

αγίω σου τούτω θυσιαστηρίω, ως τώ Χερουβικώ σου παρισταμένους θρόνω, εφ' ὃ ο μονογενής σου Υἱός καὶ Θεός ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν επαναπαύεται Μυστηρίων, Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τόν πιστόν σου λαόν ελευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτω, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῃ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθώμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ τῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰπόντι, ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατούντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διανοίαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πάσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνος σοὶ ευαρεστήσασιν.

Και καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾷν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεόν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πάσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθός καὶ εὐσπλαγχνός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσπλαγχνῶ ὁμματι ἐπὶ πάντα τόν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων, Σοὶ γάρ τὰς ἐαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρά σου πλοῦσιον ἔλεος, **Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρί συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τὴν κραταιὰν σου χειρὶ μεταδούνην ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Αἵματος, ἀπτεται τοῦ ζῶοντος Ἀρτοῦ μετ' Εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἀγία τοῖς Ἁγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, Ἀλληλοῦϊα.

Η ΚΛΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Ἱερεὺς ἀποκαλύψας τὰ ἅγια μελίζει τὸν ἅγιον ἄρτον.

Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα τμήματα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων. Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ρίπτει τὸ τεμάχιον ἔχον ΙΣ (Ἰησοῦς) ἐντὸς τοῦ ἁγίου Ποτηρίου λέγων.

Πλήρωμα ποτηρίου, πίστεως, πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐκθέων ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ σταυροειδῶς, λέγει.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Ποιεῖ σχῆμα πρὸς τὸν λαόν, κατόπιν, προσερχόμενος ὁ Ἱερεὺς ἵνα κοινωνήσῃ λέγει τῷ Διακόνῳ ἢ τῷ συλλειτουργῷ.

Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τῷ αμαρτωλῷ, (Συγχωρήσατέ μοι, ἀδελφοί καὶ πατέρες, τῷ αμαρτωλῷ,)

Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Θεός ἱλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησον με, (3)

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, Μεταδίδοταί μοι ____ τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Διάκονε, πρόσελθε.

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, Μετάδος μοι, Δέσποτα ____ τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἔτι μεταδίδοταί μοι ____ τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τούτο ήψατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Διάκονε, έτι πρόσσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ____ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ____ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Τούτο ήψατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου, και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Μετά φόβου Θεού, πίστεως καί αγάπης προσέλθετε.

Αμήν. Ευλογημένος ο Ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, Θεός Κύριος καί επέφανεν ημίν.

Όταν τελειώσει η μετάληψις τών πιστών, ο Ιερεύς ευλογών τόν λαόν, εκφωνεί μεγαλοφώνως.

Σώσον, ο Θεός, τόν λαόν Σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου.

Ο χορός ψάλλει (αντί τού "Είδομεν τό φώς"), τό εξής:

Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ διά παντός η αίνεσις αυτού εν τώ στόματί μου, Άρτον ουράνιον, καί ποτήριον ζωής γεύσασθε καί ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Υψώθητι επί τούς ουρανούς, ο Θεός, καί επί πάσαν τήν γήν η δόξασου.

Καί ο μέν Διάκονος, λαμβάνων παρά τού Ιερέως τό άγιον Δισκάριον σύν τοίς λοιποίς, απέρχεται εις τήν αγίαν Πρόθεσιν καί αποθέτει αυτά.

Ο δέ Ιερεύς προσκυνήσας λέγει μυστικώς πρό τής αγίας Τραπέζης.

Ευλογητός, ο Θεός ημών.

Καί λαβών τό άγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει.

Πάντοτε νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Καί ευθύς ο Ιερεύς απέρχεται εις τήν αγίαν Πρόθεσιν, αφήνει τό άγιον Ποτήριον, επιστρέφει εις τήν αγίαν Τράπεζαν, καί διπλοί τό Αντιμνησίον.

- Ορθοί, Μεταλαβόντες τών θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων καί ζωοποιών φρικτών τού Χριστού Μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τώ Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Τήν εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν καί αναμάρτητον αιτησάμενοι,

εαυτούς καί αλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθώμεθα. Ευχαριστούμέν σοι τώ Σωτήρι τών όλων Θεώ επί πάσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν αγαθοίς, καί ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, Καί δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τών πτερύγων σου, καί δός ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τών ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμόν ψυχῆς καί σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ο Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρόν καί ἀποτίθῃσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἤδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σύ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καί σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στάς πρό τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ) Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πάσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἀφάτον σου πρόνοιαν καί πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καί σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καί ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρήσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καί ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνήσαι καί τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, Ὅτι ἡυλόγηται καί δεδόξασται τὸ πάντιμον καί μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰὴ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καί ἕως τοῦ αἰῶνος. (3)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καί ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καί κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τὴ λογικὴ σου ποιῆμνη, καί κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καί φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου

αγίας αυτού Μητρός, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου, ενδόξου προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών Οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, (τού αγίου του Ναού), τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, (τού Αγίου τής ημέρας) καί πάντων τών Αγίων, ελεήσει καί σώσει ημάς ως αγαθός καί Φιλάνθρωπος.

Κατά δέ τήν διάρκειαν τής αναγνώσεως τών ψαλμών ο Ιερεύς διανέμει τό Αντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ, διά παντός η αίνεσις αυτού εν τώ στόματί μου, Εν τώ Κυρίω επαινεθήσεται η ψυχή μου, ακουσάτωσαν πραείς, καί ευφρανθήτωσαν, Μεγαλύνετε τόν Κύριον σύν εμοί, καί υψώσωμεν τό όνομα αυτού επί τό αυτό, Εξεζήτησα τόν Κύριον, καί επήκουσέ μου, καί εκ πασών τών θλίψεών μου ερρύσατό με, Προσέλθετε πρός αυτόν, καί φωτίσθητε, καί τά πρόσωπα υμών ου μή καταισχυρθή, Ούτος ο πτωχός εκέκραξε, καί ο Κύριος εισήκουσεν αυτού, καί εκ πασών τών θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν, Παρεμβαλεί άγγελος Κυρίου κύκλω τών φοβουμένων αυτόν, καί ρύσεται αυτούς, Γεύσασθε καί ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος, μακάριος ανήρ, ός ελπίζει επ' Αυτόν, φοβήθητε τόν Κύριον, πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοίς φοβουμένοις αυτόν, Πλούσιοι επτώχευσαν καί επείνασαν, οι δέ εκζητούντες τόν Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού, Δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμάς, Τίς εστιν άνθρωπος ο θέλων ζωήν, αγαπών ημέρας ιδείν αγαθάς; Παύσον τήν γλώσσαν σου από κακού, καί χείλη σου τού μή λαλήσαι δόλον, Έκκλινον από κακού καί ποιήσον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην, καί δίωξον αυτήν, Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, καί ώτα αυτού εις δέησιν αυτών, Πρόσωπον δέ Κυρίου επί ποιούντας κακά, τού εξολοθρεύσαι εκ γής τό μνημόσυνον αυτών, Εκέκραξαν οι δίκαιοι καί ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, καί εκ πασών τών θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς, Εγγύς Κύριος τοίς συντετριμμένοις τήν καρδίαν καί τούς ταπεινούς τώ πνεύματι σώσει, Πολλαί αι θλίψεις τών δικαίων, καί εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τά οστά αυτών, έν εξ αυτών ου συντριβήσεται, θάνατος αμαρτωλών πονηρός, καί οι μισούντες τόν δίκαιον πλημμελήσουσι, Λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, καί ου μή πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ο Θεός μου, ο Βασιλεύς μου καί ευλογήσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, Καθ' Εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος, Μέγας Κύριος καί αινετός σφόδρα, καί τής μεγαλωσύνης αυτού ουκ έστι πέρας, Γενεά καί γενεά επαινέσει τά έργα σου, καί τήν δύναμίν σου απαγγελούσι, Τήν μεγαλοπρέπειαν τής δόξης τής αγιωσύνης σου λαλήσουσι, καί τά θαυμάσιά σου διηγήσονται, Καί τήν δύναμιν τών φοβερών σου ερούσι, καί τήν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται, Μνήμην τού πλήθους τής χρηστότητός σου εξερεύξονται, καί τή δικαιοσύνη σου αγαλλιάσονται, Οικτίρμων καί ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος καί πολυέλεος, Χρηστός ο Κύριος τοίς σύμπασι, καί οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τά έργα αυτού, Εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τά έργα σου, καί οι όσιοί σου ευλογησάτωσάν σε, Δόξαν τής βασιλείας σου ερούσι, καί τήν δυναστείαν σου λαλήσουσι, Τού γνωρίσαι τοίς υιοίς τών ανθρώπων τήν δυναστείαν σου, καί τήν δόξαν τής μεγαλοπρεπείας τής βασιλείας σου, Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων τών αιώνων, καί η δεσποτεία σου εν πάση γενεά καί γενεά, Πιστός Κύριος εν πάσι τοίς λόγοις αυτού, καί όσιος εν πάσι τοίς έργοις αυτού, Υποστηρίζει Κύριος πάντας τούς καταπίπτοντας, καί ανορθοί πάντας τούς κατερραγμένους, Οι οφθαλμοί πάντων εις σέ ελπίζουν, καί σύ δίδεις τήν τροφήν αυτών εν ευκαιρία, Ανοίγεις σύ τήν χείρά σου, καί εμπιπλάς πάν ζώνων ευδοκίας, Δίκαιος Κύριος εν πάσαις ταίς οδοίς

αυτού, καί όςιος εν πάσι τοίς έργοις αυτού, Εγγύς Κύριος πάσι τοίς επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοίς επικαλουμένοις αυτόν εν αληθεία, θέλημα τών φοβουμένων αυτόν ποιήσει, καί τής δεήσεως αυτών εισακούσεται, καί σώσει αυτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τούς αγαπώντας αυτόν, καί πάντας τούς αμαρτωλούς εξολοθρεύσει, Αίνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου, καί ευλογεί τω πάσα σάρξ τό όνομα τό άγιον αυτού εις τόν αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.

Δι' Ευχών τών αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον ημάς.

Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

εβδομάδες α' - δ'

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς **(εκ τρίτου)**.

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον **(εκ τρίτου)**

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιαστήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον **ιβ'**

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξαλείψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς

λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε

- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιών καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιόσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία Μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αιnéσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
- Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
- Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
- Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.
- Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
- Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.
- Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις

άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Αμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἱμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ οφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα (δῖς).

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἐμπυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά λυθήσεται.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ Ἀνέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό ἀμάραντον, χαίρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εὖοσμον, χαίρε ἡ τέξασα, τό ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, χαίρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσα.

Καὶ νύν...

Ἀγνεΐας θησαύρισμα, χαίρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαίρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς ευωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καὶ ἐν θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον (δῖς).

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαίρε ἐμπυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαίρε τοῦ ζώντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκούσα, τὸν ἄμωμον, χαίρε τοῖς πιστοῖς, χαίρε ἀμνάς Κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἵροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα, χαίρε θερμόν ἱλαστήριον.

Δόξα...

Ὁρθρος φαεινός χαίρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαίρε ἡ θεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοὺς ὁ υπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς φωναὶς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε, Χαίρε πῖον ὅρος, καὶ τετυρωμένον

εν Πνεύματι, χαίρε λυχνία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνον, τά τών ευσεβών αισθητήρια.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, πρός ζωήν τούς υμνούντάς σε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουρανών υψηλοτέρα, χαίρε γής τό θεμέλιον, εν τή σή νηδυί, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τόν τάς ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ής ημείς εθεώθημεν.

Καί νύν...

Σέ τήν πλέξασαν τώ κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τό φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα, καί ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρώπων χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστών δεομένων σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντα, καί φθορά υποκύψαντα.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστώ αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περί ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρός Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τάς χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (δείς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθειάς η λύσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο

πόκος ο ένδροσος, όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαττεύουσι καί Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών θλίψεων, καί τών σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.

Καί νύν...

Χαράς αιτία χαρίτωσον, ημών τόν λογισμόν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Ουκ ελάτρευσαν, τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, Ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου τού νοητού, άμπελος αληθινή, τόν βότρυν τόν πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τόν τάς ψυχάς ευφραίνοντα, τών πιστών σε δοξαζόντων.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, τών ανθρώπων η κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ή ράβδος η μυστική, άνθος τό αμάραντον, η εξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ής χαράς πληρούμεθα, καί ζωήν κληρονομούμεν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαί σε, υπέρ γάρ τά Σεραφείμ, υψώθης κυήσασα, τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ικέτευε, πάσης νύν βλάβης ρύσασθαι, τούς πιστών σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τά πέρατα, καί ανακράζει σοι. Χαίρε ο τόμος εν ώ, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, όν ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καί νύν...

Οι δούλοί σου καί κλίνομεν ικετεύομεν, γόνυ καρδιάς ημών. Κλίνον τό ούς σου Αγνή, καί σώσον τούς θλίψει, βυθιζόμενους ημάς, καί συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, τήν σήν Πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος. νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τόν Κύριον υμνεΐτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδυΐ τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα, τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον υμνεΐτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον τού τόκου σου. Παΐδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, καί μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τή κυοφορία σου, καί οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα...

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι,

πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.

Καί νύν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καί κραταίωμα, τείχος καί οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αῦλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αιειπάρθενε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ίνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οι διά σου τής χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τής αϊδίου, ρύσαι ημάς πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, καί πάσης άλλης πληγής, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε στύλε, πύρινε εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρώπινον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, καί εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιξί καί καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τόν ελεήμονα αποκήσασα, χαίρε αιειπάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, καί ημών τών πιστών τό διάσωσμα.

Καί νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τάς αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπόρως σε, κυφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθώναι Χριστέ, τό αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερέύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν στάσιν τών Χαιρετισμών.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.

- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Εβδομάδα α'

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδιά σου, τας εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω, εστέφθης αιωνίως, ως αήττητος.

Εβδομάδες β'-δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρες. Ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Κύριε ελέησον μ'

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανών και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς καί ευλογήσαι ημάς...

Κύριε ελέησον (γ') καί πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδεύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγής, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών

Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ής και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοιμίσαν. Και δώρησαι ημίν, ο Θεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Εβδομάδα α'

Ευθύς ο Ιερεύς Και υπέρ τού καταξιωθήναι ημάς...
Σοφία, ορθοί, ακούσωμεν... Ειρήνη πάσι.

ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.

ο Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννην...
Πρόσχωμεν.

ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καί αναγινώσκει ο Ιερεύς τό Ευαγγέλιον τής Παννυχίδος.

ο Χορός Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δεῖνος) καί πάσης τῆς εν Χριστῷ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τῆς γῆς.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσασμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (Υ').

Ο Χορός ψάλλει

Ἦχος γ'

Τήν ωραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τῆς αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσάγαγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι, Χαίρε, η Κεχαριτωμένη.

ο Ιερεύς Δι' ευχών... ο Χορός Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

εβδομάδα ε'

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου,

γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανῷ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον **ιβ'**

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου και πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου και ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάζεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγαθουνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιόσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.

- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία Μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
- Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
- Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
- Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.
- Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
- Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.

- Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τό προσταχθέν μυστικώς, λαβών εν γνώσει, εν τή σκηνή τού Ιωσήφ, σπουδή επέστη, ο Ασώματος λέγων τή Απειρογάμω, ο κλίνας τή καταβάσει τούς ουρανούς, χωρείται αναλλοιώτως όλος εν σοί. Όν καί βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν α' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Χαράς δοχείον, σοί πρέπει χαίρειν μόνη. Ιωσήφ.

Ποίημα Ιωσήφ τού Υμνογράφου.

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

Ανοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, καί οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, καί άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δείς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ής τής Προμήτορος αρά λυθήσεται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τού Άδου η Ανέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τού μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τού Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χαίρε η τέξασα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσα.

Καί νύν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαίρε
ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εὐοσμῶν, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας,
πνευματικόν στερέωσον, καί ἐν θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον (δῖς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνῆροτος σαφώς, χαίρε ἐμψυχε τράπεζα,
ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαίρε τοῦ ζώντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκούσα, τὸν ἄμωμον, χαίρε τοῖς πιστοῖς, χαίρε ἀμνάς Κυήσασα,
Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντός τὰ πταίσματα, χαίρε θερμόν ἱλαστήριον.

Δόξα...

Ὁρθρος φαεινός χαίρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον,
χαίρε τὸ σκότος λύσασα, καί τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καί νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ἥν ο Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καί πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ
τόκῳ σου συντρίψασα, χαίρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ἦχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, ευχαριστήρια,
αναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ
παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλῆα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει
ἐμμελῶς τὴν β' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
υπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καί διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ
δυνάμει σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε, Χαίρε πῖον ὅρος, καί τετυρωμένον
ἐν Πνεύματι, χαίρε λυχνία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαίνον, τὰ τῶν ευσεβῶν
αἰσθητήρια.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαίρε ἀχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι, χαίρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς
ζωὴν τοὺς υμνοῦντάς σε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ουρανῶν υψηλότερα, χαίρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σὴ νηδύϊ, Ἀχραντε ἀκόπως
βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν
Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην ἡ τεκούσα, ἀληθῶς χαίρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν
ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἀρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καί νύν...

Σέ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι
Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ
ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρώπων χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστών δεομένων σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, καί φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστών αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περί ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρός Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τάς χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (δίδς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθεΐας η λύσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος, όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαττεύουσι καί Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών θλίψεων, καί τών σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.

Καί νύν...

Χαράς αιτία χαρίτωση, ημών τόν λογισμόν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωση ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερέύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν γ' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Ουκ ελάτρευσαν, τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, Ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου τού νοητού, άμπελος αληθινή, τόν βότρυν τόν πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τόν τάς ψυχάς ευφραίνοντα, τών πιστών σε δοξαζόντων.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, τών ανθρώπων η κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ή ράβδος η μυστική, άνθος τό αμάραντον, η εξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ής χαράς πληρούμεθα, καί ζωήν κληρονομούμεν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαί σε, υπέρ γάρ τά Σεραφεΐμ, υψώθης κυήσασα, τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ικέτευε, πάσης νύν βλάβης ρύσασθαι, τούς πιστών σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τά πέρατα, καί ανακράζει σοι. Χαίρε ο τόμος εν ώ, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, όν ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καί νύν...

Οι δούλοί σου καί κλίνομεν ικετεύομεν, γόνυ καρδιάς ημών. Κλίνον τό ούς σου Αγνή, καί σώσον τούς θλίψεσι, βυθιζόμενους ημάς, καί συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, τήν σήν Πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος. νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσιν, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδυΐ τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα, τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον τού τόκου σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, καί μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τή κυοφορία σου, καί οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα...

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.

Καί νύν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καί κραταίωμα, τείχος καί οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αϋλων

Νόων, φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αειπάρθενε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ίνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οι διά σου τής χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τής αϊδίου, ρύσαι ημάς πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, καί πάσης άλλης πληγής, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε στύλε, πύρινε εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρωπινον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, καί εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιξί καί καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τόν ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αειπάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, καί ημών τών πιστών τό διάσωμα.

Καί νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τάς αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπόρως σε, κυφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθίηναι Χριστέ, τό αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν δ' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς **(εκ τρίτου).**

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον

επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κύριε έλέησον **μ'**

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανών και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον **γ'**

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς καί ευλογήσαι ημάς...

Κύριε έλέησον (**γ'**) καί πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανίοις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοίμη αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγής, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και

αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάρτειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαράθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών **(δείνος)** καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναपाυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, **(γ')**.

**Ο Χορός ψάλλει
Ήχος γ'**

Τήν ωραιότητα τής Παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε, Ποιόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί

δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι, Χαίρε, η
Κεχαριτωμένη.

ο Ιερεύς Δι' ευχών... ο Χορός Αμήν.

[top](#)

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαίρε (Υ') καί σύν
τῇ ασωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, εξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων
πρός αὐτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρά ἐκλάμψει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείπει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων οφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τόν Ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἐαυτήν ἐν ἀγνείᾳ, φησί τῷ Γαβριήλ θαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου
τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γάρ συλλήψεως τήν
κύησιν πῶς λέγεις; κρίζων, Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τόν λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι. Προς ήν εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν κραυγάζων ούτω,

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό προοίμιον,
χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι ' ής κατέβη ο Θεός,
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γής προς ουρανόν,

Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα,
χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,

Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Ν ύμφη ανύμφευτε.
[Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.](#)

Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τή Απειρογάμω. καί τήν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άपाσι, τοίς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ ψάλλειν ούτως. Αλληλούϊα.
[Αλληλούϊα.](#)

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ελισάβετ, τό δέ
βρέφος ἐκείνης ευθύς, ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καί ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν,
εβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλήμα,

χαίρε, καρποῦ ἀκηράτου κτήμα,

Χαίρε, γεωργόν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον,

χαίρε, φυτουργόν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν, οἰκτιρμῶν,

χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ἱλασμῶν.

Χαίρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις,

χαίρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα,

χαίρε, παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς ευδοκία,

χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ εταράχθη, πρὸς τὴν
ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καί κλειψίγαμον υπονοῶν Ἀμεμπτε, μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ
Πνεύματος ἁγίου, ἔφη. Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας Βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον,

Χαίρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ,
χαίρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ,
χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,
χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
χαίρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης,
χαίρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖόν ἀνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἀφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βοῶντες, Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Ίδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χεὶρὶ τοὺς ἀνθρώπους,
καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις
θεραπεύσαι καὶ βοήσαι τὴν Εὐλογημένην,

Χαίρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ,
χαίρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα,
χαίρε, τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,
χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,
χαίρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,
χαίρε, φλογός παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης,
χαίρε, πασῶν γενεῶν ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οἱ Μάγοι, υπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλώνα, ἐκτελέσαντές
σου τὸν χρησμόν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασι, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς
ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν. Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την Θεοτόκον,

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε στύλε, οδηγών τους εν σκότει,
χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε,
χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.](#)

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνας μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν, κράζων, Αλληλούϊα.

[Αλληλούϊα.](#)

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμφανίσας ο Κτίστης, υμίν τοις υπ' αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν αυτήν, βοώντες:

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας,
χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,
χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφανίνουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τέφονται πιστοί,
χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπτοναι πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένους,
χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άντρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βοώντας: Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο απερίγραφτος Λόγος;
συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε; και τόκος εκ Παρθένου
θεολήπτου ακουούσης ταύτα:

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα;

χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα;

χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβεϊμ;

χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.

Χαίρε, η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα;

χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ης ελύθη παράβασις;

χαίρε, δι' ης ηνοιχθη Παράδεισος.

Χαίρε, η κλεις της Χριστού βασιλείας;

χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το μέγα της σης ενανθρωπήσεως έργον, τον
απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα,
ακούοντα δε παρά πάντων ούτως; Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ισχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βοώμεν:

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα;

χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί;

χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα;

χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα;

χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι;

χαίρε, λιμνήν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.](#)

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει; Αλληλούϊα.

[Αλληλούϊα.](#)

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τείχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, ο γάρ τοῦ ουρανοῦ καί τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Ἀχραντε, οικήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καί πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως.

χαίρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σύ γάρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῦς.

χαίρε, σύ γάρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν,

Χαίρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα.

χαίρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

χαίρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα,

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων.

χαίρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων,

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας, ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, ἱσαρίθμους γάρ τῇ ψάμμῳ ὠδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελούμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοῖς βοώσιν, Ἀλληλοῦϊα.

Ἀλληλοῦϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὁρώμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον, τό γάρ
ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγὴ δέ τιμωμένη ταῦτα.

Χαίρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου,

χαίρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαίρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα,

χαίρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαίρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν,

χαίρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφούσα τὸν τύπον,

χαίρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιρούσα τὸν ρύπον,

Χαίρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν,

χαίρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαίρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

χαίρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας,

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ
χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως, Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ὡς ἐμπυχον ναόν, Θεοτόκε, ἐν τῇ σῇ γάρ οικήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή τοῦ Θεοῦ καί Λόγου.
χαίρε, Ἀγία Ἀγίων μείζων,
Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τῷ Πνεύματι.
χαίρε, θησαυρέ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε,
Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν.
χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, ἱερέων εὐλαβῶν,
Χαίρε τῆς Εκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.
χαίρε, τῆς βασιλείας τό ἀπόρθητον τεῖχος.
Χαίρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.
χαίρε, δι' ἧς ἐχθροί καταπίπτουσι.
Χαίρε, χρωτός τοῦ ἐμοῦ θεραπεία,
χαίρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ὦ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκούσα τόν πάντων Ἀγίων αἰγιώτατον Λόγον (Υ'), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, ἀπό πάσης ρύσαι συμφοράς ἀπαντας, καί τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βοώντας, Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (Υ') καί σύν τή ασωμάτῳ φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αὐτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρά εκλάμπει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά εκλείπει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ὅτι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τόν Ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[top](#)

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

χωρίς ἱερέα

Εἰς τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
- καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τήν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰώνος
- καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεύμά μου ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καί ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρός σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τό πνεύμά μου μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστόν ποίησόν μοι τό πρωί τό ἑλέός σου ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα γνῶρισόν μοι κύριε ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρός σέ ἦρα τήν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεύμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ
- ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχὴν μου
- καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καί ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τήν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω,
καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με,
καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη,
καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν
εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν
σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς
δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους
σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου
εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς
λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς
μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου
εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς
εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης
απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με

- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ωσεί ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, πρός σέ καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών, Ω Μητερ του Λόγου καί Παρθένε, τών δυσχερών καί δεινών με διάσωσον.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί, πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαι μου τήν ψυχήν, ειρηνευσον, Κόρη, τή γαλήνη, τή του Υιού καί Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καί Θεόν, δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναί με τών δεινών, σοί γάρ νύν προσφεύγων ανατείνω, καί τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν.

Καί νύν...

Νοσούντα τό σώμα καί τήν ψυχήν, επισκοπής θείας, καί προνοίας τής παρά σου, αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ως αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας ασίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καί σκέπην, ζωής εμής τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρός τόν λιμένα σου, τών αγαθών η αιτία, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καί τής αθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν αρχηγόν τής γαλήνης, τόν Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τών καλών αίτιον, τής ευεργεσίας τόν πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι, ως δυνατόν εν Ισχύϊ, τόν Χριστόν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καί νύν....

Χαλεπαίς αρρωστίαις, καί νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τών Ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν αδαπάνητον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Κάθισμα Ἦχος β'
Τά ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ'

Εισακήκοα, Κύριε, τῆς οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καί ἐδόξασά σου τὴν θεόητα.

Τῶν παθῶν μου τόν τάραχον, ἡ τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καί τόν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, επικαλουμένω τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τόν εὐσπλαγχνον κύησασα, καί Σωτὴρα πάντων, τῶν υμνούντων σε.

Δόξα...

Απολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σὼν δωρημάτων ευχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καί νύν...

Οἱ ἐλπίδα καί στήριγμα, καί τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ ε'

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.

Εμπλησον, Ἀγνή, ευφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδούσα χαράν, τῆς ευφροσύνης, ἡ γεννήσασα τόν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἀγνή, ἡ αἰωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν υπερέχουσιν.

Δόξα...

Λύσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκούσα, τό θεῖον καί προαιώνιον.

Καί νύν...

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καί τὴν υγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὠδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καί αὐτῷ ἀπαγγελάω μοι τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καί ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καί δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθοράς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Θανάτου καί τῆς φθοράς ὡς ἔσωσεν, εαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καί θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τόν Κύριόν σου καί Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσιν ὄχλον, καί ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσιν, καί δέομαι διαπαντός, ἐκ φθοράς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Δόξα...

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καί ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, καί πλατυσμόν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καί τῷ φωτί σου αεί ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα, καί νύν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καί κινδύνων διάσωσον.

Καί νύν...

Ἐν κλίνῃ νύν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καί οὐκ ἔστιν ἱασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεόν καί Σωτήρα τοῦ κόσμου, καί τόν λυτήρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθοράς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τόν Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καί σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον

Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεί με πάθη, ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισούντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρί ἐσέσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα...

Ἀγίω Πνεύματι, πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καί καθάρσει υψοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καί νύν...

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καί ἴδε, καί κλίνον τό οὐς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν ἁγίου Ευαγγελίου, τό Ἀνάγνωσμα.

Ἀναστάσα δέ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καί εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου, καί ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ, καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καί ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καί εἶπεν, Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καί εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τούτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καί μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται

τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτὴ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριούσῃ με πάσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μηνὸς τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου, θλίψις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ πού προσφύγω ὁ ἀθλιός, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ἔτερα Θεοτοκία

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οικονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῷ κησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνή δυσώπησον, ρυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ.

Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σέ κηήσασαν, καὶ πύργον ασφαλείας, καὶ θύραν μετανόας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ.

Καὶ νῦν...

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τὴ σκέπη σου τῇ θεῖᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκούσα.

Ὠδὴ η'

Τόν Βασιλέα τών ουρανών, όν υμνούσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Τούς βοηθείας τής παρά σου δεομένους, μή παρίδης Παρθένε, υμνούντας, καί υπερυψούντάς σε, Κόρη, εις αιώνας.

Τών Ιαμάτων τό δασιλές, επιχέεις τοίς πιστός υμνούσί σε Παρθένε, καί υπερυψούσι τόν άφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τάς ασθενείας μου τής ψυχής ιατρεύεις, καί σαρκός τάς οδύνας, Παρθένε, ίνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

Καί νύν...

Τών πειρασμών σύ τάς προσβολάς εκδιώκεις, καί παθών τάς εφόδους Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σου σεσωσμένοι, Παρθένε αγνή, σύν Ασωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τών δακρύων, μή αποποιήσης, η τόν παντός εκ προσώπου πάν δάκρυον, αψηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

Χαράς μου τήν καρδιαν, πλήρωσον, Παρθένε, η τής χαράς δεξαμένη τό πλήρωμα, τής αμαρτίας τήν λύπην, εξαφανίσασα.

Λιμήν καί προστασία, τών σοί προσφευγόντων, γενού Παρθένε, καί τείχος ακράδαντον, καταφυγή τε καί σκέπη, καί αγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτός σου ταίς ακτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τής αγνοίας διώκουσα, τούς ευσεβώς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.

Καί νύν...

Κακώσεως εν τόπω, τώ τής ασθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σου τεχθέντα. Ω Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριαν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Υ')

Δόξα... Καί νύν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.

Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.

Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.

Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού. Αμήν.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθάμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σου τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρηρία τού γένους τών χριστιανών.

Δέησις

Υπερελεήμων Θεέ, γεννηθήτω τό θέλημά σου, οποίο θα έρχονταν πάντες εις γνώσις τής αληθείας, σώσον καί βοήθησον τούς δούλους σου...

Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Όμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστάτις, καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμὰς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15 Αυγούστου εἰθίσται ἵνα ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐπόμενα Εὐαποστειλάρια.

Ἦχος γ'

Ο ουρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τό σῶμα, καὶ σύ, Υἱέ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεῦμα.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Δι' ευχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

[top](#)

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ἱερεύς Εὐλογητός ο Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
- καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰώνος
- καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστόν ποίησόν μοι τό πρωὶ τό ἑλέός σου ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα γνῶρισόν μοι κύριε ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ
- ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου

- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαι σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου

- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα και διελούσα θάλασσαν· Ισραήλ δε φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τω Θεώ αναμέλποντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των λυπηρών επαγωγαί χειμάζουσι την ταπεινήν μου ψυχήν, και συμφορών νέφη, την εμήν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε· αλλ' η φως τετοκυία, το θείον και προαιώνιον, λάμψον μοι το φως το χαρμόσουνον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εξ αμέτρητων αναγκών και θλίψεων, και εξ εχθρών δυσμενών, και συμφορών βίου, λυτρωθείς Πανάχραντε, τη κραταιά δυνάμει σου, ανυμνώ μεγαλώνω, την άμετρόν σου συμπάθειαν, και την εις εμέ σου παράκλησιν.

Δόξα...

Νυν πεποιθώς επί την σην κατέφυγον, αντίληψιν κραταιάν, και προς την σην σκέπην, ολοψύχως έδραμον, και γόνυ κλίνω Δέσποινα, και θρηνώ και στενάζω, μη με παρίδης τον άθλιον, των Χριστιανών καταφύγιον.

Καί νύν...

Ου σιωπήσω του βοάν τρανώτατα, τα μεγαλεία τα σα, ειμή γαρ συ Κόρη, πάντοτε προϊστασο, υπέρ εμού πρεσβεύουσα, τω Υιώ και Θεώ σου, τις εκ τοσούτου με κλύδωνος, και δεινών κινδύνων ερρύσατο.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας ασίδος, οροφουργέ Κύριε, και της Εκκλησίας δομήτορ, συ με στερέωσον, εν τη αγάπη τη ση, των εφετών η ακρότης, των πιστών το στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Απορήσας εκ πάντων, οδυνηρώς κράζω σοι· πρόφθασον θερμή προστασία, και σην βοήθειαν, δός μοι τω δούλω σου, τω ταπεινώ και αθλίω, τω την σην αντίληψιν, επιζητούντι θερμώς.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εθαυμάστωσας όντως, νυν επ' εμοί Δέσποινα, τας ευεργεσίας σου Κόρη, και τα ελέη σου· όθεν δοξάζω σε, και ανυμνώ και γεραίρω, την πολλήν και άμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, των συμφορών Δέσποινα, και των λυπηρών τρικυμία, καταποντίζουνσιν· αλλά προφθάσασα, χείρα μοι δος βοηθείας, η θερμή αντίληψις, και προστασία μου.

Δόξα...

Αλήθη Θεοτόκον, ομολογώ Δέσποινα, σε την του θανάτου το κράτος, εξαφανίσασαν·
ως γαρ φυσίζωος, εκ των δεσμών των του άδου, προς ζωήν ανήγαγες, εις γην με
ρεύσαντα.

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε
καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Καί νύν....

Επίβλεπον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος
κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ
καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος
κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και
ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών
αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως,
συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των
ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν
τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών
του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω
Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα Ήχος β' Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον,
εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς,
η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Συ μου ισχύς Κύριε, συ μου και δύναμις, συ Θεός μου, συ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς,
κόλπους μη λιπών, και την ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος· διό συν τω προφήτη,
Αββακούμ σοι κραυγάζω· Τη δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Και πού λοιπόν, άλλην ευρήσω αντίληψιν; πού προσφύγω; πού δε και σωθήσομαι; τίνα
θερμήν έξω βοηθόν, θλίψει του βίου και ζάλαις οίμοι! κλονούμενος; Εις σε μόνην
ελπίζω, και θαρρώ και καυχώμαι, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τον ποταμόν, τον γλυκερόν του ελέους σου, τον πλουσίαις δωρεαίς δροσίσαντα, την
παναθλίαν και ταπεινήν, πάναγνε ψυχήν μου, των συμφορών και των θλίψεων, καμίνω
φλογισθείσαν, μεγαλύνω κηρύττω, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

Δόξα...

Σε την αγνήν, σε την Παρθένον και άσπιλον, μόνην φέρω, τείχος απροσμάχητον, καταφυγήν σκέπη κραταίαν, όπλον σωτηρίας· μη με παρίδης τον άσωτον, ελπίς απηλπισμένων, ασθενών συμμαχία, θλιβομένων χαρά και αντίληψις.

Καί νύν...

Πώς εξειπείν, σου κατ' αξίαν δυνήσομαι, τους αμέτρους, οικτιρμούς ω Δέσποινα, τους την εμήν πάντοτε ψυχήν, δεινώς πυρουμένην, ως ύδωρ περιδροσίσαντας; Αλλ' ω της σης προνοίας, και της ευεργεσίας, ης αφθόνως αυτός παραπήλαυσα!

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ε'

Ίνα τι με απώσω, από του προσώπου σου το φως το άδυτον, και εκάλυψέ με, το αλλότριον σκότος τον δείλαιον; Αλλ' επίστρεψόν με, και προς το φως των εντολών σου, τας οδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευχαρίστως βοώ σοι· χαίρε Μητροπάρθενε, χαίρε Θεόνυμφε· χαίρε θεία σκέπη, χαίρε όπλον και τείχος απόρθητον· χαίρε προστασία, και βοηθέ και σωτηρία, των εις σε προστρεχόντων εκ πίστεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι μισούντες με μάτην, βέλεμνα και ξίφη και λάκκον ηυτρέπισαν, και επιζητούσι, το πανάθλιον σώμα σπαράξαι μου, και καταβιβάσαι, προς γην Αγνή επιζητούσιν· αλλ' εκ τούτων προφθάσασα σώσον με.

Δόξα...

Από πάσης ανάγκης, θλίψεως και νόσου και βλάβης με λύτρωσαι, και τη ση δυνάμει, εν τη σκέπη σου φύλαξον άτρωτον, εκ παντός κινδύνου, και εξ εχθρών των πολεμούντων, και μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Καί νύν...

Τί σοι δώρον προσάξω, της ευχαριστίας ανθ' ώνπερ απήλαυσα, των σων δωρημάτων, και της σης αμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαρούν δοξάζω, υμνολογώ και μεγαλύνω, σου την άμετρον προς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ς'

Την δέησιν, εκχεώ προς Κύριον, και αυτώ απαγγελώ μου τας θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, και η ζωή μου τω άδη προσήγγισε· και δέομαι ως Ιωνάς· Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τα νέφη, των λυπηρών εκάλυψαν, την αθλίαν μου ψυχήν και καρδίαν, και σκοτασμόν εμποιούσι μοι Κόρη· αλλ' η γεννήσασα φως το απρόσιτον, απέλασον ταύτα μακράν, τη εμπνεύσει της θείας πρεσβείας σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παράκλησιν, εν ταις θλίψεσιν οίδα, και των νόσων ιατρόν σε γινώσκω, και παντελή συντριμμόν του θανάτου, και ποταμόν της ζωής ανεξάντλητον, και πάντων των εν συμφοραίς, ταχινήν και οξείαν αντίληψιν.

Δόξα...

Ου κρύπτω σου, τον βυθόν του ελέους, και την βρύσιν των απείρων θαυμάτων, και την πηγήν την ανέανον όντως, της προς εμέ συμπαθείας σου Δέσποινα, αλλ' άπασιν ομολογώ, και βοώ και κηρύττω και φθέγγομαι.

Καί νύν...

Εκύκλωσαν, αι του βίου με ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, και την εμήν κατασχούσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει των θλίψεων· αλλ' εύροιμί σε βοηθόν, και διώκτην και ρύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιλόνηθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κοντάκιον Ήχος β'

Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, Μή παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ως αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστώ κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον

Ήχος δ'

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δίζ)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. (δίζ)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται, λαμπρύνεται τή Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τῆς χάριτος ρεῖθρα, αρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ονόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τό οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ονόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ιερεύς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ακροάσεως τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Εἰρήνῃ πάσι.

Χορός Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοὺς εἰς κώμην τινά· γυνή δε τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δε Μάρθα περισπάτο περὶ πολλήν διακονίαν· ἐπιστάσα δε εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δε ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δε ἐστί χρεία· Μαρία δε τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δε ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δε εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἐλέός σου, καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου, θλίψις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδέ πού προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τό συμφέρον ποίησον.

Ἔτερα Θεοτοκία

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τό δῶρημα, πρὸς τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οϊτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριφυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, **(ναού)**, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, **(ημέρας)**, και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον **(ιβ')**

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων.** **Χορός** Αμήν.

Ωδή ζ'

Παῖδες Εβραίων εν καμίνῳ, κατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, και εις δρόσον το πυρ μετέβαλον βοώντες· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αἰῶνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Φως η τεκούσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτί αμαρτημάτων, φωταγωγήσον συ, φωτός ούσα δοχείον, το καθαρόν και άμωμον, ίνα ποθῷ σε δοξάζω.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σκέπη γενού και προστασία, και αντίληψις και καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νυν, απάσης βοηθείας, αβοήθητων δύνاميς, και ελπίς απηλπισμένων.

Δόξα...

Όλη ψυχή και διανοία, και καρδιά σε και χείλεσι δοξάζω, απολαύσας των σων, μεγάλων χαρισμάτων· αλλ' ω της σης χρηστότητος, και απείρων σου θαυμάτων!

Καί νύν...

Βλέψον ιλέω όμματί σου, και επίσκεψαι την κάκωσιν ην έχω, και δεινών συμφορών, και βλάβης και κινδύνων, και πειρασμών με λύτρωσαι, αμετρήτῳ σου ελέει.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεΐα, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή η'

Τον εν όρει αγίω δοξασθέντα, και εν βάτω πυρί το της Αειπαρθένου, τω Μωυσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνεΐτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δια σπλάγχνα ελέους σου Παρθένε, μη παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλω, βιωτικών κυμάτων, αλλά δίδου μοι χείρα βοηθείας, καταπονουμένω, κακώσεσι του βίου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Περιστάσεις και θλίψεις και ανάγκαι, εύροσάν με Αγνή, και συμφοραί του βίου, και πειρασμοί με πάντοθεν εκύκλωσαν· αλλά πρόστηθί μοι, και αντιλαβού μου, τη κραταιά σου σκέπη.

Δόξα...

Εν ταις ζάλαις εφεύρον σε λιμένα, εν ταις λύπαις χαράν και ευφροσύνην, και εν ταις νόσοις ταχινήν βοήθειαν, και εν τοις κινδύνοις, ρύστιν και προστάτιν, εν τοις πειρατηρίοις.

Καί νύν...

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαίρε θεία και μανναδόχε στάμνε, χαίρε χρυσή λυχνία, λαμπάς άσβεστος, χαίρε των παρθένων, δόξα και μητέρων, ωράισμα και κλέος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεΐα, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, και της γης κατεπλάγη τα πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοις άνθρωποις σωματικώς, και η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα των ουρανών· διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων και ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή; πού προσδράμω λοιπόν και σωθήσομαι; πού πορευθώ; ποίαν δε εφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμήν αντίληψιν; ποίον εν ταις θλίψεσι βοηθόν; Εις σε μόνην ελπίζω, εις σε μόνην καυχώμαι, και επί σε θαρρών κατέφυγον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουκ έστιν αριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεία τα σα Θεονύμφευτε, και τον βυθόν, τον ανεξερεύνητον εξειπείν, των υπέρ νουν θαυμάτων σου, των τετελεσμένων διηνεκώς, τοις πόθω σε τιμώσι, και πίστει προσκυνούσιν, ως αληθή Θεού λοχεύτριαν.

Δόξα...

Εν ύμνοις ευχαρίστοις δοξολογώ, και γεραίρω το άμετρον έλεος, και την πολλήν, δύναμίν σου ομολογώ· και τας ευεργεσίας σου, ας υπερεκένωσας εις εμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχή τε και καρδιά, και λογισμώ και γλώσση πάντοτε.

Καί νύν...

Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν, και κλαυθμόν μη παρίδης και δάκρυα, και στεναγμόν, αλλ' αντιλαβού μου ως αγαθή, και τας αιτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γαρ πάντα ως πανσθενούς, Δεσπότου Θεού Μήτηρ, ει νεύσεις έτιμόνον, προς την εμήν οικτράν ταπείνωσιν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεΐα, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Μεγαλυνάρια

Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβεΐμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεΐμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σου τεχθέντα. Ω Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριάν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Υ')

Δόξα... Καί νύν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.

Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.

Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.

Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,

ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημεΐς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία... Αμήν.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθήαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νύν, ὡς εὐσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς ἐκ τών ἐχθρών ημών, σύ γάρ εἶ Θεός ημών, καί ημεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καί τό ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοίξον ημίν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σοῦ τών περιστάσεων, σύ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τών χριστιανῶν.

- Ελέησον ημάς ὁ Θεός κατὰ το μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) καί πάσης τῆς ἐν χριστῷ ημών ἀδελφότητος. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καί ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ονόματα).
- Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πᾶσαν πόλιν καί χώραν ἀπό οργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καί ἀφνιδίου θανάτου, ὑπέρ τῶν ἰλεων, ευμενῆ καί εὐδιάλακτον, γενέσθαι τόν ἀγαθόν καί φιλόανθρωπον Θεόν ημών, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν οργήν καί νόσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλέησαι ημάς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ημών τῶν ἁμαρτωλῶν, καί ἐλέησαι ημάς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ημών, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ημών, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσσει μακράν, καί ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ημίν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ημών, καί ἐλέησον ημάς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ημών ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καί πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καί σῶσαι ημάς, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τό σῶμα, καί σύ, Υἱέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεῦμα.

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρὸς τόν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ελέγξῃ τὰς πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πῶς γαλουχεῖς τόν Δεσπότην;

Ιερεὺς Δι' ευχῶν τών Αγίων Πατέρων ημῶν.

[top](#)

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ιερεὺς Ευλογητός ο Θεός ημῶν, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
- καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος
- καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεύμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καί ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνεύμά μου μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καί ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστόν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἑλὸς σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνῶρισόν μοι κύριε ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεύμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ
- ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου
- καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καί ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ επικαλείσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σού, σούς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιών καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, πρός σέ καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών, Ω Μήτερ τού Λόγου καί Παρθένε, τών δυσχερών καί δεινών με διάσωσον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παθών με ταράττουσι προσβολαί, πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαί μου τήν ψυχήν, ειρηνεύσον, Κόρη, τή γαλήνη, τή τού Υιού καί Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καί Θεόν, δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναί με τών δεινών, σοί γάρ νύν προσφεύγων ανατείνω, καί τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν.

Καί νύν...

Νοσούντα τό σώμα καί τήν ψυχήν, επισκοπής θείας, καί προνοίας τής παρά σου, αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ως αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας ασίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη φιλόφρονε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασίαν καί σκέπην, ζωής εμής τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρός τόν λιμένα σου, τών αγαθών η αιτία, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ικετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καί τής αθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν αρχηγόν τής γαλήνης, τόν Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τών καλών αίτιον, τής ευεργεσίας τόν πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι, ως δυνατόν εν Ισχύϊ, τόν Χριστόν κυήσας, Θεομακάριστε.

Καί νύν....

Χαλεπαίς αρρωστίαις, καί νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τών Ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν αδαπάνητον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητας. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιλόφρωνος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα Ήχος β'

Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Εισακήκοα, Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών παθών μου τόν τάραχον, η τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καί τόν κλύδωνα κατεύνασον, τών εμών πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευσπλαγχνίας τήν άβυσσον, επικαλουμένω τής σής παράσχου μοι, η τόν εύσπλαγχνον κήσασα, καί Σωτήρα πάντων, τών υμνούντων σε.

Δόξα...

Απολαύοντες, Πάναγνε, τών σών δωρημάτων ευχαριστήριον, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καί νύν...

Οι ελπίδα καί στήριγμα, καί τής σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, εκλυτρουμέθα.

Ωδή ε'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν, φιλόανθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ακήρατον διδούσα χαράν, τής ευφροσύνης, η γεννήσασα τόν αίτιον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσαν.

Δόξα...

Λύσον τήν αχλύν, τών πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τώ φωτισμό τής σής λαμπρότητος, η φώς τεκούσα, τό θείον καί προαιώνιον.

Καί νύν...

Ίασαι Αγνή, τών παθών μου τήν ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, καί τήν υγείαν, τή πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ς'

Την δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως Ιωνάς, Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θανάτου καί τής φθοράς ως έσωσεν, εαυτόν εκδεδωκώς τώ θανάτω, τήν τή φθορά καί θανάτω μου φύσιν, κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τόν Κύριόν σου καί Υιόν, τής εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστάτιν σε τής ζωής επίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τών πειρασμών διαλύουσαν όχλον, καί επηρείας δαιμόνων ελαύνουσαν, καί δέομαι διαπαντός, εκ φθοράς τών παθών μου ρυσθήναί με.

Δόξα...

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καί ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, καί πλατυσμόν ἐν ταίς θλίψεσι, Κόρη, καί τῷ φωτί σου αεί ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα, καί νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καί κινδύνων διάσωσον.

Καί νῦν...

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καί οὐκ ἔστιν ἴσσις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεόν καί Σωτήρα τοῦ κόσμου, καί τόν λυτήρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθοράς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπό κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἱερεὺς

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθ' ἡμᾶς Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ονόματα).
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τόν Ποιητήν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοὶ. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καί σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.

Α' Ἀντίφωνον

Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῶ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δύς)

Οἱ μισοῦντές Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἐσσεθε ἀπεξηραμμένοι. (δύς)

Δόξα...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει υψοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καί νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἀπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ἴδε, καί κλίνον τό οὐς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Ιερεύς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ακροάσεως τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ἐλέησον (Υ').

Ιερεύς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Εἰρήνη πάσι.

Χορός Καί τῷ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναστάσα δέ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καί εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καί ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ, καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καί ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καί ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καί εἶπεν, Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καί εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καί μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καί ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πάσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός, καί ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δέ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μηνas τρεῖς, καί ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καί κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

**Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι**

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου, θλίψις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδέ πού προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου, Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καί προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τό συμφέρον ποιήσον.

Ἔτερα Θεοτοκία

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καί λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οϊτιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, **(ναού)**, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, **(ημέρας)**, και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον **(ιβ')**

Ιερεύς **Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι εκ τής ιουδαίας, καταντήσαντες Παίδες εν Βαβυλώνι ποτέ, τή πίστει τής Τριάδος, τήν φλόγα τής καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τήν ημών σωτηρίαν, ως ηθέλησας Σώτερ, οικονομήσασθαι, εν μήτρα τής Παρθένου, κατώ κησας τώ κόσμω, ήν προστάτιν ανέδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θελητήν τού ελέους, όν εγέννησας, Μήτερ αγνή δυσώπησον, ρυσθήναι τών πταισμάτων, ψυχής τε μολυσμάτων, τούς εν πίστει κραυγάζοντας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καί πηγήν αφθαρσίας, τήν σέ κηήσασαν, καί πύργον ασφαλείας, καί θύραν μετανοίας, τοίς κραυγάζουσιν έδειξας, Ο τών Πατέρων ημών Θεός, ευλογητός εί.

Καί νύν...

Σωμάτων μαλακίας, καί ψυχών αρρωστίας, Θεογεννήτρια, τών πόθω προσιόντων, τή σκέπη σου τή θεία, θεραπεύειν αξίωσον, η τόν Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ωδή η'

Τόν Βασιλέα τών ουρανών, όν υμνούσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνεíte, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τούς βοηθείας τής παρά σου δεομένους, μή παρίδης Παρθένε, υμνούντας, καί υπερυψούντάς σε, Κόρη, εις αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τών Ιαμάτων τό δαψιλές, επιχέεις τοίς πιστώς υμνούσί σε Παρθένε, καί υπερυψούσι τόν άφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τάς ασθενείας μου τής ψυχής ιατρεύεις, καί σαρκός τάς οδύνας, Παρθένε, ίνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

Καί νύν...

Τών πειρασμών σύ τάς προσβολάς εκδιώκεις, καί παθών τάς εφόδους Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σου σεσωσμένοι, Παρθένε αγνή, σύν Ασωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ροήν μου τών δακρύων, μή αποποιήσης, η τόν παντός εκ προσώπου πάν δάκρυον, αφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαράς μου τήν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, η τής χαράς δεξαμένη τό πλήρωμα, τής αμαρτίας τήν λύπην, εξαφανίσασα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λιμήν καί προστασία, τών σοί προσφευγόντων, γενού Παρθένε, καί τείχος ακράδαντον, καταφυγή τε καί σκέπη, καί αγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτός σου ταίς ακτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τής αγνοίας διώκουσα, τούς ευσεβώς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.

Καί νύν...

Κακώσεως εν τόπω, τώ τής ασθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Άξιόν εστιν ώς αληθώς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τού Θεού ημών.

Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν υψηλοτέραν τών ουρανών, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, τήν λυτρωσαμένην ημάς εκ τής κατάρας, τήν Δέσποιναν τού κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από τών πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου καί η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τού Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σών ικετών, ίνα μεσιτεύσης πρός τόν εκ σου τεχθέντα. Ω Δέσποινα, τού κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ωδήν, νύν τή πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά τού Προδρόμου, καί πάντων τών Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τού οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τά χείλη τών ασεβών, τών μή προσκυνούντων, τήν εικόνα σου τήν σεπτήν, τήν ιστορηθείσαν, υπό τού αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, τήν Οδηγήτριαν.

Πάσαι τών Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες, μετά τής Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις τό σωθήναι ημάς.

Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Υ')

Δόξα... Καί νύν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.

Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.

Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.

Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία... Αμήν.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ώς Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθάμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ώς εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σου τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρηρία τού γένους τών χριστιανών.

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλη ταύτη, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).

- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τού διαφυλαχθῆναι τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν και χώραν από οργής, λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφιλίου πολέμου, καί αιφνιδίου θανάτου, υπέρ τον ίλεων, ευμενή καί ευδιάλακτον, γενέσθαι τόν αγαθόν και φιλόανθρωπον Θεόν ημών, τού αποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον, τήν καθ' ημών κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς εκ τής επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, καί ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καί υπέρ τού εισακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνής τής δεήσεως ημών τών αμαρτωλών, και ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής καί τών εν θαλάσση μακράν, καί ίλεως, ίλεως γενού ημίν, Δέσποτα επί ταίς αμαρτίαις ημών, καί ελέησον ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ὅτι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (τού Ναού) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (τής ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ἦχος β' Ὅτε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Ὁμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστάτις, καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β'

Τήν πάσαν ελπίδα μου εις σέ ανατίθημι, Μήτηρ τού Θεού, φύλαξόν με υπό τήν σκέπην σου.

Κατά τήν περίοδον τού 15 Αυγούστου είθισται ίνα ψάλλωνται, αντί τών ανωτέρω Θεοτοκίων, τά επόμενα Εξαποστειλάρια.

Ἦχος γ' Ο ουρανόν τοίς άστροις

Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθημανή τώ χωρίω, κηδεύσατέ μου τό σώμα, καί σύ, Υιέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεύμα.

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρός τόν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ελέγξη τάς πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τού Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πώς γαλουχείς τόν Δεσπότην;

Ιερεύς Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών.
[top](#)